

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประเทศ ซึ่งมีกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ มีการตั้งข้อสังเกตว่า ประเทศไทยมีการเปลี่ยนรัฐธรรมนูญบ่อยครั้ง ซึ่งขัดกับแนวคิดทางนิติศาสตร์ที่ว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐ ดังนั้นจึงควรมีความศักดิ์สิทธิ์และคงทนถาวร อาจแก้ไขได้ตามเวลาและสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป เจตนารมณ์เบื้องต้นของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 คือ ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐเพิ่มขึ้น ปรับปรุงโครงสร้างทางการเมืองให้มีเสถียรภาพ และประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (จำลองลักษณ์ อินทวัน และปราชญ์ ปรัชญาพันธ์, 2552 : 1) การปฏิรูปหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมีการกำหนดสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคม ที่มีความเชื่อมสัมพันธ์กัน และมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้สามารถปรับตัวเองกับบริบทสภาพแวดล้อม เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม โดยได้กำหนดสาระไว้ดังนี้ ศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิต เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1-2)

การอยู่ร่วมกันในสังคม กฎหมายเป็นกฎระเบียบที่ใช้ในการควบคุมความประพฤติของคนในสังคมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ถ้าทุกคนในสังคมปฏิบัติตามย่อมส่งผลความสุขให้กับสังคมและในส่วนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ผู้เรียนต้องเรียน โดยเฉพาะสาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม มีแนวคิดสำคัญในการปลูกฝังให้นักเรียนปฏิบัติตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่พึงงามมีส่วนร่วมและปฏิบัติตามกฎระเบียบกติกาของสังคม ปฏิบัติตนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ครอบครัว ชุมชน ประเทศชาติและสังคมโลก ซึ่งประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รูปแบบการเมืองการปกครองเป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศ แต่การอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยประชาชนทุกคนจะต้องรู้จักบทบาทหน้าที่ที่ตนเอง ต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ รู้จักการทำงานร่วมกัน มีส่วนร่วมและรับผิดชอบต่อกิจกรรมทางสังคม และรักษาสาธารณประโยชน์ และสิ่งแวดล้อมของชุมชนและประเทศชาติ อย่างไรก็ตามการอยู่ร่วมกันในสังคมหม่อมมากที่มีความแตกต่างกัน จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ กฎระเบียบ ข้อบังคับที่ให้สมาชิกของสังคมปฏิบัติตามเพื่อสร้างความสุขให้เกิดขึ้นกับสังคม นั่นคือ กฎหมาย (กระมล ทองธรรมชาติ และคณะ, 2551 : 213-214)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้ กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิต ทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันเอื้ออาทรและสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาวะของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักเรียนวิชาทหาร กิจกรรมชุมนุม ชมรม กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชนและท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม และการมีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 3-4)

โรงเรียนเป็นชุมชนของการแสวงหาความรู้ โรงเรียนจึงต้องมีหลักสูตรเพื่อจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้วยเหตุนี้การพัฒนาคู่มือหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวันจะเป็นการช่วยปลูกฝังแนวความคิดการปฏิบัติตามหน้าที่การเป็นพลเมืองดี ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข จุดเด่นของการอบรม เป็นวิธีการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมให้เกิดความรู้ความเข้าใจปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีทัศนคติที่ดี ในเวลาที่พอเหมาะกับเนื้อหาที่อบรม เอกลักษณะของการอบรม ช่วยให้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้มากขึ้นโดยใช้เวลาน้อยลง จากครูผู้สอนที่มีความรู้ความชำนาญเป็นอย่างดีในเรื่องที่ให้การอบรม (นงเยาว์ จันทร์แดง, 2554 : 4)

จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้นักเรียนรับและนำพฤติกรรมต่าง ๆ มาใช้โดยขาดการไตร่ตรอง มีพฤติกรรมที่เสี่ยงและก่อให้เกิดวิกฤตความเสื่อมทางวัฒนธรรมและศีลธรรม ได้แก่ ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง แต่งกายไม่เหมาะสม หนีเรียน ดิตยาเสพติด เล่นการพนัน เที่ยวกลางคืน มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ขาดคุณธรรม จริยธรรม ขาดการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสมจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ตลอดจนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่พึงปรารถนา จากสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้นักเรียนภายใต้สังคมแห่งการเรียนรู้รับเอาเทคโนโลยีและวัฒนธรรมจากทั่วโลกมาใช้อย่างขาดความรอบคอบ ส่งผลกระทบต่อคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียน (กันตพร พูลศิริ, 2552 : 1) ทั้งนี้ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ได้ตระหนักและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้การศึกษาเป็นกลไกในการพัฒนาเพื่อให้นักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ทั้งนี้ จากการศึกษาข้อมูลและสำรวจข้อมูลพื้นฐาน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ พบว่านักเรียนมีความต้องการอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

ในเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด การจราจรทางบก การทำร้ายร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และบัตรประจำตัวประชาชน โดยใช้เวลาในชั่วโมงกิจกรรมชุมนุมจัดกิจกรรมอบรม สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง จำนวน 18 สัปดาห์ รวมจำนวน 18 ชั่วโมง จากสภาพความต้องการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนากิจกรรมการอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นกิจกรรมการอบรมที่สร้างขึ้น โดยการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เจตคติและพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามกฎหมายในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ นักเรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในการจัดกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้ จากชีวิตจริงและสังคม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ระบุว่า การศึกษาเป็น การศึกษาตลอดชีวิต โดยให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีการพัฒนาสาระและกระบวนการ เรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของท้องถิ่นแล้ว การดำเนินการพัฒนา กิจกรรมอบรม ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ยังมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ได้รับมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
2. เพื่อพัฒนา กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
3. เพื่อทดลองใช้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
4. เพื่อประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

สมมติฐานของการศึกษา

1. ข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมอบรมกฎหมายใน ชั่วโมงกิจกรรมชุมนุม
2. การพัฒนา กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3. การทดลองกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

4. การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ที่เข้ารับการอบรมมีเจตคติอยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับดี

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 9 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 322 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวนนักเรียน 46 คน ด้วยวิธีการสุ่มใจเข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมชุมนุม

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยใช้เวลาในชั่วโมงกิจกรรมชุมนุม สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง จำนวน 18 สัปดาห์

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้รายงานได้จัดพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยมีเนื้อหาอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม มาตราฐาน ส.2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงาม และธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของครอบครัวและชุมชน โดยมีเนื้อหา ดังนี้

- กิจกรรมการอบรมที่ 1 กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
- กิจกรรมการอบรมที่ 2 กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก
- กิจกรรมการอบรมที่ 3 กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย
- กิจกรรมการอบรมที่ 4 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ
- กิจกรรมการอบรมที่ 5 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- กิจกรรมการอบรมที่ 6 กฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ครั้งนี้ ได้แก่

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

4.2.1 แบบวัดความรู้ความเข้าใจ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

4.2.2 แบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

4.2.3 แบบวัดพฤติกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้รายงานได้ให้ความหมายของคำศัพท์สำหรับการศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ดังนี้

1. กิจกรรม หมายถึง การพัฒนากิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมชุมนุม มีขั้นตอนคือ กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดเป้าหมายและจุดมุ่งหมาย กำหนดรูปแบบและสร้างโครงสร้างสำหรับการจัดกิจกรรม การนำกิจกรรมไปใช้ และการประเมินผลกิจกรรม

2. การอบรม หมายถึง การทดลองใช้กิจกรรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนที่เข้ารับการอบรมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามกฎหมายในชีวิตประจำวัน

3. กิจกรรมอบรม หมายถึง แนวทางการจัดกิจกรรมอบรมโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมชุมนุม จัดทำเป็นแผนกิจกรรมการอบรม ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของกิจกรรมอบรม เนื้อหาของกิจกรรมอบรม กิจกรรม และกระบวนการในการอบรมที่ได้จัดเรียงลำดับอย่างเป็นขั้นตอน มุ่งหวังให้นักเรียนที่เข้ารับการอบรมได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมอบรมที่กำหนดไว้ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

4. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน หมายถึง กฎหมายที่ควรรู้และเกี่ยวข้องกับ การดำเนินชีวิตประจำวัน ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และกฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน

5. ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรม ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยวัดจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น

6. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยวัดจากแบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น

7. พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรม ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยวัดจากแบบวัดพฤติกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น

8. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่มีความสนใจและสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ในชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมชุมนุม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
2. ทราบการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
3. ทราบการทดลองใช้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
4. ทราบประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ผู้รายงานได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอบรม
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 4 – 8)

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญดังนี้
1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
 2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
 3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
 4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมาย เพื่อให้เกิดกับนักเรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนานักเรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้นักเรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ การดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เข้าใจถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่างและมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความเชื่อมสัมพันธ์กันและมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้สามารถปรับตนเองกับบริบทสภาพแวดล้อม เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม โดยได้กำหนดสาระต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ การนำหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเองและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นผู้กระทำความดี มีค่านิยมที่พึงงามพัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม ระบบการเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ลักษณะและความสำคัญการเป็นพลเมือง

ดี ความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ปลูกฝังค่านิยมด้านประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สิทธิหน้าที่ เสรีภาพ การดำเนินชีวิตอย่างสันติสุข ในสังคมไทยและสังคมโลก

เศรษฐศาสตร์ การผลิต การแจกจ่ายและการบริโภคสินค้าและบริการ การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ การดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพและการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ประวัติศาสตร์ เวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ วิธีการทางประวัติศาสตร์ พัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตถึงปัจจุบัน ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ผลกระทบที่เกิดจากเหตุการณ์สำคัญในอดีต บุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในอดีต ความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย แหล่งอารยธรรมที่สำคัญของโลก

ภูมิศาสตร์ ลักษณะกายภาพของโลก แหล่งทรัพยากรและภูมิอากาศของประเทศไทย และภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก การใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ ความสัมพันธ์กันของสิ่งต่าง ๆ ในระบบธรรมชาติ ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น การนำเสนอข้อมูลภูมิสารสนเทศ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. มีความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปของโลกกว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น
2. เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือ มีค่านิยมอันพึงประสงค์ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งมีศักยภาพเพื่อการศึกษาต่อในชั้นสูงตามความประสงค์ได้
3. มีความรู้เรื่องภูมิปัญญาไทย ความภูมิใจในความเป็นไทย ประวัติศาสตร์ของชาติไทย ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
4. มีนิสัยที่ดีในการบริโภค เลือกลงและตัดสินใจบริโภคได้อย่างเหมาะสม มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมไทยและสิ่งแวดล้อม มีความรักท้องถิ่นและประเทศชาติมุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้กับสังคม
5. มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง ชี้นำตนเองได้และสามารถแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในสังคมได้ตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

มาตรฐาน ส 1.1 รู้และเข้าใจประวัติความสำคัญ ศาสนา หลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักธรรมเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

มาตรฐาน ส 1.2 เข้าใจ ตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี และดำรงรักษาพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ

สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม

มาตรฐาน ส 2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงามและดำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทยดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข

มาตรฐาน ส 2.2 เข้าใจระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน ยึดมั่น ศรัทธาและดำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์

มาตรฐาน ส 3.1 เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภค การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่ารวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ

มาตรฐาน ส 3.2 เข้าใจระบบและสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก

สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์

มาตรฐาน ส 4.1 เข้าใจความหมาย ความสำคัญของเวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

มาตรฐาน ส 4.2 เข้าใจพัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตจนถึงปัจจุบันในด้านความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญ และสามารถวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น

มาตรฐาน ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภูมิใจและธำรงความเป็นไทย

สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์

มาตรฐาน ส 5.1 เข้าใจลักษณะของโลกทางกายภาพ และความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งซึ่งมีผลต่อกันและกันในระบบของธรรมชาติ ใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ในการค้นหา วิเคราะห์ สรุป และใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ส 5.2 เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรควัฒนธรรม มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของนักเรียนและคุณลักษณะ

อันพึงประสงค์เป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน ผู้สอนต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญที่ต้องการให้เกิดแก่นักเรียน

1. หลักการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า นักเรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับนักเรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม

2. กระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาคุณลักษณะนิสัย กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งวัดสมรรถนะสำคัญของนักเรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนด

4. บทบาทของผู้สอนและนักเรียน การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและนักเรียน ควรมีบทบาทดังนี้ บทบาทของผู้สอน ศึกษาวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของนักเรียน กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการและความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ออกแบบการเรียนรู้ และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำนักเรียนไปสู่เป้าหมาย จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนให้เกิดการเรียนรู้

จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของนักเรียน วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาให้นักเรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง บทบาทของนักเรียน กำหนดเป้าหมาย วางแผนและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 25 - 26)

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอบรม

ปัจจุบันยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ วงการศึกษาตื่นตัวเพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะเห็นได้ว่าตั้งแต่มีการประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หลักสตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสตรแกนกลางการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสตรแกนกลางการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ใช้องค์ความรู้ ทักษะและเจตคติจากการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติกิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ เกิดทักษะการทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสตรแกนกลางการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัว ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2. กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันเอื้ออาทรและสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และ

ความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับบุคลิกภาพของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม และการมีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 2-3)

ขจิต ฝอยทอง และกาญจนา ทองอินทร์ (อ้างใน ญัฐพร แสงภู, 2547 : 27-28) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมว่าเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่ศึกษาวิเคราะห์ ปฏิบัติตามแผนประเมินและปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์

1. กิจกรรมพัฒนาความถนัด (aptitude) ความสนใจ (interest) ตามความต้องการของผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่เพิ่มเติมความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ของผู้เรียน (experience) อย่างกว้างขวาง เช่น หมอภาษา งานประดิษฐ์ ประชาสัมพันธ์ งานเกษตร เป็นต้น

2. กิจกรรมที่ปลูกฝังระเบียบวินัย กฎเกณฑ์ การทำประโยชน์ให้แก่สังคม และวิถีชีวิตในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เช่น กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และรักษาดินแดน การจัดกิจกรรมต้องจัดให้มีการบูรณาการกับองค์ความรู้ต่าง ๆ เกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบและพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่

การอบรม (Training) หมายถึง กระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพของบุคคล เพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะและทัศนคติ ซึ่งจะนำไปสู่การยกมาตรฐานการทำงานให้สูงขึ้น ทำให้ปฏิบัติงานได้ คุณภาพมากขึ้น นำองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ การอบรมมีขั้นตอนจากการค้นคิดของนักวิชาการหลายท่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การอบรมมีประสิทธิภาพ ผู้อำนวยการสำนักฝึกอบรมสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนสหรัฐอเมริกา ได้เขียนบทความเสนอแนะขั้นตอนการอบรมไว้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความจำเป็นในการอบรม
2. การได้รับสนับสนุนจากองค์กร
3. การวางแผนการอบรม
4. การกำหนดวัตถุประสงค์การอบรมให้ชัดเจนว่าต้องการอะไร
5. การกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าอบรม
6. สร้างการอบรมแบบผู้ใหญ่
7. การกำหนดเจ้าหน้าที่การอบรม
8. การประเมินผลและติดตามผล (ซูซุช แก้วมณีชัย, 2552 : 21-22)

สมคิด บางโม (อ้างใน ซูซุช แก้วมณีชัย, 2552 : 22) กล่าวว่า ขั้นตอนในการอบรมที่มีความกระชับและสามารถนำไปใช้ได้ง่ายมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การหาความจำเป็นในการอบรม

2. การสร้างหลักสูตร
3. การเลือกใช้หลักสูตรต่าง ๆ ในการอบรม
4. การดำเนินการอบรม
5. การติดตามและประเมินผล

เทคนิคการอบรม การอบรมเป็นการถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้เกิดทักษะ และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติให้กับผู้เข้ารับการอบรม จำเป็นต้องมีและใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ประกอบกันหลายประการ เนื่องจากผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจต่อการรับรู้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เทคนิคในการอบรม ความหมายของเทคนิคในการอบรมนั้น หมายถึง วิธีการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และทัศนคติเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เกิดการเรียนรู้มากที่สุดในระยะเวลาอันสั้นของการอบรม เทคนิคการอบรม แบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การใช้วิทยากรเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้
2. การใช้ผู้เข้ารับการอบรมเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้

เทคนิคการใช้วิทยากรเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้

การอบรมลักษณะนี้ มีลักษณะกระทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การบรรยาย (Lecture) เป็นการบรรยายตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย อาจใช้สื่อในการอบรมประกอบการบรรยาย ข้อดี ได้เนื้อหาที่ครบถ้วน ถามคำถามเมื่อสงสัยได้ ใช้ฝึกอบรมได้ในจำนวนมาก มีลำดับขั้นตอนในการบรรยายได้ดี ควบคุมเวลาได้ ถ้าวิทยากรบรรยายดี เตรียมตัวมาดี และการใช้สื่อเหมาะสมประกอบจะทำให้ได้รับความสนใจดี ข้อจำกัด เกิดการเบื่อหน่ายเพราะเป็นการสื่อสารทางเดียว ถ้าวิทยากรไม่มีความรู้ในเนื้อหาดีพอทำให้การอบรมล้มเหลวได้

2. การอภิปรายเป็นคณะ (Panel Discussion) เป็นการรวมกลุ่มเป็นหมู่คณะในการอภิปราย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 – 5 คน เป็นการให้ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ปัญหาอุปสรรคแนวทางแก้ไข ซึ่งการดำเนินการอภิปรายจะมอบผู้ดำเนินรายการ 1 คนเป็นผู้เชื่อมหัวข้อ ข้อดี เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง เป็นกิจกรรมที่ดึงดูดผู้ร่วมอบรม ซักถามได้โดยตรง เหมาะกับการอบรมจำนวนมาก และไม่เกิดความเบื่อหน่าย ข้อจำกัด ระยะเวลาสั้นมีผู้อภิปรายหลายคนไม่สามารถตอบข้อซักถามละเอียดได้ การควบคุมการอภิปรายยาก การควบคุมเวลาเป็นไปได้ยาก

3. การประชุมทางวิชาการ หรือการประชุมปาฐกถา (Symposium) ลักษณะคล้ายการอภิปรายเป็นคณะ แต่ข้อแตกต่าง คือ หัวข้อในการนำมาปาฐกถาเน้นวิชาการเป็นหลัก เมื่อเสร็จสิ้นการปาฐกถาจะเปิดโอกาสให้มีการซักถามปัญหาต่าง ๆ ได้ ข้อดี ได้รับความรู้อย่างกว้างขวางในหลาย ๆ ด้านจากวิทยากรหลายคน ไม่น่าเบื่อหน่าย การบรรยายใช้เวลากระทัดรัดตรงตามเนื้อหาใช้กับเป้าหมายการอบรมจำนวนมาก ๆ ได้ ข้อจำกัด วิทยากรหลายคนอาจเกิดความสับสนในทัศนะที่บรรยายแตกต่างกันไปทำให้ยากแก่การสรุป อาจเกิดการเบื่อหน่ายถ้าวิทยากรไม่ดีพอ เป็นการสื่อสารทางเดียว เวลาจำกัด การบรรยายอาจไม่ชัดเจนพอ

4. การสาธิต (Demonstration) การกระทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เห็นจริงปฏิบัติตามขั้นตอนจริง นิยมใช้กับหัวข้อวิชาที่มีการปฏิบัติ ข้อดี เกิดความเข้าใจเร็ว มีความน่าเชื่อถือสูง เพิ่ม

ทักษะทางตรง ไม่เบื่อน่ายสามารถกระทำได้หลายครั้ง มีผลสำเร็จสูง ข้อจำกัด ใช้เวลามากไม่เหมาะสม
กระทำในกลุ่มใหญ่ วิทยากรต้องมีความชำนาญเฉพาะเรื่องมาก

5. การสอนงาน (Coaching) เป็นวิธีการแนะนำให้รู้จักวิธีปฏิบัติงานให้ถูกต้อง โดยปกติ
จะจัดในกลุ่มไม่ใหญ่มาก ผู้สอนต้องมีประสบการณ์ในงานที่จะสอนค่อนข้างสูง ข้อดี ได้รับความรู้
จากการสอนทันที สามารถซักถามความสงสัยได้ ข้อจำกัด เทคนิคผู้สอนต้องสามารถสอนเข้าใจและมี
ความสามารถดีพอใช้กับกลุ่มเล็ก ใช้เวลาค่อนข้างมาก

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

กฎหมายมีความสำคัญอย่างมากในฐานะที่ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย และความยุติธรรม
ในสังคม สุคนธ์ สินธพานนท์ (2544 : 2 – 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกฎหมาย สรุปได้ดังนี้

1. กฎหมายสร้างความเป็นระเบียบและสงบเรียบร้อยให้กับสังคมและประเทศชาติ
2. กฎหมายเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ คนไทยทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎหมาย
ถ้าใครฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามต้องได้รับโทษ ซึ่งในปัจจุบันกฎหมายจะเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของเรา
ตั้งแต่เกิดจนตาย
3. กฎหมายก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม ฉะนั้น กฎหมายจึงเป็นกฎเกณฑ์สำคัญที่เป็น
หลักของความยุติธรรม

กฎหมายที่ทุกคนควรเรียนรู้มีอยู่จำนวนมาก แต่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ถูกกำหนดด้วย
ระยะเวลาตามโครงสร้างของหลักสูตร จึงจำเป็นต้องเลือกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต
ประจำวันของนักเรียนและสอดคล้องกับสภาพปัญหาของชุมชน จากการสำรวจ และศึกษาข้อมูล
พื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาชุมชนและความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนพบว่า กฎหมายที่
นักเรียนต้องการเรียนรู้ ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก
กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
และกฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นกฎหมายสำคัญที่ทุกคนควรรู้อย่างมากและมี
ความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ผู้รายงานจึงได้นำกฎหมายดังกล่าวมาใช้ในกิจกรรมอบรมความรู้
เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ซึ่งมี
รายละเอียดดังนี้

กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

สารเสพติด หมายถึง สารเคมี หรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดย
การรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ ก็แล้วแต่ ก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกายและจิตใจ
ในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อย ๆ มีอาการนอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพ
ทั้งทางร่างกายและจิตอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา สุขภาพทั่วไปทรุดโทรมลง เป็นต้น ทั้งนี้รวมถึงพืช
หรือส่วนของพืชที่ผลิตเป็นสารเสพติดให้โทษ หรือใช้ผลิตเป็นสารเคมีที่ใช้ในการผลิตสารเสพติด
ให้โทษดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แต่ไม่หมายรวมถึง ยาสามัญประจำบ้าน บางตำรับตามที่กฎหมายว่าด้วยยาที่มีเสพติดให้โทษผสมอยู่

“ยาเสพติดเป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม” เป็นคำกล่าวที่เตือนให้รู้สึกตระหนักถึงโทษของสารเสพติด โดยมีความเชื่อว่าผู้ติดสารเสพติดจำนวนมาก ซึ่งมักจะไม่มีรายได้ เพราะไม่ได้มีการประกอบอาชีพอย่างเป็นกิจจะลักษณะ เมื่อขาดแคลนเงินก็จะหันไปประกอบอาชีพอาชญากรรมเพื่อหาเงินมาซื้อสารเสพติด ฤทธิ์จากการเสพติดจะทำให้ผู้เสพมีความคุ้มคลั่ง หวาดระแวงจนอาจทำร้ายตนเองหรือผู้อื่นได้ เห็นได้จากข่าวอาชญากรรมต่าง ๆ ซึ่งมีให้เห็นโดยตลอดว่าเกี่ยวข้องกับสารเสพติด เหตุนี้ปัญหาสารเสพติดจึงส่งผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนประเทศไทยชาติ

1. ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้ติดสารเสพติด

ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้ติดสารเสพติด พบว่า ช่วงวัยรุ่นตอนปลายคือ อายุระหว่าง 17-20 ปี เป็นกลุ่มที่มีการใช้สารเสพติดเกือบมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้กลุ่มวัยรุ่นตอนปลายใช้สารเสพติด มีดังนี้

อิทธิพลจากเพื่อน โดยกลุ่มเพื่อนชักชวนให้ทดลองเสพยา ด้วยการใช้อำนาจโน้มน้าวใจให้เกิดการทดลอง เช่น ถ้าไม่ใช้ก็ไม่ยอมรับเป็นพวกหรือกลุ่มเดียวกัน ลองแค่ครั้งเดียว ไม่เป็นอะไรหรอก โดยสารเสพติดที่วัยรุ่นติด ได้แก่ บุหรี่ สุรา

อิทธิพลจากครอบครัว ครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมากต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น ซึ่งมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น พ่อแม่ดื่มสุราหรือสูบบุหรี่ แล้วใช้ลูกไปซื้อ หรือใช้ลูกให้จุดบุหรี่ให้สูบ ผสมสุราหรือรินสุราให้ดื่ม จะเป็นการปลูกฝังให้ลูกเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องปกติ นอกจากนั้นในครอบครัวที่พ่อแม่ทะเลาะกันเป็นประจำ ทำให้เด็กเครียดหันเข้าหาสารเสพติด

อิทธิพลจากปัญหาของตัวเอง ได้แก่ ปัญหาด้านการเรียนมีผลการเรียนต่ำ มีปัญหา กับเพื่อนหรือคนรัก ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง มีปมด้อยในเรื่องรูปร่างหน้าตา หรือปัญหาด้านจิตใจลักษณะอื่น ๆ ทำให้วัยรุ่นหันเข้าหาสารเสพติด หรือบางคนเกิดความอยากรู้อยากทดลอง พอลองใช้เพียงครั้งเดียวก็ทำให้มีการใช้ครั้งต่อ ๆ มาจนติด

ช่วงเวลาที่ทำให้เกิดความเครียด ได้แก่ ช่วงใกล้สอบ ช่วงเวลาที่ต้องตัดสินใจเลือกเรียนต่อ รวมทั้งช่วงเวลาที่วัยรุ่นต้องดูหนังสืออย่างหนักเพื่อเตรียมสอบ ก็มักใช้สารเสพติดกระตุ้นให้ตนเองดูหนังสือได้มาก

ค่านิยมที่ผิดเกี่ยวกับการใช้สารเสพติด วัยรุ่นคิดว่าการใช้สารเสพติด เช่น สูบบุหรี่ หรือดื่มสุรา จะเกิดความเท่ หรือสามารถดึงดูดความสนใจของเพื่อนหรือเพื่อนต่างเพศได้ และสามารถเข้าร่วมหรืออยู่ใน กลุ่มเพื่อนได้ โดยวัยรุ่นได้รับค่านิยมต่าง ๆ มาจากกลุ่มเพื่อนและวัฒนธรรมจากชาติตะวันตกที่มีการใช้สารเสพติดกันอย่างแพร่หลาย และทำให้เกิดการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนมากขึ้น

สื่อต่าง ๆ ในปัจจุบัน เช่น ละคร ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ต่าง ๆ ที่มีการนำสารเสพติดมาใช้ประกอบในการแสดงซึ่งบางครั้งสื่อเหล่านั้นไม่ได้ชี้โทษของสารเสพติด ภาพยนตร์มักมีฉากวัยรุ่นสูบบุหรี่ นักเรียนสูบบุหรี่ ดื่มสุรา เมื่อวัยรุ่นเห็นตัวอย่างจึงเกิดการเลียนแบบ ซึ่งที่จริงแล้วเป็นการกระทำไม่เหมาะสม

สถานการณ์สารเสพติดในปัจจุบัน

สถานการณ์ในปัจจุบันพบว่าการแพร่ระบาดของสารเสพติดอย่างกว้างขวาง และรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียกับประเทศชาติอย่างมาก ทั้งนี้เป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงที่มีส่วนเกี่ยวข้องเชื่อมโยงระหว่าง 3 องค์ประกอบ คือ คน สารเสพติด และสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยเชื่อมโยงที่เกี่ยวกับการแพร่ระบาดของสารเสพติด

1. **คน** เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อสถานการณ์ปัญหาสารเสพติด ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคต เนื่องจากคนจะเป็นผู้กระทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับสารเสพติด
2. **สารเสพติด** เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่นับว่าสำคัญต่อสถานการณ์สารเสพติด ซึ่งปัจจุบันได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยมากขึ้น ส่งผลให้มีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว
3. **สิ่งแวดล้อม** เป็นปัจจัยที่มีส่วนผลักดันให้คนไปใช้สารเสพติด เนื่องจากการอยู่ภายในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เช่น การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม การอยู่ในสภาพครอบครัวที่แตกแยกกัน เป็นต้น

สำนักงานป้องกันและปราบปรามสารเสพติด (ป.ป.ส.) ได้เปิดเผยถึงสถานการณ์ปัญหาสารเสพติดในปัจจุบัน พบว่าสารเสพติดที่นำเข้า ได้แก่ ยาบ้า กัญชา เฮโรอีน ผีน ยาไอซ์ และยาแก้ปวดที่มีส่วนผสมของซูโดอีเฟดรีน สำหรับยาบ้าซึ่งเป็นสารเสพติดหลักที่แพร่ระบาดในประเทศพบการนำเข้าทางชายแดนภาคเหนือมากที่สุดถึงร้อยละ 94 ทำให้รัฐบาลต้องกำหนดยุทธศาสตร์ให้พื้นที่บริเวณนี้เป็นเป้าหมายหลักในการสกัดกั้นการนำเข้าสารเสพติด

สารเสพติดกำเนิดใหม่ หมายถึง สารเสพติดที่ยังไม่เคยถูกนำออกมาเผยแพร่ในสังคมและยังไม่เคยแพร่ระบาดอย่างรุนแรงมาก่อน อีกทั้งยังไม่มี ความชัดเจนในเรื่องสถานะทางกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมมากนัก สำหรับสารเสพติดกำเนิดใหม่ที่ตรวจพบในประเทศไทยนั้น มีทั้งสิ้น 10 ชนิด ได้แก่

1. **เอ็มซีพีพี** มีลักษณะเป็นเม็ดกลมแบน ออกฤทธิ์เหมือนแอมเฟตามีนหรือยาไอซ์ ทำให้มีอาการมึนงง ตาลายและประสาทหลอน
2. **ดีเอ็มเอ** มีลักษณะเป็นก้อนสีขาวใสคล้ายน้ำแข็งหุบ ออกฤทธิ์เหมือนยาบ้า ทำให้มีอาการประสาทหลอน รู้สึกพึงพอใจในตัวเอง
3. **ซินเทติก เฮโรอีน** มีลักษณะเป็นเม็ดยารี่สีขาว ออกฤทธิ์เหมือนเฮโรอีน ทำให้มีอาการเคลิบเคลิ้ม
4. **ซินเทติก เฮโรอีน ฟิลล์ (3 – เมทิลเฟนทานิล)** มีลักษณะเป็นผงละเอียดสีน้ำตาลอ่อน ออกฤทธิ์เหมือนเฮโรอีน ทำให้มีอาการมึนเมา ง่วงซึม ระบบหายใจถูกกด
5. **นิว เฮโรอีน หรือเอ็มพีทีพี** มีลักษณะเป็นผงละเอียดสีขาว บรรจุในถุงซิปล็อกเล็ก ๆ ออกฤทธิ์เหมือนเฮโรอีน ทำให้มีอาการมึนเมา ง่วงซึม ระบบหายใจถูกกด และเคลิบเคลิ้ม
6. **แคร์ก หรือ ร็อค** มีลักษณะเป็นผงสีขาวบรรจุในถุงซิปล็อกเล็ก ๆ ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท ทำให้มีอาการตื่นเต้น ก้าวร้าว หลงผิดชนิดหวาดระแวง
7. **เด็กซ์โทร (เด็กซ์โทรเมทอร์แฟน)** มีลักษณะเป็นกลุ่มยาเม็ดแก้ไข้ ออกฤทธิ์หลอนประสาท ทำให้มีอาการมึนเมาและประสาทหลอน จิตสับสน

8. ไฟแช็กแก๊ส มีลักษณะเป็นไฟแช็กแก๊สสำเร็จรูปแบบใช้หมดแล้วทิ้ง ออกฤทธิ์กดประสาท ทำให้มีอาการมึนเมา ชาตสติและเกิดอันตรายต่อสมองได้

9. บุฟเฟอเปเปอร์เฟเคน โทตส์ สกิน มีลักษณะเป็นหนังสือปกตลกแข็ง ตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ ออกฤทธิ์หลอนประสาท ทำให้มีอาการประสาทหลอน นอนไม่หลับ มองเห็นภาพหลอน ภาพในอดีต

10. วันทูกอล 4 x 100 หรือ 8 x 100 มีลักษณะเป็นสารเสพติดสูตรผสม มีส่วนผสมหลักคือ ยาน้ำแก๊สและน้ำต้มกระท่อม ซึ่งฤทธิ์ทางเภสัชวิทยายังไม่ชัดเจน

ด้านปัญหาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในประเทศไทย ปัจจุบันยังพบอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลักลอบนำเข้ามาจากต่างประเทศ ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์ประสานการปฏิบัติที่ 1 กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน เปิดเผยเพิ่มเติมว่ามีปริมาณการผลิตยาบ้าและยาไอซ์ค่อนข้างสูง โดยมีการลักลอบนำเข้ามาในไทยมากขึ้นทุกปี โดยเฉพาะยาไอซ์ ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาได้มีการลักลอบนำเข้ามาไม่มากเท่าไรนัก แต่ปัจจุบันมีการลักลอบนำเข้านับ 100 กิโลกรัม

ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์ได้กล่าวว่า “ในเมื่อสถานการณ์สารเสพติด มีแนวโน้มที่สูงขึ้น การดำเนินการจึงต้องแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก คือ การลดการเสพ ซึ่งภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องทำลายมากกว่าปกติ เพราะมีปัจจัยภายนอกที่เข้ามาสร้างปัญหาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกส่วนหนึ่งคือ ต้องให้ประชาชนและสังคมเข้าใจว่า ปัญหาสารเสพติดเป็นภัยใกล้ตัว โดยจะกระทบกับชีวิตประจำวันของเรา ถ้าพึ่งภาครัฐเพียงหน่วยงานเดียวคงจะแก้ปัญหาไม่ได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วน ซึ่งยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกันที่ดำเนินการอยู่นั้น หากทุกคนมีพื้นที่ของตนเองอย่างชัดเจนว่าอยู่ในรั้วอะไร ก็ป้องกันในรั้วนั้นให้ดี จะง่ายกว่าการให้ทุกคนมาช่วยกันแก้ปัญหาสารเสพติดที่เน้นภาพรวมของประเทศ”

2. ผลกระทบจากการครอบครอง การใช้และการจำหน่ายสารเสพติด

การที่บุคคลเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดนั้น ย่อมทำให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นมีทั้งต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ การเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดนั้นไม่ว่าจะเป็นผู้เสพ ผู้ใช้สารเสพติด มีไว้ในครอบครอง หรือ เป็นผู้จำหน่าย ผลกระทบที่เกิดขึ้นมีดังนี้

ผลกระทบจากการเป็นผู้ใช้หรือผู้เสพสารเสพติด

การใช้สารเสพติดทำให้เกิดผลเสียทางสุขภาพไม่ว่าจะเป็นสุขภาพกายหรือสุขภาพจิต ดังนี้

ทางสุขภาพกายทำให้ร่างกายทรุดโทรม ไม่มีเรี่ยวแรง

เกิดการเจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ เช่น การสูบบุหรี่ทำให้เกิดโรคถุงลมโป่งพอง โรคมะเร็งกล่องเสียง การดื่มสุรามากทำให้เป็นโรคตับแข็ง โรคพิษสุราเรื้อรัง

ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานของร่างกายด้อยลง เช่น แขนขาไม่มีเรี่ยวแรง สายตาสูญเสียแสงแดดไม่ได้ เกิดแผลในช่องปากหรือริมฝีปากจนไม่สามารถเคี้ยวหรือกลืนอาหารได้ อวัยวะในร่างกายถูกทำลาย เช่น ตับ ไต ลำไส้ สมอง ทำงานช้าลงหรือไม่สามารถทำงานได้

ทำให้เสียบุคลิกภาพ ส่วนใหญ่ผู้ติดสารเสพติดมักต้องปกปิดตัวเองไม่ให้ผู้อื่นรู้ว่าตนเองใช้สารเสพติด ลักษณะส่วนใหญ่ของผู้ติดสารเสพติด มักจะใส่เสื้อแขนยาวเพื่อปกปิดรอยเข็มฉีดยา ใส่แว่นตาดำเพราะดวงตาสู้แสงไม่ได้ ทำตัวมีพิรุณ หลบๆ ซ่อนๆ

ป่วยด้วยอาการทางจิต อาการส่วนใหญ่ที่พบมักจะหูแว่ว เกิดอาการประสาทหลอน มองเห็นภาพหรือจินตนาการภาพที่ตนเองต้องการ หรือคิดว่าจะมีคนมาทำร้าย บางรายมีการทำร้ายร่างกายตนเอง มีการทำร้ายผู้อื่นแม้กระทั่งคนใกล้ชิดหรือญาติของตนเอง

เกิดการเสียชีวิต ผู้ที่ใช้สารเสพติดในรายที่หนักมาก ๆ หรือออกมาเป็นระยะเวลาสั้น เมื่อถึงขีดจำกัดของร่างกายที่จะทนไหว ก็อาจทำให้ผู้นั้นเสียชีวิตได้ หรือไม่ก็เสียชีวิตเพราะขาดสารเสพติด ที่เรียกว่าอาการลงแดง และที่พบมากในปัจจุบันคือเสียชีวิตด้วยโรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากผลของการใช้สารเสพติด

มีโทษทางกฎหมายในฐานะผู้เสพ โทษของสารเสพติดจะแตกต่างกันออกไปตามสารเสพติดแต่ละชนิด

3. โทษทางกฎหมายที่เกิดจากการครอบครอง การใช้และการจำหน่ายสารเสพติด

การแบ่งประเภทของสารเสพติดในทางกฎหมายนั้น สิ่งที่ต้องถือว่าเป็นสารเสพติดจะต้องมีกฎหมายกำหนดไว้อย่างชัดเจน หากไม่มีกฎหมายระบุไว้ สิ่งนั้นก็ไม่ใช่สารเสพติด แม้ว่าสิ่งที่เสพนั้นจะมีฤทธิ์ที่ทำให้เกิดการเสพติดได้ก็ตาม เช่น บุหรี่ สุรา โดยกฎหมายสารเสพติดที่ยึดเป็นบทลงโทษของผู้กระทำความผิด คือ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ได้แบ่งยาเสพติดให้โทษ (มาตรา 7) ออกเป็น 5 ประเภทด้วยกัน ดังนี้

ประเภทที่ 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง มี 38 รายการ ที่สำคัญคือ เฮโรอีน แอมเฟตามีน แมทแอมเฟตามีน เอ็กซ์ตาซี และแอลเอสดี

ประเภทที่ 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป มี 102 รายการ ที่สำคัญคือ ไปโคคา โคคาอิน โคเดอีน ยาสกัดเข้มข้นของต้นฝิ่นแห้ง เมทาโดน มอร์ฟีน ฝิ่นยา (ฝิ่นที่ผ่านกรรมวิธีปรุงแต่งเพื่อใช้ในทางยา) ฝิ่น ฝิ่นดิบ ฝิ่นสุก มูลฝิ่น)

ประเภทที่ 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นต้นตำรับยา และมียาเสพติดให้โทษประเภท 2 ผสมผสมอยู่ คือ ยารักษาโรคที่มียาเสพติดประเภท 2 เป็นส่วนประกอบอยู่ในสูตร เช่น ยาแก้ไอ ยาแก้ท้องเสีย

ประเภทที่ 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือ 2 มี 32 รายการ ที่สำคัญ เช่น อาเซติก แอนไฮไดรต์ อาเซติก คลอไรด์

ประเภทที่ 5 ยาเสพติดให้โทษที่ไม่เข้าอยู่ในประเภท 1 ถึง 4 มีรายการ คือ กัญชา พืชกระท่อม พืชฝิ่น ทุกส่วนของพืชกัญชา ทุกส่วนของพืชกระท่อม และพืชเห็ดขี้ควาย

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 1	ยาเสพติดให้โทษประเภท 2
ผลิต/นำเข้า/ส่งออก	- จำคุกตลอดชีวิต (ม.65 ว.1) - ถ้ากระทำเพื่อจำหน่าย ประหารชีวิต (ม.65 ว.2) - คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ 20 กรัมขึ้นไป ถือว่ากระทำเพื่อจำหน่าย (ม.15)	- จำคุก 1-10 ปี และปรับ 10,000 บาท (ม.68) - ถ้าเป็นมอร์ฟิน ผีน หรือโคคาอิน จำคุก 20 ปี ถึงตลอดชีวิต และปรับ 200000-500000 บาท (ม. 68)
จำหน่าย/ครอบครองเพื่อจำหน่าย	- คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกิน 100 กรัม จำคุก 5 ปี ถึงตลอดชีวิต และปรับ 50,000-500,000 บาท (ม.66 ว.1) - คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกิน 100 กรัม จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต (ม.66 ว.2)	- จำคุก 1 - 10 ปี และปรับ 10,000 - 100,000 บาท (ม.69 ว.2) - ถ้าเป็นมอร์ฟิน ผีน หรือโคคาอิน คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกิน 100 กรัม จำคุก 3 - 20 ปี และปรับ 30,000 - 200,000 บาท - ถ้าคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินกว่า 100 กรัม จำคุก 5 ปี ถึงตลอดชีวิต และปรับ 50,000-500,000 บาท (ม .69 ว.4)
ครอบครอง	- คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่ถึง 20 กรัม จำคุก 1 - 10 ปี และปรับ 10,000-100,000 บาท (ม.67) - คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ 20 กรัมขึ้นไป ถือว่าครอบครองเพื่อจำหน่าย (ม.15)	- คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกิน 100 กรัม จำคุกไม่เกิน 5 ปี และปรับไม่เกิน 50,000 บาท (ม.69 ว.1) - คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ 100 กรัมขึ้นไป ถือว่าครอบครองเพื่อจำหน่าย (ม .17)
เสพ	- จำคุก 6 เดือน ถึง 10 ปี และปรับ 5000 - 100,000 บาท (ม.91)	- จำคุก 6 เดือน ถึง 10 ปี และปรับ 5,000 - 100,000 บาท (ม.91)
ใช้อุบายหลอกลวง/ขู่เข็ญ/ใช้กำลัง/ประทุษร้าย/ใช้อำนาจครอบงำ/ผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขู่ใจด้วยประการอื่นใดให้ผู้อื่นเสพ	- จำคุก 1 - 10 ปี และปรับ 10,000 - 100,000 บาท (ม.93) - กระทำโดยมีอาวุธหรือร่วมกัน 2 คนขึ้นไป จำคุก 2 - 15 ปี และปรับ 20,000 - 150,000 บาท - ถ้ากระทำต่อหญิงหรือต่อผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดอาญา หรือเพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดอาญา จำคุก 3 ปี ถึง	- จำคุก 1 - 10 ปี และปรับ 10,000 - 100,000 บาท (ม.93) - กระทำโดยมีอาวุธหรือร่วมกัน 2 คนขึ้นไป จำคุก 2 - 15 ปี และปรับ 20,000-150,000 บาท - ถ้ากระทำต่อหญิงหรือต่อผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดอาญา หรือเพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดอาญา จำคุก 3 ปี ถึง

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 1	ยาเสพติดให้โทษประเภท 2
	ตลอดชีวิต และปรับ 30,000-500,000 บาท	ตลอดชีวิต และปรับ 30,000-500,000 บาท
ให้ผู้อื่นเสพ	- ถ้าเป็นมอร์ฟีน หรือโคคาอีน ระวางโทษเพิ่มกึ่งหนึ่ง (ม.93 ว.4) - ถ้าเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ต้องระวางโทษเป็น 2 เท่า และ ถ้าเป็นการกระทำต่อหญิงหรือ บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะต้อง ระวางโทษประหารชีวิต (ม.93 ว.5)	- ถ้าเป็นมอร์ฟีน หรือโคคาอีน ระวางโทษเพิ่มกึ่งหนึ่ง (ม.93 ว.4) - ถ้าเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ต้องระวางโทษเป็น 2 เท่า และ ถ้าเป็นการกระทำต่อหญิงหรือ บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต้องระวางโทษประหารชีวิต (ม.93 ว.5)
ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่น เสพ	- จำคุก 1-5 ปี และปรับ 10,000- 50,000 บาท (ม.93 ทวิ)	- จำคุก 1-5 ปี และปรับ 10,000- 50,000 บาท (ม.93 ทวิ)

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 3	ยาเสพติดให้โทษประเภท 4
ผลิต/นำเข้า	- จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ม.70)	- จำคุกไม่เกิน 1-10 ปี หรือปรับ ไม่เกิน 10,000-100,000 บาท (ม.73)
ส่งออกจำหน่าย	- จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ม.71)	- จำคุกไม่เกิน 1-10 ปี หรือปรับ 10,000-100,000 บาท (ม.73)
เสพ	-	-
ใช้อุบายหลอกลวง/ ขู่เข็ญ/ใช้กำลัง ประทุษร้าย/ ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ ด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพ	- จำคุกไม่เกิน 1-10 ปี หรือปรับ 10,000 - 100,000 บาท (ม.93) - ถ้ากระทำโดยมีอาวุธหรือร่วมกัน 2 คนขึ้นไป จำคุก 2 - 15 ปี และ ปรับ 20,000 - 150,000 บาท (ม.93 ว.2) - ถ้ากระทำต่อหญิงหรือต่อผู้ยัง ไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเพื่อจูงใจ ให้ผู้อื่นกระทำความผิดอาญา หรือเพื่อประโยชน์ในการกระทำ ความผิดอาญา จำคุก 3 ปี ถึง ตลอดชีวิต และปรับ 30,000 - 500,000 บาท (ม.93 ว.3)	- จำคุกไม่เกิน 1 - 10 ปี และปรับ 10,000 - 100,000 บาท (ม.93) - ถ้ากระทำโดยมีอาวุธหรือร่วมกัน 2 คนขึ้นไป จำคุก 2 - 15 ปี และ ปรับ 20,000 - 150,000 บาท (ม.93 ว.2) - ถ้ากระทำต่อหญิงหรือต่อผู้ไม่บรรลุนิติ ภาวะ หรือเพื่อจูงใจให้ผู้อื่น กระทำความผิดอาญา หรือเพื่อ ประโยชน์ในการกระทำความผิด อาญา จำคุก 3 ปี ถึงตลอดชีวิต และปรับ 30,000-500,000 บาท (ม.93 ว.3)

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 5 ไม่รวมพืชกระท่อม	ยาเสพติดให้โทษประเภท 5 เฉพาะพืชกระท่อม
ผลิต/นำเข้า/ ส่งออก/จำหน่าย	- จำคุกตั้งแต่ 2 – 15 ปี และปรับ 20,000 – 150,000 บาท (ม.75 ว.1)	- จำคุกไม่เกิน 2 ปี และปรับไม่เกิน 20,000 บาท (ม.75 ว.2)
ครอบครอง เพื่อจำหน่าย	- จำคุกตั้งแต่ 2 – 15 ปี และปรับ 20,000 – 150,000 บาท (ม.76 ว.2)	- จำคุกไม่เกิน 2 ปี และปรับไม่เกิน 20,000 บาท (ม.76 ว.4)
ครอบครอง	- จำคุกไม่เกิน 5 ปี และปรับไม่เกิน 50,000 บาท (ม.76 ว.1) - ถ้า 10 กก.ขึ้นไป ถือว่า ครอบครองเพื่อจำหน่าย (ม.26 ว.2)	- จำคุกไม่เกิน 1 ปี และปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ม.76 ว.3) - ถ้า 10 กก.ขึ้นไป ถือว่า ครอบครองเพื่อจำหน่าย (ม.26 ว.2)
เสพ	- จำคุกไม่เกิน 1 ปี และปรับไม่เกิน 10,000 บาท (ม.92 ว.1)	- จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับ ไม่เกิน 1,000 บาท (ม.92 ว.2)
ใช้อุบายหลอกลวง /ขู่เข็ญ/ใช้กำลัง ประทุบร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขู่ใจ ด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพ	- จำคุก 1 – 10 ปี และปรับ 10,000 – 100,000 บาท (ม.93) - ถ้ากระทำต่อหญิงหรือต่อ ผู้ไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเพื่อจูงใจ ให้ผู้อื่นกระทำความผิดอาญา หรือเพื่อประโยชน์ในการกระทำความ ผิดอาญา จำคุก 3 ปี ถึง ตลอดชีวิต และปรับ 30,000 – 500,000 บาท	- จำคุก 1 -10 ปี และปรับ 10,000 – 100,000 บาท (ม.93) - ถ้ากระทำต่อหญิงหรือต่อ ผู้ไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเพื่อจูงใจ ให้ผู้อื่นกระทำความผิดอาญา หรือเพื่อประโยชน์ในการกระทำความ ผิดอาญา จำคุก 3 ปี ถึง ตลอดชีวิต และปรับ 30,000 – 500,000 บาท
ยุยงส่งเสริม ให้ผู้อื่นเสพ	- จำคุกไม่เกิน 1 ปี และปรับไม่เกิน 10,000 บาท (ม.93 ทวิ ว.2)	- จำคุกไม่เกิน 1 ปี และปรับไม่เกิน 10,000 บาท (ม.93 ทวิ ว.2)

จะเห็นได้ว่าโทษทางกฎหมายของสารเสพติด ไม่ว่าจะเป็นเสพ ครอบครอง ผลิต หรือ
ผู้จำหน่าย ล้วนมีบทลงโทษด้วยกันทั้งนั้น ขึ้นกับว่าผู้กระทำความผิดนั้นเกี่ยวข้องกับสารเสพติดใด
ประเภทใด จำนวนมากน้อยกว่าเท่าไร สุดท้ายหากใครกระทำความผิดก็ย่อมได้รับโทษตามที่กฎหมาย
กำหนด

การแก้ไขปัญหาสารเสพติด และการป้องกันสารเสพติด

ความเป็นมาวันต่อต้านยาเสพติด

ประเทศไทยได้เผชิญกับปัญหาสารเสพติดมาเป็นเวลาช้านาน ซึ่งรัฐบาลในแต่ละสมัยก็ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาสารเสพติดมาโดยตลอด จนกระทั่งได้เล็งเห็นว่าการปราบปรามสารเสพติดนั้นไม่สามารถจะแก้ไขได้โดยการดำเนินการเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ฝ่ายเดียว รัฐบาลจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ต่อสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินและประกาศใช้เป็นกฎหมายเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2519 โดยได้กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือเรียกชื่อย่อว่า ป.ป.ส. มีหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ผลจากปัญหาสารเสพติด ได้ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อมวลมนุษยชาติทั่วโลก สำนักงาน ป.ป.ส. ในฐานะหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดในประเทศไทยได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้มาโดยตลอด จึงได้นำมติเรื่องต่อต้านสารเสพติดขององค์การสหประชาชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ในการประชุมเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2531 ซึ่งที่ประชุมคณะรัฐมนตรี มีมติกำหนดให้วันที่ 26 มิถุนายน ของทุกปี เป็นวันต่อต้านยาเสพติด เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงผลของสารเสพติดมากยิ่งขึ้น ประเทศไทยจึงได้จัดทำคำขวัญขึ้นเนื่องในวันต่อต้านสารเสพติด ซึ่งคำขวัญแต่ละปี เช่น พลังไทย ต้านภัยยาเสพติด 60 ปี ทรงครองราชย์ รวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติด รวมพลังไทย ขจัดภัยยาเสพติด ร่วมเทิดไท้องค์ราชัน รวมพลังประชาไทย พันภัยยาเสพติด ยาเสพติดครอบงำชีวิตของคุณอยู่หรือเปล่า ชีวิตของคุณ สังคมของคุณ คงไม่มีที่สำหรับยาเสพติด ไทยเข้มแข็ง ชนะยาเสพติด สานต่อพระราชปณิธาน หยุดยั้งยาเสพติด หยุดหายนะแผ่นดิน

การแก้ไขปัญหาสารเสพติด

การดำเนินการแก้ไขปัญหาสารเสพติด ต้องอาศัยทุก ๆ ฝ่าย ในการร่วมมือกัน ไม่ว่าจะเป็นป.ป.ส. ในระดับตัวบุคคล ระดับครอบครัว ระบบสังคม ไปจนถึงระดับประเทศชาติ และต้องมีแนวทางในการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม อย่างจริงจังและอย่างต่อเนื่อง โดยทุกฝ่ายมีบทบาทในการดำเนินการแก้ไขปัญหาสารเสพติด ดังนี้

ตัวบุคคล

1. ต้องศึกษาหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและอันตรายของสารเสพติด เพื่อให้เกิดความตระหนักในอันตรายและโทษที่เกิดขึ้น และนำไปสู่การปฏิบัติตนในการป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากสารเสพติด
2. ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดในทุกกรณี ไม่ว่าจะเป็นความอยากรู้อยากลอง การใช้แก้ปัญหาวินัย เพื่อความเท่ตามเพื่อนที่อยู่ให้ทดลองเสพ
3. เลือคบเพื่อนที่ดี ที่ไม่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด
4. มีทักษะในการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็นทักษะการปฏิเสธ ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดวิเคราะห์

ครอบครัว บิดา มารดา ญาติพี่น้อง

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกทุกคนในครอบครัว
2. ปรับปรุงวิถีการดำเนินชีวิตของผู้นำและสมาชิกในครอบครัว ด้วยการสร้างสรรค์กิจกรรมร่วมกัน การให้แรงสนับสนุน การให้คำปรึกษา การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีร่วมกัน
3. ปรับปรุงวิธีการอบรมเลี้ยงดู การสร้างประชาธิปไตยในครอบครัว
4. สร้างองค์ความรู้ให้สมาชิกในครอบครัวถึงเรื่องอันตรายของการเสพสารเสพติด

โรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน เจ้าหน้าที่ในโรงเรียน

1. มีนโยบายป้องกันปัญหาสารเสพติด และค้นหากลุ่มเสี่ยงเพื่อเตรียมดำเนินการ
2. บูรณาการผสมผสานมาตรการป้องกันการบำบัดรักษา และปราบปราม ดังนี้
 - 2.1 มาตรการทางการศึกษา การกำหนดหลักสูตรเนื้อหาให้สอดคล้อง และบูรณาการในกลุ่มสาระอื่นๆ เช่น จัดตั้งชมรมแกนนำต่อต้านสารเสพติด
 - 2.2 มาตรการประชาสัมพันธ์ เช่น การจัดเสียงตามสาย การจัดนิทรรศการ การอภิปราย แลกเอกสารแผ่นพับ
 - 2.3 มาตรการทางเลือก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทักษะด้านต่าง ๆ เช่น จัดแข่งขันกีฬา ภายใน เข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรม อบรมแกนนำ

ชุมชน

ผู้นำองค์กรทุกฝ่าย เริ่มประสานงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชน ด้านการศึกษาและอาชีพ สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง และสร้างเครือข่ายเพื่อเผยแพร่ความรู้แก่ชุมชน มีบทลงโทษทางสังคม ส่งเสริมกิจกรรมทางเลือกต่าง ๆ เช่น การกีฬา การออกกำลังกาย เป็นต้น

ประเทศชาติ

รัฐบาลต้องมีมาตรการในการกำหนดให้ปัญหาสารเสพติดเป็นปัญหาระดับชาติ โดยการเร่งความรู้แก่บุคคลในทุกกลุ่มอายุ จัดกิจกรรมในการรณรงค์ป้องกัน กำจัดแหล่งอบายมุขที่เป็นปัญหาในการเสี่ยงต่อการใช้สารเสพติด รวมถึงกฎหมายและบทลงโทษที่เด็ดขาด

การป้องกันสารเสพติด

การป้องกันสารเสพติดประกอบด้วยแนวทางดังต่อไปนี้

1. ร่วมกันกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการดำเนินการป้องกัน โดยวิเคราะห์จากสภาพปัญหาของพื้นที่ที่เป็นปัญหาสารเสพติดด้านการผลิต การค้า การแพร่ระบาด จำนวนและกลุ่มอายุของผู้ใช้สารเสพติด เพื่อสามารถกำหนดกลวิธีในการแก้ ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
2. การมีส่วนร่วมของประชาชนโดยการพึ่งตนเอง ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา วางแผนดำเนินการ ประเมินและติดตามในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน
3. การมีส่วนร่วมของภาครัฐและเอกชน ในการระดมทรัพยากร งบประมาณ อุปกรณ์ เพื่อช่วยเหลือชุมชน
4. พัฒนาการจัดกิจกรรมร่วมกันด้านการป้องกัน เช่น จัดกีฬา หอกระจายข่าว ดนตรี ศิลปะ การแสดง กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
5. พัฒนาการจัดกิจกรรมร่วมกันด้านการแก้ไขปัญห เช่น การบำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติด การให้กำลังใจ พี่นฟูสมรรถภาพ

6. พัฒนาการจัดกิจกรรมร่วมกันด้านการป้องกันและปราบปรามในชุมชน เช่น โครงการโรงเรียนสีขาว โครงการ To be number one

7. การใช้ศาสนากับการป้องกันและรักษาอาการติดสารเสพติด เช่น การรู้จักรักษาศีล ผีใจให้เป็นสมาธิ โดยแกนนำและคนในชุมชนได้เข้าร่วมกิจกรรม

8. การจัดทำแผนพัฒนาชุมชนในการบูรณาการอย่างยั่งยืน เช่น สร้างเครือข่ายป้องกันสารเสพติด จัดกิจกรรมเพื่อลดปัญหาสารเสพติด โดยให้เยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ให้มาก

9. จัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ให้ประชาชนได้เห็นโทษและอันตรายของสารเสพติด รวมถึงจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันการใช้สารเสพติด เช่น การเดินรณรงค์การแจกแผ่นพับ การทำครอบครัวปลอดภัยสารเสพติด

ปัญหาสารเสพติดยังคงเป็นปัญหาระดับชาติในปัจจุบัน หากวิเคราะห์สาเหตุแล้วพบว่าสาเหตุเกิดจากตัวของประชาชนเองที่ขาดความตระหนักถึงผลกระทบ และอันตรายจากการใช้สารเสพติด ไม่เกรงกลัวบทลงโทษทางกฎหมายในการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด รวมถึงขาดมาตรการในการป้องกันแก้ไขปัญหาย่างต่อเนื่อง และกระจายไปในวงกว้างทุกหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด หากทุกฝ่ายร่วมมือกัน ไม่ว่าจะเป็นประชาชน หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชน และทุกภาคส่วน เชื่อว่าปัญหาสารเสพติดจะหมดไปจากสังคมและประเทศชาติอย่างแน่นอน

กฎหมายเกี่ยวกับการจรรยาบรรณ

การจรรยาบรรณ มีบัญญัติอยู่ใน “พระราชบัญญัติการจรรยาบรรณ พ.ศ. 2522” (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2538) ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีหลักการและวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการใช้ถนนหรือทางของผู้ขับขี่ คนเดินเท้า หรือคนที่จูง ชี่ หรือไล่ต้อนสัตว์ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อสงวนไว้ซึ่งชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลที่ต้องเดินทางเป็นกฎหมายที่มีโทษทางอาญา ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามจะต้องรับโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ กฎหมายเกี่ยวกับการจรรยาบรรณจึงเป็นกฎหมายที่สำคัญยิ่งในปัจจุบันและเป็นกฎหมายใกล้ตัวที่เกี่ยวข้องกับชุมชนที่ทุกคนควรรู้และนำไปปฏิบัติ คำอธิบายนี้จะหยิบยกมาเฉพาะเรื่องที่น่ารู้ และการปลูกจิตสำนึกในการปฏิบัติตามกฎหมายเป็นสิ่งสำคัญ

1. สัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจร

สัญญาณ หมายความว่า สัญญาณใด ๆ ไม่ว่าจะแสดงด้วยธงไฟ ไฟฟ้า มือ แขน เสียงนกหวีด หรือด้วยวิธีอื่นใด สำหรับให้ผู้ขับขี่ คนเดินเท้า หรือคนจูง ชี่ หรือ ไล่ต้อนสัตว์ ปฏิบัติตามสัญญาณนั้น เช่น สัญญาณไฟเขียว ไฟแดง เป็นต้น

เครื่องหมายจราจร หมายความว่า เครื่องหมายใด ๆ ที่ได้ติดตั้งไว้หรือทำให้ปรากฏในเสียสุขภาพให้ผู้ขับขี่ คนเดินเท้า หรือคนที่จูง หรือไล่ต้อนสัตว์ปฏิบัติตามเครื่องหมายนั้น เช่น เครื่องหมายห้ามเลี้ยวซ้าย ห้ามเลี้ยวขวา ห้ามกลับรถ หรือห้ามจอด เป็นต้น

2. การปฏิบัติตามกฎจราจร

ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณจราจร หรือเครื่องหมายจราจรที่ปรากฏข้างหน้ากรณีต่อไปนี้

1. สัญญาณจราจรไฟสีเหลืองอำพัน ให้ผู้ขับขี่เตรียมหยุดหลังเส้นให้หยุดเพื่อเตรียมปฏิบัติตามสัญญาณที่จะปรากฏต่อไป เว้นแต่ผู้ขับขี่ได้เลยเส้นหยุดไปแล้วให้เลยไปได้
2. สัญญาณจราจรสีหรือเครื่องหมายจราจรสีแดง ที่มีคำว่า “หยุด” ให้ผู้ขับขี่หยุดรถ
3. สัญญาณไฟจราจรสีเขียวหรือเครื่องหมายจราจรสีเขียว ที่มีคำว่า “ไป” ให้ผู้ขับขี่ขับรถต่อไปได้ เว้นแต่จะมีเครื่องหมายจราจรที่กำหนดได้เป็นอย่างอื่น
4. สัญญาณจราจรไฟสีแดงแสดงพร้อมลูกศรสีเขียวให้เลี้ยวหรือชี้ให้ตรงไป ให้ผู้ขับขี่เลี้ยวรถหรือขับตรงไปตามทิศทางที่ลูกศรชี้
5. สัญญาณไฟจราจรกระพริบสีแดง ถ้าติดตั้งอยู่ที่ทางร่วมแยกทางใด และเปิดทางใดให้ผู้ขับขี่มาทางด้านนั้นหยุดรถหลังเส้นให้หยุด เมื่อเห็นว่าปลอดภัยและไม่เป็นที่กีดขวางทางจราจรแล้ว จึงให้ขับรถต่อไปด้วยความระมัดระวัง
6. สัญญาณไฟจราจรกระพริบสีเหลืองอำพัน ถ้าติดตั้งอยู่ ณ ที่ใด ให้ผู้ขับขี่ลดความเร็วของรถลง และผ่านทางเดินรถนั้นด้วยความระมัดระวัง

ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณจราจรที่พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงให้ปรากฏข้างหน้าในกรณีต่อไปนี้

1. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยืนและเหยียดแขนซ้ายออกไปเสมอระดับไหล่ผู้ขับขี่ ซึ่งขับรถมาทางด้านหลังของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ลดแขนข้างที่เหยียดออกไปนั้นลงและโบกมือไปข้างหน้า ให้ผู้ขับขี่ซึ่งหยุดรถอยู่ทางด้านหลังขับรถผ่านไป
2. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยืน และเหยียดแขนข้างใดข้างหนึ่งออกไปเสมอระดับไหล่ และตั้งฝ่ามือขึ้น ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาด้านที่เหยียดแขนข้างนั้นของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พลิกฝ่ามือที่ตั้งอยู่นั้น แล้วโบกผ่านศีรษะไปข้างด้านหลัง ให้ผู้ขับขี่ซึ่งหยุดรถอยู่นั้นขับผ่านไป
3. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยืน และเหยียดแขนทั้งสองออกไปเสมอระดับไหล่และตั้งฝ่ามือขึ้น ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาทางด้านที่เหยียดแขนทั้งสองของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ

4. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่น และยกแขนขวาท่อนล่างตั้งฉากกับแขนที่ท่อนบนและตั้งฝ่ามือขึ้น ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาทางด้านหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พลิกฝ่ามือที่ตั้งอยู่นั้นโบกไปด้านหลัง ให้ผู้ขับขี่ซึ่งหยุดรถอยู่ทางด้านหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ขับรถผ่านไป

5. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ยื่น และยกแขนขวาท่อนล่างตั้งฉากกับแขนท่อนบนและตั้งฝ่ามือส่วนแขนซ้ายเหยียดออกไปเสมอระดับไหล่ ผู้ขับขี่ซึ่งขับรถมาทางด้านหน้าและด้านหลังของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องหยุดรถ

ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามสัญญาณจราจรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แสดงด้วยเสียงสัญญาณนกหวีดดังในกรณีต่อไปนี้

1. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้เสียงสัญญาณนกหวีดยาวหนึ่งครั้ง ให้ผู้ขับขี่หยุดรถทันที
2. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้เสียงสัญญาณนกหวีดสั้นสองครั้งติดต่อกันให้ผู้ขับขี่รถผ่านไป

3. การขับรถ ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

ในการขับรถ ผู้ขับขี่ต้องขับรถในทางเดินรถด้านซ้ายและต้องไม่ล้ำกึ่งกลางของทางเดินรถเว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้เดินทางขวาหรือล้ำกึ่งกลางของทางเดินรถได้

1. ด้านซ้ายของทางเดินรถมีสิ่งกีดขวางหรือปิดการจราจร
2. ทางเดินรถนั้นเจ้าพนักงานจราจรกำหนดให้เป็นทางเดินรถทางเดียว
3. ทางเดินรถนั้นกว้างไม่ถึง 6 เมตร

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมีความผิดต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 200 บาท ถึง 500 บาท

รถที่มีความเร็วช้าหรือต่ำกว่าความเร็วของรถคันอื่นที่ขับในทิศทางเดียวกัน ผู้ขับขี่ต้องขับรถให้ไกลขอบทางเดินรถด้านซ้ายเท่าที่จะกระทำได้

รถบรรทุก รถโดยสาร รถจักรยานยนต์ในทางเดินรถซึ่งได้แบ่งช่องเดินรถในทิศทางเดียวกันไว้ตั้งแต่สองช่องขึ้นไปหรือได้จัดช่องเดินรถประจำทางด้านซ้ายไว้โดยเฉพาะ ต้องขับรถในช่องเดินรถด้านซ้ายสุดหรือใกล้เคียงกับช่องเดินรถประจำทางแล้วแต่กรณี ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมีความผิดต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 400 บาท ถึง 1,000 บาท

4. ใบอนุญาตขับรถ

ผู้ขับรถต้องได้รับใบอนุญาตขับรถ และต้องมีใบอนุญาตขับรถและสำเนาภาพถ่ายใบคู่มือจดทะเบียนรถในขณะขับเพื่อแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ทันที การขอใบอนุญาตขับรถนั้น ผู้ขอใบอนุญาตต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ และต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด โดยยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่

ผู้ใดขับรถโดยไม่ได้รับอนุญาตขับรถต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน ปรับไม่เกิน 1,000 บาท

5. ผู้ขับขี่และคนโดยสารรถจักรยานยนต์ต้องสวม “หมวกนิรภัย”

ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์และคนโดยสารรถจักรยานยนต์ ต้องสวมหมวกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อป้องกันอันตราย ในขณะที่ขับขี่และโดยสารรถจักรยานยนต์ในท้องที่ที่กำหนด ดังต่อไปนี้

ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่ 15 ธันวาคม 2535 เป็นต้นไป

ในเขตท้องที่จังหวัดของแก่น ชลบุรี เชียงใหม่ นครปฐม นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ นนทบุรี ปทุมธานี พิษณุโลก สงขลา สมุทรปราการ สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี อุตรธานี และอุบลราชธานี ให้มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่ 15 กันยายน 2536 เป็นต้นไป

ในเขตท้องที่จังหวัดอื่น นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ให้มีผลใช้บังคับ 15 กันยายน 2537 เป็นต้นไป ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500 บาท

6. ผู้ขับขี่รถยนต์และคนโดยสารรถยนต์ซึ่งนั่งที่นั่งตอนหน้าต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัย

ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 กำหนดให้ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่ขับขี่รถยนต์ และต้องจัดให้คนโดยสารรถยนต์ ซึ่งนั่งตอนหน้าแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขี่รถยนต์รัดร่างกายไว้กับที่นั่งด้วยเข็มขัดนิรภัยในขณะที่โดยสารรถยนต์ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500 บาท

7. การขับขี่รถให้ปลอดภัย

ในการขับรถผู้ขับขี่ต้องขับรถในทางเดินรถด้านซ้ายและต้องไม่ล้ำกึ่งกลางของทางเดินรถ เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ที่ผู้ขับขี่สามารถขับล้ำกึ่งกลางของทางเดินรถหรือขับเข้าไปในทางเดินรถด้านขวาได้

ด้านซ้ายของทางเดินรถมีสิ่งกีดขวาง หรือถูกปิดการจราจร

ทางเดินรถนั้นเจ้าพนักงานจราจรกำหนดให้เป็นทางเดินรถทางเดียว

ห้ามผู้ขับขี่ขับรถในกรณี

1. ในขณะที่หย่อนความสามารถในอันที่จะขับ เช่น ภายหลังจากรับประทานยาแก้ไข้หวัด

ในขณะที่ง่วงนอน

2. ในขณะที่เมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น

3. ในลักษณะกีดขวางการจราจร

4. โดยประมาทหรือน่าหวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

5. ในลักษณะที่ผิดปกติวิสัยของการขับรถตามธรรมดาหรือไม่อาจเห็นทางด้านหน้าหรือ

ด้านหลังด้านใดด้านหนึ่ง หรือทั้งสองด้านได้พอแก่ความปลอดภัย

6. คร่อมหรือทับเส้นหรือแนวแบ่งช่องรถเว้นแต่เมื่อต้องการเปลี่ยนช่องเดินรถ เลี้ยวรถหรือกลับรถ

7. บนทางเท้าโดยไม่มีเหตุอันควร เว้นแต่รถลากเข็นสำหรับทารก คนป่วย หรือคนพิการ

8. โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น

9. ในขณะที่เสพหรือรับเข้าร่างกาย ไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ ซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและ

ประสาทกลุ่มแอมเฟตามีน (ยาบ้า) หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างอื่น

10. ขับรถโดยไม่มีใบอนุญาตขับรถ

11. ขับรถบนไหล่ทาง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจร

12. ใช้ไฟฉุกเฉินขณะขับรถตรงไปเพื่อผ่านทางร่วมทางแยก

13. ขับรถแข่ง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจร

ข้อห้ามของผู้ขับรถ

1. ห้ามอนุญาตให้ผู้ที่ไม่มีใบอนุญาตขับรถ ขับรถของตน

2. ห้ามใช้แผ่นป้ายทะเบียนรถที่จัดทำขึ้นเอง

3. ห้ามให้ผู้อื่นใช้ใบอนุญาตขับรถของตน

4. ห้ามใช้รถที่ยังไม่ได้จดทะเบียน

8. การทำใบอนุญาตขับรถ

คุณสมบัติของผู้ที่สามารถทำใบอนุญาตขับรถ

1. ต้องเป็นบุคคลที่อายุ 15 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป สำหรับผู้ที่ต้องการขอมีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์

2. ต้องเป็นบุคคลที่อายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป สำหรับผู้ที่ต้องการขอมีใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคล

3. มีความรู้และความสามารถในการขับรถ

4. มีความรู้ในข้อบังคับการเดินรถตามพระราชบัญญัติรถยนต์ และตามกฎหมายว่าด้วย

การจราจรทางบก

5. ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการจนเป็นที่เห็นได้ว่าไม่สามารถขับรถได้

6. ไม่มีโรคประจำตัวที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเห็นว่าอาจเป็นอันตรายขณะขับรถ

7. ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน

8. ไม่มีใบอนุญาตขับรถชนิดเดียวกันอยู่แล้ว

9. ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกยึดหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ

หมายเหตุ สำหรับผู้ที่มีร่างกายพิการ แขนขาข้างเดียว ขาขาข้างเดียว ตาบอดข้างเดียว

ลำตัวพิการ หูหนวก เมื่อต้องการมีใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ จักรยานยนต์ ต้องขอคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่ขนส่งก่อน จึงจะทำได้

หลักฐานที่ใช้ในการขอใบอนุญาตขับรถ

1. บัตรประจำตัวประชาชน บัตรอื่นที่ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชน หรือใบสำคัญ

ประจำตัวคนต่างด้าว พร้อมภาพถ่าย

2. สำเนาหรือภาพถ่ายสำเนาทะเบียนบ้านหรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่

3. ใบรับรองแพทย์

4. รูปถ่ายขนาด 1 นิ้ว จำนวน 2 รูป (ถ่ายไม่เกิน 6 เดือน)

5. ถ้ามีหลักฐานดังต่อไปนี้ให้นำมาด้วยพร้อมภาพถ่าย

5.1 ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกหรือกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

5.2 ใบอนุญาตขับรถชนิดเดียวกับที่ขอรับใบอนุญาต ซึ่งรัฐบาลต่างประเทศออกให้

(พร้อมคำแปลภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษจากสถานทูต)

5.3 ใบอนุญาตขับรถระหว่างประเทศ

อัตราค่าปรับ

ข้อหา ฐานความผิด บทมาตราและอัตราโทษ ตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง พ.ศ. 2538) และการเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดนั้นให้เป็นไปตามข้อกำหนดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กรมตำรวจ) ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 9 ก.ค. 2540 และเพิ่มเติมฉบับที่ 4 ลงวันที่ 3 ธ.ค. 2540 ตามลำดับ

ลำดับ ที่	ข้อหาหรือฐานความผิด	อัตราโทษ	อัตราตาม ข้อกำหนด
1	นำรถที่ไม่มั่นคงแข็งแรงอาจเกิดอันตรายหรือ ทำให้เสื่อมเสียสุขภาพอนามัยมาใช้ในการเดินทาง	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
2	นำรถที่ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียนมาใช้ในการเดินทาง	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 300 บาท
3	นำรถที่เครื่องยนต์ก่อให้เกิดก๊าซฝุ่นควันละออง เคมีเกินเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดมาใช้ในการเดินทาง	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 500 บาท
4	นำรถที่เครื่องยนต์ก่อให้เกิดเสียงเกินเกณฑ์ที่ อธิบดีกำหนดมาใช้ในการเดินทาง	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 500 บาท
5	ขับรถในทางไม่เปิดไฟ หรือใช้แสงสว่างในเวลาที่มี แสงสว่างไม่เพียงพอที่จะมองเห็นคน รถ หรือ สิ่งกีดขวาง ในทางได้โดยชัดแจ้งภายในระยะ 150 เมตร	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 200 บาท
6	ใช้สัญญาณไฟวับวาบผิดเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 300 บาท
7	ขับรถบรรทุกของยื่นเกินความยาวของตัวรถใน ทางเดินทางไม่ติดธงสีแดง ไว้ตอนปลายสุดให้ มองเห็นได้ภายในระยะ 150 เมตร	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 300 บาท
8	ขับรถบรรทุกวัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตราย ไม่จัดให้มีป้ายแสดงถึงวัตถุที่บรรทุก	จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ปรับ 300 บาท
9	ขับรถไม่จัดให้มีสิ่งป้องกันมิให้คน สัตว์ หรือ สิ่งของที่บรรทุกตกหล่น รั่วไหล ส่องกลิ้ง ส่องแสง สะท้อน หรือปลิวไปจากรถอันอาจก่อเหตุ เดือดร้อนรำคาญ ทำให้ทางสกปรกเปรอะเปื้อน ทำให้เสื่อมเสียสุขภาพอนามัยแก่ประชาชนหรือ ก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
10	ขับรถไม่ปฏิบัติตามสัญญาณจราจร หรือ เครื่องหมายจราจรที่ได้ติดตั้งไว้หรือทำให้ปรากฏ ในทางหรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงให้ทราบ	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 300 บาท
11	ขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟแดง	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 300 บาท

ลำดับ ที่	ข้อหาหรือฐานความผิด	อัตราโทษ	อัตราตาม ข้อกำหนด
12	ไม่หยุดรถหลังเส้น ให้รถหยุดเมื่อมีสัญญาณไฟแดง	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 300 บาท
13	ขับรถไม่ปฏิบัติตามสัญญาณจราจรที่พนักงาน เจ้าหน้าที่แสดงให้ปรากฏด้วยมือ	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 300 บาท
14	ไม่หยุดรถหลังเส้นให้รถหยุด หรือหยุดรถห่าง จากพนักงานเจ้าหน้าที่น้อยกว่าสามเมตร	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 300 บาท
15	ทำให้ปรากฏซึ่งสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมาย จราจรที่อธิบดีกำหนดในทางเดินรถโดยไม่มี อำนาจ	จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	-
16	ไม่ขับรถที่มีความเร็วช้าให้ใกล้ขอบทางด้านซ้าย ในทางเดินรถที่มีสวนกันได้	ปรับไม่เกิน 200 - 500 บาท	ปรับ 200 บาท
17	ไม่ขับรถบรรทุก รถบรรทุกคนโดยสาร รถจักร- ยานยนต์ที่มีความเร็วช้าในช่องเดินรถซ้ายสุดใน ทางเดินรถที่แบ่งช่องเดินรถไว้ตั้งแต่สองช่องขึ้นไป	ปรับไม่เกิน 400 - 1,000 บาท	ปรับ 400 บาท
18	เลี้ยวรถหรือเปลี่ยนช่องเดินรถโดยไม่ให้สัญญาณ	ปรับไม่เกิน 400 - 1,000 บาท	-
19	ขับรถในขณะที่เมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
20	ขับรถในลักษณะกีดขวางการจราจร	จำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับตั้งแต่ 2,000 - 10,000 บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ	-
21	ขับรถในลักษณะกีดขวางการจราจร	ปรับไม่เกิน 400 - 1,000 บาท	ปรับ 400 บาท
22	ขับรถบนทางเท้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร (เว้นแต่ รถเข็นสำหรับทารก คนป่วย หรือคนพิการ)	ปรับไม่เกิน 400 - 1,000 บาท	ปรับ 400 บาท
23	ขับรถแซงขึ้นหน้ารถอื่นทางด้านซ้ายมือ โดยไม่มีเหตุอันสมควร	ปรับไม่เกิน 400 - 1,000 บาท	ปรับ 400 บาท
24	ขับรถแซงขึ้นหน้ารถอื่นขณะขึ้นทางชันขึ้น สะพานหรืออยู่ในทางโค้ง ซึ่งไม่มีเครื่องหมาย จราจรให้แซงได้	ปรับไม่เกิน 400 - 1,000 บาท	ปรับ 400 บาท
25	ขับรถแซงขึ้นหน้ารถอื่นภายในระยะ 30 เมตร ก่อนถึงทางแยก	ปรับไม่เกิน 400 - 1,000 บาท	ปรับ 400 บาท
26	ขับรถออกจากที่จอดเมื่อมีรถจอดหรือสิ่งกีดขวาง อยู่ข้างหน้าโดยไม่ให้สัญญาณมือหรือแขน หรือสัญญาณไฟ	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 400 บาท

ลำดับ ที่	ข้อหาหรือฐานความผิด	อัตราโทษ	อัตราตาม ข้อกำหนด
27	กั้บรลนในทางเดินรถกีดขวางการจราจร	ปรับไม่เกิน 200 - 500 บาท	ปรับ 200 บาท
28	กั้บรลนในระยะ 100 เมตร จากเชิงสะพาน	ปรับไม่เกิน 400 - 1,000 บาท	ปรับ 400 บาท
29	กั้บรลนที่ทางร่วมทางแยก (เว้นแต่จะมีเครื่องหมายจราจรให้กั้บรลนได้)	ปรับไม่เกิน 400 - 1,000 บาท	ปรับ 400 บาท
30	หยุดรถหรือจอดรถในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจรที่อธิบดีกำหนดในทางเดินรถโดยมีอำนาจ	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
31	ไม่จอดรถทางด้านซ้ายของทางเดินรถ	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
32	จอดรถไม่ขนานชิดกับขอบทางหรือไหล่ทางในระยะห่างเกินกว่า 25 ซม.	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
33	หยุดรถบนทางเท้าโดยไม่มีเหตุผลสมควร	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
34	หยุดรถตรงปากทางเข้าออกของอาคาร หรือทางเดินรถโดยไม่มีเหตุผลสมควร	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
35	จอดรถบนทางเท้า	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
36	จอดรถบนสะพานหรือในอุโมงค์	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
37	จอดรถในทางร่วมทางแยก หรือภายในในระยะ 10 เมตรจากทางร่วมทางแยก	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
38	จอดรถในเขตที่มีเครื่องหมายห้ามจอด	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
39	จอดรถภายในระยะ 15 เมตร ก่อนถึงเครื่องหมายหยุดรถประจำทางและเลยเครื่องหมายไปอีก 3 เมตร	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
40	จอดรถในลักษณะกีดขวางการจราจร	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
41	ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเครื่องมือบังคับรถมิให้เคลื่อนย้าย	จำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	-
42	จอดรถในทางเดินรถหรือไหล่ทางโดยไม่เปิดไฟ หรือใช้แสงสว่างเพียงพอ ที่จะเห็นรถที่จอดนั้นได้ ชัดแจ้งในระยะไม่น้อยกว่า 150 เมตร	ปรับตั้งแต่ 200-500 บาท	ปรับ 200 บาท
43	ขับรถเร็วเกินอัตราที่กำหนด	ปรับไม่เกิน 200-500 บาท	ปรับ 400 บาท

ลำดับ ที่	ข้อหาหรือฐานความผิด	อัตราโทษ	อัตราตาม ข้อกำหนด
44	ไม่ยอมให้รถในทางร่วมทางแยกนั้นผ่านไปก่อน เมื่อขับรถถึงทางร่วมทางแยกที่หลัง	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
45	ขับรถในทางก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล หรือทรัพย์สินของผู้อื่น แล้วไม่หยุดช่วยเหลือ แสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ใกล้เคียงทันที	จำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับตั้งแต่ 2,000 บาท – 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	-
46	ขับรถแท็กซี่ปฏิเสธไม่รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร (เว้นแต่กรณีจะเกิดอันตรายแก่ตนหรือ แก่คนโดยสาร)	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 300 บาท
47	ไม่เดินบนทางเท้าหรือไหล่ทางเมื่อทางนั้นมี ทางเท้าหรือไหล่ทางอยู่ข้างทางเดินรถ	ปรับไม่เกิน 200 บาท	ปรับ 100 บาท
48	เดินข้ามทางนอกทางข้าม เมื่อมีทางข้ามอยู่ ภายในระยะ 100 เมตร	ปรับไม่เกิน 200 บาท	ปรับ 100 บาท
49	ขี่ จูง ไล่ต้อนหรือปล่อยสัตว์ไปบนทางในลักษณะ ที่เป็นกรกีดขวางการจราจร และไม่มีผู้ควบคุม เพียงพอ	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
50	วาง ตั้ง ยื่น หรือแขวนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือกระทำ ด้วยประการใด ๆ ในลักษณะที่เป็นกรกีดขวาง การจราจร โดยไม่ได้รับอนุญาต	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
51	ขับชีรถจักรยานยนต์ไม่สวมหมวกนิรภัย (มิให้ใช้ บังคับแก่ภิกษุสามเณร นักพรต นักบวช ผู้นำถือ ลัทธิ ศาสนาที่ใช้ผ้าโพกศีรษะตามประเพณีนิยม)	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
52	โดยสารรถจักรยานยนต์ไม่สวมหมวกนิรภัย (มิให้ใช้บังคับแก่ภิกษุสามเณร นักพรต นักบวช ผู้นำถือลัทธิ ศาสนา ที่ใช้ผ้าโพกศีรษะตาม ประเพณีนิยม)	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
53	ยินยอมให้ผู้อื่นนั่งตบหน้าแถวเดียวกับคนขับ เกิน 2 คน	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
54	เป็นผู้ขับรถโดยสารประจำทาง รถบรรทุกคน โดยสาร รถโรงเรียน รถแท็กซี่ ยินยอมให้ ผู้โดยสารขึ้นหรือลงรถยนต์ในขณะที่รถหยุดเพื่อ รอสัญญาณไฟ หรือหยุดเพราะติดการจราจร	ปรับไม่เกิน 500 บาท	ปรับ 200 บาท
55	ขับรถตามหลังรถฉุกเฉินซึ่งกำลังปฏิบัติหน้าที่ ในระยะไม่ถึง 50 เมตร	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 300 บาท

ลำดับ ที่	ข้อหาหรือฐานความผิด	อัตราโทษ	อัตราตาม ข้อกำหนด
56	กระทำความผิดประการใด ๆ บนทางอันเป็น การกีดขวางของการจราจร	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 300 บาท
57	ฝ่าฝืนคำสั่ง ข้อบังคับ หรือระเบียบของ เจ้าพนักงานจราจรซึ่งสั่งหรือประกาศห้ามหยุด หรือจอด	ปรับไม่เกิน 1,000 บาท	ปรับ 300 บาท

กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย

กฎหมายการทำร้ายร่างกาย การทำร้ายร่างกาย-ชีวิต-ความผิดต่อเสรีภาพ พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นในยุคปัจจุบันดูเหมือนจะกลายเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไปแล้ว การยกพวกตีกัน การดักทำร้ายนักเรียนจากโรงเรียนคู่อริ ทั้งการใช้มือเปล่า การใช้ไม้เป็นอาวุธจนกระทั่งปืนหรือระเบิดขวดเข้าห้ำหั่นฝ่ายตรงข้าม เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่บั่นทอนอนาคตของวัยรุ่นไทยให้ต้องไปใช้ชีวิตในสถานพินิจฯ แทนที่จะได้เอาเวลามาศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะได้สามารถศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยหรือการได้งานดีๆ ทำในอนาคต

1. การทำร้ายร่างกาย

กฎหมายอาญาได้กำหนดให้ผู้ที่ทำร้ายร่างกายผู้อื่นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนด หากการทำร้ายร่างกายนั้นไม่ถึงกับทำให้เกิดอันตรายแก่กายมากนัก เช่น ถูกเล็บข่วนจุมูกเป็นแผลยาว 1 ซม. ผู้ที่กระทำความผิดต้องรับโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือ ทั้งจำ ทั้งปรับ แต่ถ้าผลจากการถูกทำร้ายรุนแรงขึ้นขึ้นริมฝีปากแตก ฟันหัก ฟันโยก ในกรณีนี้ผู้กระทำจะต้องถูกระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 4,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่หากผลจากการทำร้ายร่างกายนั้นทำให้ผู้ถูกทำร้ายได้รับอันตรายอย่างสาหัส เช่น ตาบอด หูหนวก หน้าเสียโฉม เสียแขน นิ้วหรืออวัยวะใดๆ หรือป่วยเจ็บจากการถูกทำร้ายเกินกว่า 20 วัน ผู้ที่ทำร้ายร่างกายจะต้องถูกระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือนถึง 10 ปี

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 295 ผู้ใดทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของผู้อื่นนั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 296 ผู้ใดกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดดังที่บัญญัติไว้ ในมาตรา 289 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 297 ผู้ใดกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำร้ายรับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี

อันตรายสาหัสนั้นคือ

1. ตาบอด หูหนวก ลิ่นขาด หรือเสียขาประสาท
2. เสียอวัยวะสืบพันธุ์หรือความสามารถสืบพันธุ์
3. เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด
4. หน้าเสียโฉมอย่างติดตัว
5. แห้งลูก
6. จิตพิการอย่างติดตัว
7. ทูพพลภาพ หรือป่วยเจ็บเรื้อรังซึ่งอาจถึงตลอดชีวิต
8. ทูพพลภาพ หรือป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่ายี่สิบวัน หรือจนประกอบบรณีย

กิจตามปกติไม่เกินกว่ายี่สิบวัน

มาตรา 298 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 297 ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใด ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 289 เมื่อปรับมาใช้กับความผิดฐานทำร้ายร่างกายแล้วมีดังต่อไปนี้

1. ทำร้ายบุพการี
2. ทำร้ายเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่จะกระทำหรือได้กระทำการตามหน้าที่
3. ทำร้ายผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ในการที่เจ้าพนักงานนั้นกระทำตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่บุคคลนั้นจะช่วยหรือได้ช่วยเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว
4. ทำร้ายผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน
5. ทำร้ายผู้อื่นโดยทรามานหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย
6. ทำร้ายผู้อื่นเพื่อเตรียมการหรือเพื่อความสะดวกในการที่จะกระทำความผิดอย่างอื่น หรือ
7. ทำร้ายผู้อื่นเพื่อจะเอาหรือเอาไว้ซึ่งผลประโยชน์อันเกิดแต่การที่ตนได้กระทำความผิดอื่น เพื่อปกปิดความผิดอื่นของตนหรือเพื่อหลีกเลี่ยงให้พ้นอาญาในความผิดอื่นที่ตนได้กระทำไว้

2. การชุลมุนต่อสู้ (การยกพวกตีกัน)

การชุลมุนต่อสู้หรือการยกพวกตีกันนั้น หมายถึง การต่อสู้กันตั้งแต่สามคนขึ้นไปและการต่อสู้กัน ทำให้ผู้ต่อสู้คนใดคนหนึ่งถูกทำร้ายจนเป็นอันตรายสาหัส ผู้ที่เข้าร่วมต่อสู้ทุกคนจะมีความผิด แม้ว่าตนเองจะไม่ได้ทำร้ายคนที่ได้รับอันตรายสาหัสเลย โดยจะต้องถูกระวางโทษไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 294 ผู้ใดเข้าร่วมในการชุลมุนต่อสู้ระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไปและบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เข้าร่วมในการนั้นหรือไม่ ถึงแก่ความตายโดยการกระทำในการชุลมุนต่อสู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้ที่เข้าร่วมในการชุลมุนต่อสู้นั้นแสดงได้ว่าได้กระทำไปเพื่อห้ามการชุลมุนต่อสู้กัน หรือเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 299 ผู้ใดเข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้ระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป และบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นผู้ที่เข้าร่วมในการนั้นหรือไม่ รับอันตรายสาหัสโดยการกระทำในการชุมนุมต่อสู้ นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้ที่เข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้นั้นแสดงได้ว่าได้กระทำไปเพื่อห้ามการชุมนุมต่อสู้นั้น หรือเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา 300 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3. การทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

3.1 การทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโดยเจตนา

การฆ่าผู้อื่น หมายถึง การทำให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีใด

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 288 ผู้ใดฆ่าผู้อื่น ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 289 ผู้ใด

1. ฆ่าบุพการี
2. ฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่จะกระทำหรือได้กระทำการตามหน้าที่
3. ฆ่าผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ในการที่เจ้าพนักงานนั้นกระทำตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่บุคคลนั้นจะช่วยหรือได้ช่วยเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว
4. ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน
5. ฆ่าผู้อื่นโดยทรนหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย
6. ฆ่าผู้อื่นเพื่อเตรียมการหรือเพื่อความสะดวกในการที่จะกระทำความผิดอย่างอื่น หรือ
7. ฆ่าผู้อื่นเพื่อจะเอาหรือเอาไว้ซึ่งผลประโยชน์อันเกิดแต่การที่ตนได้กระทำความผิดอื่น เพื่อปกปิดความผิดอื่นของตนหรือเพื่อหลีกเลี่ยงให้พ้นอาญาในความผิดอื่นที่ตนได้กระทำไว้ ต้องระวางโทษประหารชีวิต

3.2 การทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโดยไม่เจตนา

การทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย แตกต่างจากการฆ่าผู้อื่นเพราะผู้กระทำความผิดเจตนาทำร้ายเท่านั้น แต่ผลแห่งการกระทำผิดเกิดขึ้นเลยไปจากเจตนาของผู้กระทำ แม้ผู้ถูกกระทำจะถึงแก่ความตายเพราะการกระทำของผู้กระทำ แต่กฎหมายได้บัญญัติลงโทษเบาว่าการฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 290 ผู้ใดมิได้มีเจตนาฆ่า แต่ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 289 ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี

3.3 การทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโดยประมาท

การทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโดยประมาท เป็นการกระทำโดยผู้กระทำมิได้มีเจตนาฆ่าหรือเจตนาทำร้าย แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย แม้ผู้กระทำจะมีได้ประสงค์ต่อผลหรือยอมเสี่ยงเห็นผลแห่งการกระทำของตน ก็แสดงถึงความชั่วร้ายในจิตใจ ที่ไม่นำพาต่อผลร้ายที่จะเกิดแก่บุคคลอื่น กฎหมายจึงต่อบัญญัติว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและเอาโทษเพื่อให้บุคคลใช้ความระมัดระวังต่อการกระทำยิ่งขึ้น

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 291 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีและปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

การทำร้ายร่างกายผู้อื่นและการชุลมุนหรือต่อสู้หรือการยกพวกตีกันในหลายครั้งเป็นเหตุให้ผู้ที่ถูกทำร้ายถึงแก่ความตาย ซึ่งอาจจะไม่ได้เสียชีวิตในทันทีทันใดนั้น แต่ไปเสียชีวิตที่โรงพยาบาลหรือที่บ้าน สิ่งเหล่านี้ไม่ทำให้ผู้ที่ทำร้ายผู้อื่นหรือผู้ร่วมชุลมุนต่อสู้พ้นจากความผิดต้องรับโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่ 15 ปีถึง 20 ปี แต่ถ้การฆ่าคนตายโดยได้ไตร่ตรองไว้ก่อนผู้กระทำจะต้องถูกระวางโทษประหารชีวิต

4. ความผิดต่อเสรีภาพ

เป็นการกระทำความผิดโดยการข่มขู่หรือใช้กำลังทำร้ายจนผู้ถูกข่มขู่นั้นยอมตามที่ถูกข่มขู่ต้องการ เช่น กรณีที่นักเรียนโรงเรียนคูริบังคับให้อีกฝ่ายหนึ่งยอมถอดเข็มขัดหรือเสื้อของสถาบันหรือการรับน้องที่รุ่นพี่บังคับให้น้องต้องกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งโดยที่รุ่นน้องไม่ยอมแต่ต้องทำตามเพราะกลัวจะถูกทำร้าย เป็นต้น สำหรับผู้ที่กระทำความผิดต่อเสรีภาพนี้จะต้องถูกระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 6,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าผู้กระทำความผิดได้กระทำโดยมีอาวุธหรือร่วมกันทำผิดตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปจะต้องถูกระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ

ความผิดทางเพศเป็นความผิดที่สำคัญและก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นเรื่องกระทบกระเทือนความรู้สึก หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน กฎหมายจึงบัญญัติ เป็นความผิด มีรายละเอียด ดังนี้

ความผิดเกี่ยวกับเพศ หมายถึง การกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อบุคคลอื่นพิจารณาตามลักษณะการกระทำได้ 3 ประเภท คือ

1. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา
2. ความผิดฐานอนาจาร
3. ความผิดที่เป็นการคุกคามทางเพศ

ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ (มาตรา 276-287)

ความผิดฐานข่มขืนฐานกระทำชำเรา เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนักหรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำ

โดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหมหนุ่

หรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกันต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรสและคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติด้านการลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่า
หมายเหตุ มาตรา 276 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพรบ.แก้ไขเพิ่มเติม ปอ. (ฉบับที่ 19) พ.ศ.2550

มาตรา 277 ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสามได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหมหนุ่เด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกันและเด็กนั้นไม่ยินยอมหรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม และภายหลังศาลอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกัน ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ ให้ศาลปล่อยผู้กระทำความผิดนั้นไป

หมายเหตุ มาตรา 277 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพรบ.แก้ไขเพิ่มเติมปอ. (ฉบับที่ 19) พ.ศ.2550

มาตรา 277ทวิ ถ้าการกระทำความผิดตาม มาตรา 276 วรรคหนึ่ง หรือ มาตรา 277 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับ

1. รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

2. ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำได้ระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

หมายเหตุ มาตรา 277ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พรบ. แก้ไขเพิ่มเติม ปอ. (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2550

มาตรา 277ตรี ถ้าการกระทำความผิดตาม มาตรา 276 วรรคสาม หรือ มาตรา 277 วรรคสี่ เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับ

1. รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำได้ระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

2. ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำได้ระวางโทษประหารชีวิต

หมายเหตุ มาตรา 277ตรี แก้ไขเพิ่มเติมโดยพรบ.แก้ไขเพิ่มเติมปอ. (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2550

การกระทำอนาจาร หมายถึง การกระทำล่วงละเมิดทางเพศ เป็นการกระทำต่อเนื้อตัว หรือ ร่างกายของบุคคลอื่นโดยมีเจตนาสนองอารมณ์ทางเพศ และก่อให้เกิดความเสียหาย รำคาญ หรือ ความอับอายขายหน้า เช่น การกอด จูบ ลูบ คลำ ร่างกายของหญิงหรือชายอันเป็นการแสดงความใคร่ทางเพศ แต่ยังไม่ถึงขั้นข่มขืนกระทำชำเราหรือพยายามข่มขืนกระทำชำเรา

องค์ประกอบความผิดฐานอนาจาร ตามมาตรา 278 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 278 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีโดย ชูเชิญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมายเหตุ มาตรา 278 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพรบ.แก้ไขเพิ่มเติมปอ. (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2530

มาตรา 279 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตามต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำได้โดย ชูเชิญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี หรือปรับไม่เกิน สามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมายเหตุ มาตรา 279 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพรบ.แก้ไขเพิ่มเติมปอ. (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2530

มาตรา 280 ถ้าการกระทำความผิดตาม มาตรา 278 หรือ มาตรา 279 เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับ

1. รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปี ถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

2. ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำได้ระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 281 การกระทำความผิดตาม มาตรา 276 วรรคแรก และ มาตรา 278 นั้น ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลตั้งระบุไว้ใน มาตรา 285 เป็นความผิดอันยอมความได้

หมายเหตุ มาตรา 281 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ.2514

มาตรา 282 ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งชายหรือหญิง แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตาม วรรคแรกเป็นการกระทำแก่บุคคล อายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตาม วรรคแรกเป็นการกระทำแก่บุคคล อายุไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปตามวรรคแรก วรรคสองหรือวรรคสาม หรือสนับสนุนใน การกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ใน วรรคแรกวรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

หมายเหตุ มาตรา 282 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพรบ.แก้ไขเพิ่มเติมปอ. (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2540

มาตรา 283 ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจาร ซึ่งชายหรือหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตาม วรรคแรกเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตาม วรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปตามวรรคแรก วรรคสองหรือวรรคสาม หรือสนับสนุนใน การกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ใน วรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

หมายเหตุ มาตรา 283 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพรบ.แก้ไขเพิ่มเติมปอ. (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2540

มาตรา 283ทวิ ผู้ใดพาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตาม วรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดชวนเร้นบุคคลซึ่งถูกพา ไปตามวรรคแรกหรือวรรคสอง ต้องระวาง โทษตามที่บัญญัติใน วรรคแรกหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ความผิดตามวรรคแรกและ วรรคสามเฉพาะกรณีที่กระทำแก่บุคคลอายุ เกินสิบห้าปี เป็นความผิดอันยอมความได้

หมายเหตุ มาตรา 283 ทวิ เพิ่มเติมโดยพรบ.แก้ไขเพิ่มเติมปอ. (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2540

มาตรา 284 ผู้ใดพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธี ช่มชู้ใจได้ด้วยประการอื่นใด **ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท**

ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่ง ถูกพาไปตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น "ความผิดตาม มาตรานี้ เป็นความผิดอันยอมความได้"

หมายเหตุ มาตรา 284 เพิ่มเติมโดยพรบ.แก้ไขเพิ่มเติมปอ. (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2540

มาตรา 285 ถ้าการกระทำความผิดตาม มาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 277 ทวิ มาตรา 277 ตี มาตรา 278 มาตรา 279 มาตรา 280 มาตรา 282 หรือ มาตรา 283 เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแลผู้อยู่ในความควบคุม ตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในความปกครองในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนัก กว่าที่บัญญัติไว้ใน มาตรา นั้น ๆ หนึ่งในสาม

มาตรา 286 ผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเวณี **ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต**

ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพ หรือไม่มีปัจจัยอันพอเพียงสำหรับดำรงชีพและมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพอยู่จากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเวณี เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น

1. อยู่ร่วมกับผู้ซึ่งค่าประเวณี หรือสมาคมกับผู้ซึ่งค่าประเวณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาจฉิน
 2. กินอยู่หลับนอน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่น โดยผู้ซึ่งค่าประเวณีเป็นผู้จัดให้
 3. เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยผู้ซึ่งค่าประเวณีในการทะเลาะวิวาทกับผู้ซึ่งค่ากับผู้ซึ่งค่าประเวณีนั้น
- บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากผู้ซึ่งค่าประเวณีซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้น ตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียมจรรยา

หมายเหตุ มาตรา 286 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพรบ.แก้ไขเพิ่มเติมปอ. (ฉบับที่ 19) พ.ศ.2550

มาตรา 287 ผู้ใด

1. เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้า ในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือ ยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน

ภาพพิมพ์ ภาพพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก

2. ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องกับการค้าเกี่ยวกับ วัตถุหรือสิ่งของลามก ดังกล่าวแล้ว แจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชน หรือให้เช่นวัตถุหรือสิ่งของเช่นนั้น

3. เพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามก ดังกล่าวแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการ อันเป็นความผิดตาม มาตรานี้ หรือโฆษณาหรือ

ข่าวว่าวัตถุ หรือสิ่งของ ลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมายเหตุมาตรา 287 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพรบ.แก้ไขเพิ่มเติมปอ. (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2525

สรุปตามตัวบทกฎหมายของไทยนั้นหากมีการล่วงละเมิดทางเพศ การค้าประเวณี การล่อลวงในกรณีต่าง ๆ ข้างต้นเกิดขึ้น ผู้เสียหายไม่ได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ชีวิต บทลงโทษต่อผู้กระทำจะมีเพียงปรับเงินสูงสุดถึง 40,000 บาทและหรือจำคุกต่ำสุด 5 ปี สูงสุดคือตลอดชีวิต

หากผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องรับโทษจำคุกตั้งแต่ 5-20 ปี และปรับ 10,000-40,000 บาท แต่ถ้าหากถึงแก่ความตายผู้กระทำต้องรับโทษประหารหรือจำคุกตลอดชีวิต

กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ความโลภการอยากได้ของของบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่พบเห็นโดยทั่วไปโดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งมีความชอบและรสนิยมในสินค้าราคาแพง การเห็นเพื่อนมีของสวยๆ แพงๆ ใ้ใช้ก็เกิดการอยากได้มาครอบครองเป็นของตนเอง ทำให้มีความคิดที่จะลงมือขโมยของของเพื่อนมาเป็นของเรา วัยรุ่นหลายคนคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องเล็กน้อย ถ้าของของเพื่อนหายไปเดี๋ยวพ่อแม่ของเขาก็ซื้อใหม่ให้ และนอกจากนี้ การขโมยของเพื่อนเอาไปขายโดยต้องการที่จะนำเงินไปเที่ยวมีให้พบเห็นอยู่บ่อยๆ ไม่แพ้กันถ้าหนักไปกว่านั้นวัยรุ่นที่ต้องการเงินมากไม่ว่าจะด้วยเหตุผลต้องการนำเงินไปเที่ยวหรือเสพยา ก็อาจจะกระทำการที่รุนแรงขึ้นได้ เช่น การไถ่เงินจากรุ่นน้อง การชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ของผู้อื่น กฎหมายเล็งเห็นปัญหาข้อนี้ และเห็นว่าควรจะมีการลงโทษคนที่เอาของของผู้อื่นไป ทั้งนี้ เพื่อให้สังคมสงบสุขไม่วุ่นวายและป้องกันการติดตามเอาทรัพย์คืนจากเจ้าของที่แท้จริงซึ่งอาจทำให้เกิดความรุนแรงตามมาได้

สิทธิในทรัพย์เป็นสิ่งที่กฎหมายให้ความคุ้มครอง การเอาทรัพย์ของผู้อื่นไปเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ถือเป็นความผิด ที่ผู้กระทำต้องได้รับโทษ กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ไว้ดังนี้

1. การลักทรัพย์

การลักทรัพย์ คือ การเอาทรัพย์ของผู้อื่นหรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยไป โดยต้องการจะครอบครองทรัพย์นั้นไว้ เพื่อตนเองเอาไปขายหรือให้กับบุคคลอื่นก็ตามแต่ ผู้ที่กระทำความผิดฐานลักทรัพย์จะต้องถูกระวางโทษไม่เกิน 3 ปี และปรับไม่เกิน 6 พันบาท

การลักทรัพย์นั้นถ้าผู้กระทำได้กระทำในเวลากลางคืนหรือในบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้ การระเบิด หรือในบริเวณที่มีอุบัติเหตุผู้ที่เข้าไปลักทรัพย์ในบริเวณดังกล่าวจะต้องถูกระวางโทษหนักขึ้นกว่าการลักทรัพย์ในเวลา สถานที่หรือเหตุการณ์ปกติ เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะเหตุการณ์ หรือช่วงเวลาดังกล่าวเจ้าของทรัพย์กำลังได้รับความเดือดร้อนไม่สามารถที่จะดูแลทรัพย์ของตนเองได้และการกระทำในเหตุการณ์หรือช่วงเวลาดังกล่าวเป็นการกระทำที่ซ้ำเติมเจ้าของทรัพย์ที่กำลังได้รับความเดือดร้อน

ข้อควรระวังสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระเปาะตางค์ได้หรือของที่มีคนมาลืมนำไป (โดยที่เจ้าของยังติดตามทรัพย์สินนั้นอยู่) หากนำกลับไปเพราะต้องการยึดถือไว้เองแล้วก็มีความผิดฐานลักทรัพย์ได้

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 ผู้ใดเอาทรัพย์ของผู้อื่น หรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยไปโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท

2. การฉ้อโกงทรัพย์

การฉ้อโกงทรัพย์ เป็นการลักทรัพย์โดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า หมายถึง เป็นการขโมย เจ้าของรู้ตัวและทรัพย์จะต้องอยู่ใกล้ชิดตัวเจ้าทรัพย์ อย่างไรก็ตามถ้าการฉ้อโกงทรัพย์ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายหรือเสียชีวิต ผู้กระทำการฉ้อโกงทรัพย์จะต้องถูกระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี และปรับไม่เกิน 1 หมื่นบาท อย่างไรก็ตามถ้าการฉ้อโกงทรัพย์ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายหรือเสียชีวิต เช่น กระจกส่วจากเจ้าของแล้วส่วรบคอบคอบเจ้าของส่วรบ ผู้ที่กระทำจะต้องถูกระวางโทษหนักขึ้นด้วย

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 336 ผู้ใดลักทรัพย์โดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

3. การชิงทรัพย์

การชิงทรัพย์ คือ การลักทรัพย์ที่ประกอบด้วยการใช้กำลังเข้าทำร้ายหรือขู่ขู่ขู่ว่าจะใช้ กำลังเข้าทำร้ายในทันที ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ที่ครอบครองทรัพย์นั้นยินยอมให้ทรัพย์ไป หรือกระทำไปเพื่อให้เกิดความสะดวกในการนำทรัพย์นั้นไป เช่น ขณะที่นายเอกกำลังเดินเล่นอยู่ นาย โท ก็เข้ามาบอกให้ส่วรบทองให้ถ้าไม่ให้จะทำร้ายหรือจะเอาปืนยิงให้ตายจนนายเอกต้องยอมถอดส่วรบของตนให้ เป็นต้น

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 339 ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่ขู่ขู่จะเข้าทำร้ายในทันทีนั้นจะใช้กำลัง ประทุษร้าย เพื่อ

1. ให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป
2. ให้ยื่นให้ชิงทรัพย์นั้น
3. ยึดถือเอาทรัพย์นั้นไว้
4. ปกปิดการกระทำความผิดนั้น หรือ
5. ให้พ้นจากการจับกุม

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับ ตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท

4. การปล้นทรัพย์

การปล้นทรัพย์ มีลักษณะเช่นเดียวกับการชิงทรัพย์ต่างกันเพียงว่ามีผู้ร่วมชิงทรัพย์ ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป หากการปล้นทรัพย์ผู้ปล้นคนใดคนหนึ่งมีอาวุธติดตัวไปด้วย หรือในการปล้นเป็นเหตุให้เจ้าทรัพย์หรือบุคคลอื่นได้รับถูกทำร้ายหรือเสียชีวิต ผู้กระทำความผิดทุกคนแม้จะไม่ได้พกอาวุธหรือร่วมทำร้ายเจ้าทรัพย์หรือบุคคลอื่น กฎหมายก็ถือว่าทุกคนมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดด้วย ซึ่งมีผลให้จะต้องรับโทษหนักขึ้นกว่าการปล้นทรัพย์โดยไม่มีอาวุธหรือไม่ได้มีการทำร้ายผู้ใด ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340 ผู้ใดชิงทรัพย์โดยร่วมกันกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้นั้นกระทำ

ความผิดฐานปล้นทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับ ตั้งแต่ สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

5. การยกยอกทรัพย์

การยกยอกทรัพย์ เป็นกรณีที่ทรัพย์นั้นได้ตกมาอยู่ในความครอบครองของบุคคลหนึ่ง แล้วบุคคลนั้นได้ยึดเพื่อไว้เป็นประโยชน์กับตนเอง ซึ่งทำให้เจ้าของทรัพย์ได้รับความเสียหาย เช่น นาย ก ยืมยางลบ นาย ข ไว้ใช้ แต่เห็นว่าสวยดีจึงไม่คืน ในกรณีเช่นนี้ นาย ก มีความผิดฐานยกยอกทรัพย์ ซึ่งจะต้องถูกระวางโทษไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 2 พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

6. การกรรโชกทรัพย์

การกรรโชกทรัพย์ หากจะยกตัวอย่างให้เห็นได้อย่างชัดเจนคงต้องยกตัวอย่าง กรณีที่พบเห็นได้บ่อย คือ การที่รุ่นที่บังคับเอาเงินจากรุ่นน้องหรือที่เรียกกันว่า "แก๊งค์ดาวไถ" พวกแก๊งค์ดาวไถมักจะบังคับขู่เข็ญให้รุ่นน้องเอาเงินหรือสิ่งของที่มีค่ามาให้ ถ้าไม่เอามาให้ก็มักจะถูกขู่หรือถูกทำร้าย ทำให้ต้องยอมตามที่แก๊งค์ดาวไถบังคับ ผู้ที่กระทำความผิดในเรื่องนี้นั้นกฎหมายได้กำหนดโทษให้ต้องจำคุกไม่เกิน 5 ปี และปรับไม่เกิน 1 หมื่นบาท แต่ถ้าผู้ที่กระทำการกรรโชกขู่ว่าจะฆ่า ทำให้ได้รับอันตรายอย่างสาหัสหรือมีอาวุธมาขู่ด้วยก็จะได้รับโทษหนักขึ้น

7. การรีดเอาทรัพย์

การรีดเอาทรัพย์มีลักษณะการกระทำความผิดเหมือนการกรรโชกทรัพย์แต่ต่างกันเฉพาะวิธีการบังคับ กล่าวคือ การกรรโชกทรัพย์จะเป็นการขู่ว่าจะทำร้ายทำอันตราย แต่การรีดเอาทรัพย์จะเป็นกรณีที่ผู้กระทำขู่ว่าจะเปิดเผยความลับซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้ที่ถูกขู่หรือบุคคลอื่น จนผู้ที่ถูกขูยินยอมมอบเงินหรือทรัพย์สินให้ ผู้ที่กระทำความผิดฐานนี้จะต้องถูกลงโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 10 ปี และปรับตั้งแต่ 2 พันบาท ถึง 2 หมื่นบาท

8. การทำให้เสียทรัพย์

การทำให้เสียทรัพย์ เป็นกรณีที่ผู้กระทำความผิดตั้งใจจะทำร้ายหรือทำให้ทรัพย์สินของผู้อื่นได้รับความเสียหาย เช่น ไม่พอใจอาจารย์ฝ่ายปกครองจึงเอาเหรียญไปขูดรถของอาจารย์ หรืออิจฉาเพื่อนที่มีโทรศัพท์จึงเอาโทรศัพท์เพื่อนไปทิ้ง เป็นต้น ผู้กระทำความผิดฐานนี้จะต้องถูกระวางโทษไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 6 พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากการที่ผู้กระทำความผิดต้องรับในทางกฎหมายอาญาแล้ว ก็มีความผิดทางกฎหมายแพ่งด้วยกล่าวคือผู้ที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้นอาจใช้สิทธิฟ้องให้ผู้กระทำความผิดให้ชดใช้ค่าเสียหายได้อีกด้วย

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบัตรประจำตัวประชาชน

บัตรประจำตัวประชาชนเป็นเอกสารที่ทางราชการออกให้ เพื่อใช้พิสูจน์ยืนยันตัวบุคคลว่ามีสัญชาติไทยจริง บัตรประจำตัวประชาชนจะนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น การทำนิติกรรม สัญญา การสมัครงาน การใช้สิทธิเลือกตั้ง การทำหนังสือเดินทาง การทำใบอนุญาตขับขี่ ฯลฯ ถ้าไม่มีบัตรประจำตัวประชาชนแล้วจะทำให้เกิดความยุ่งยากในการพิสูจน์ตัวบุคคลและการติดต่อการงานต่างๆ

กฎหมายกำหนดให้คนที่มีสัญชาติไทยซึ่งมีอายุครบ 15 ปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกิน 70 ปีบริบูรณ์ และมีชื่อในทะเบียนบ้าน ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน โดยยื่นขอทำบัตรประชาชนได้ที่ว่าการอำเภอ หรือกิ่งอำเภอของท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่

การขอทำบัตรประจำตัวประชาชนต้องยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่

1. วันที่อายุครบสิบห้าปีบริบูรณ์ ตัวอย่างเช่น นายขาวเกิดวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2529 นายขาวจะมีอายุครบ 15 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 ดังนั้น นายขาวต้องยื่นคำขออย่างช้า ภายใน 2 มีนาคม พ.ศ. 2544
2. วันที่ได้สัญชาติไทยหรือได้กลับคืนสัญชาติไทย ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ได้สัญชาติไทย
3. วันที่นายทะเบียนเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร
4. วันที่พ้นสภาพจากการได้รับการยกเว้น (บุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน ได้แก่ พระภิกษุ ข้าราชการ และนักโทษ)

เมื่อพ้นกำหนดการยื่นขอทำบัตรประจำตัวประชาชนตาม (1) (2) (3) และ (4) จะต้องถูกปรับไม่เกิน 500 บาท

บัตรประจำตัวประชาชนมีอายุ 6 ปี นับตั้งแต่วันออกบัตรไปจนครบ 6 ปีบริบูรณ์ หลังจากบัตรหมดอายุให้ใช้บัตรนั้นต่อไปได้ จนถึงวันครบรอบวันเกิด หลังจากนั้นต้องไปขอเปลี่ยนบัตรใหม่ภายใน 60 วันนับแต่วันครบรอบวันเกิด อย่างไรก็ตาม ผู้ถือบัตรจะขอมีบัตรใหม่ก่อนที่บัตรเดิมหมดอายุก็ได้ โดยยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน 60 วันก่อนวันที่บัตรเดิมหมดอายุ

ผู้ถือบัตรที่ต้องการมีบัตรใหม่หรือเปลี่ยนบัตร แล้วแต่กรณีสามารถยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนด 60 วันนับตั้งแต่วันที่บัตรหายหรือถูกทำลาย

1. วันที่บัตรหายหรือถูกทำลาย
2. วันที่บัตรชำรุดในสาระสำคัญ
3. วันที่แก้ไขชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุลในทะเบียนบ้าน ในกรณีที่มีการย้ายที่อยู่ ผู้ถือบัตรจะขอเปลี่ยนบัตรใหม่ได้

กฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวประชาชนเป็นบัตรซึ่งใช้แสดงว่าตนเป็นคนไทย ผู้มี สัญชาติไทยเท่านั้น ที่มีสิทธิมีบัตรประจำตัวประชาชน คนต่างด้าวไม่มีสิทธิมีบัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวประชาชน จะระบุชื่อและนามสกุล วัน เดือน ปีเกิด ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านและรูปถ่ายของผู้ถือบัตร บัตรประจำตัวประชาชนจึงมีประโยชน์ ในการติดต่อกับทางราชการและธุรกิจที่ต้องการหลักฐานการแสดงตน อายุ และภูมิลำเนาของผู้ถือบัตรด้วย กฎหมายที่ใช้ บังคับเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน ได้แก่ พระราชบัญญัติประจำตัวประชาชน พ.ศ.2526 ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งมีอายุตั้งแต่ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 70 ปีบริบูรณ์ ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน โดยต้อง ไปยื่นคำขอทำบัตรประจำตัวประชาชน ณ สำนักงานเขต หรือที่ว่าการอำเภอ หรือที่ทำการกิ่งอำเภอท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ใน ทะเบียนบ้านภายใน 90 วัน นับแต่วันที่มีอายุครบ 15 ปีบริบูรณ์ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ไปทำบัตรประจำตัวประชาชนภายในกำหนดเวลา ดังกล่าวย่อมมีความผิด

อย่างไรก็ตาม บุคคลบางประเภทได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน เช่น ทหารกองประจำการ ข้าราชการ ตำรวจ ภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวช ผู้มีกายพิการเดินไม่ได้ หรือเป็นใบ้หรือตาบอดทั้งสองข้าง หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ และผู้อยู่ในที่คุมขัง โดยชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับผู้ที่มิบัตรประจำตัวประชาชนนั้น บัตรประจำตัวประชาชนใช้ได้ 6 ปี นับแต่วันออกบัตร ซึ่งในบัตรประจำตัว ประชาชนจะระบุวันที่ออกบัตรและวันที่บัตรหมดอายุไว้ เมื่อบัตรหมดอายุแล้วจะต้องขอเปลี่ยนบัตรใหม่ภายใน 90 วัน นับแต่ วันที่บัตรหมดอายุ มิฉะนั้นจะมีความผิด

อย่างไรก็ตามผู้ถือบัตรที่มีอายุครบ 70 ปีบริบูรณ์ไม่ต้องขอเปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชนฉบับใหม่ บัตรประจำตัว ประชาชนฉบับเดิมยังคงใช้ได้ตลอดชีวิต อนึ่ง ถ้าบัตรประจำตัวประชาชนหาย หรือถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ถือ บัตรจะต้องขอมิบัตรใหม่หรือขอเปลี่ยนบัตรใหม่ภายใน 90 วัน นับแต่วันที่บัตรนั้นหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด และถ้าผู้ถือบัตร เปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัว และชื่อสกุล จะต้องแจ้งการเปลี่ยนชื่อนั้นๆต่อนายทะเบียนท้องที่เพื่อขอทำบัตรประชาชนฉบับใหม่ ภายใน 90 วัน ผู้ถือบัตรจะต้องมีบัตรประจำตัวประชาชนไว้พร้อมที่จะแสดงต่อ เจ้าพนักงานตลอดเวลา หากไม่อาจ แสดงได้ในเมื่อเจ้าพนักงานตรวจบัตร ขอตรวจย่อมมีความผิด

สมาร์ทการ์ด (Smart Card) คือ บัตรประจำตัวประชาชนอเนกประสงค์ ที่แสดงว่าเป็นคนไทย โดยพัฒนาระบบมาจากบัตรประจำตัวประชาชนแบบแถบแม่เหล็ก เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งเป็นแนวความคิดของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ที่จะให้ประชาชนใช้บัตรเพียงใบเดียวแทนบัตรประเภทต่างๆ ที่รัฐออกให้ทั้งหมด เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อประชาชนในการพกพา และเป็นการประหยัดงบประมาณของรัฐ ในการออกบัตรประเภทต่างๆ ตลอดจนให้เกิดความเป็นมาตรฐานเดียวกัน (One Standard) ในสังคมไทย บัตรนี้มีการฝังชิพคอมพิวเตอร์(Computer Chip) ไว้ภายในบัตร โดยที่ตัวชิพดังกล่าวนี้ ภายในบรรจุข้อมูลต่างๆ ไว้ในรูปแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยกรรมวิธีที่มีการรักษาความปลอดภัยอย่างดียเยี่ยม

บัตรสมาร์ทการ์ด ดีกว่า บัตรประจำตัวประชาชน ดังต่อไปนี้

1. พิสูจน์แล้วว่ามีใจไว้วางใจได้ดีกว่าบัตรที่ใช้แถบแม่เหล็ก
2. สามารถเก็บสะสมข้อมูลได้มากกว่าบัตรที่ใช้แถบแม่เหล็กเป็นร้อยๆเท่า
3. ลดโอกาสที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวและป้องกันการปลอมแปลงด้วยระบบที่ซับซ้อน
4. สามารถเปลี่ยนมือและนำกลับมาใช้ใหม่ได้
5. ทำงานด้วยเทคโนโลยีเซมิคอนดักเตอร์ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว
6. สามารถประยุกต์ใช้กับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แบบพกพาต่างๆได้ เช่น เครื่องโทรศัพท์และเครื่องคอมพิวเตอร์ กระเป๋าหิ้ว

7. มีอายุการใช้งานนาน 7 ปี และสามารถติดต่อขอทำบัตรใหม่ได้ ภายใน 15 นาทีทั่วประเทศด้วยระบบเชื่อมโยง (Online) โดยไม่ต้องเดินทางไปสำนักทะเบียนที่มีชื่อปรากฏอยู่ตามสำเนาทะเบียนบ้าน และไม่ต้องเตรียมเอกสารใดๆไป

8. ประหยัดงบประมาณของรัฐในการสร้างฐานข้อมูลของแต่ละหน่วยงานซึ่งอาจซ้ำซ้อนกัน เพราะข้อมูลของแต่ละ บุคคลได้รับการออกแบบระบบให้เชื่อมโยงใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ ระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนตามที่เจ้าของบัตร อนุญาต อีกทั้งประหยัดงบประมาณในการจัดทำบัตรประเภทต่างๆ ของแต่ละหน่วยงาน

9. ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลาของเจ้าของบัตรในการไปติดต่อราชการ หรือการถ่ายสำเนา ประกอบหลักฐานต่าง ๆ เพราะไม่ต้องใช้สำเนาอีกต่อไป

10. ใช้แทนบัตรประเภทต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ได้แก่ บัตรเอทีเอ็ม บัตรเครดิต บัตรประจำตัวผู้ป่วย บัตร ประจำตัวข้าราชการ บัตรประจำตัวผู้เสียภาษี ใบขับขี่ บัตรประกันสังคม หนังสือเดินทาง(Passport) ทั้งในและต่างประเทศ หนังสือผ่านแดน(Border Pass) ฯลฯ

11. ใช้ในการพิสูจน์ยืนยันตัวบุคคลที่ถูกต้องเชื่อถือได้ ด้วยลายพิมพ์นิ้วมือ เพราะลักษณะลายพิมพ์นิ้วมือของแต่ละบุคคล จะมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่ซ้ำกัน และการใช้ระบบเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก เป็นดัชนีกลาง

12. ใช้เป็นรหัสเข้าไปตรวจสอบรายการข้อมูลส่วนบุคคลและคัดร์รับรองสำเนาตนเองได้ทางอินเทอร์เน็ต หรือเครื่อง บริการอเนกประสงค์หรือตู้ MPM (Multi Purpose Machine)

สำเนาถูกต้อง
ชื่อและนามสกุลของคุณ

ด้านหน้า ประกอบด้วยชื่อ นามสกุล ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ที่อยู่ของผู้ถือบัตร สถานที่ออกบัตร วันที่บัตรหมดอายุ รหัสบาร์โค้ด และเลขรหัสเฉพาะสำหรับระบบความปลอดภัย

ด้านหลัง มีแถบแม่เหล็กรองรับการใช้งาน เป็นบัตรเอทีเอ็ม ซึ่งภายใน 3 ปีหลังจากใช้งานระบบนี้จะหายไป เพื่อเพิ่มเติมเป็น พื้นที่รองรับรหัสใบขับขี่ รวมทั้งมีเลขรหัสเพื่อรองรับหมายเลขหนังสือเดินทาง(Passport) และหนังสือผ่านแดน(Border Pass) ส่วนที่เป็นชิพบนบัตรจะบรรจุข้อมูลศาสนา หมูโลहित ลายพิมพ์นิ้วมือ และภาพถ่ายของเจ้าของบัตร รวมทั้งข้อมูลพื้นฐาน ที่จำเป็น เช่น ข้อมูลประกันสังคม ข้อมูลด้านสุขภาพ เลขบัตรประจำตัวผู้เสียภาษี การศึกษา อาชีพ ประวัติการย้ายที่อยู่ หรือ ข้อมูลบุคคลด้านต่างๆที่จำเป็น ที่เจ้าของบัตรอนุญาตให้ส่วนราชการจัดเก็บไว้เพื่อเป็นหน่วยข้อมูลที่สำคัญ ในการไปติดต่อ ใช้บริการจากรัฐหรือเอกชน โดยไม่จำเป็นจะต้องเตรียมหลักฐานที่ทางราชการออกไปแสดงอีกต่อไป

สิ่งที่จะเปลี่ยนแปลงไปหลังเป็น “สมาร์ทการ์ด”

1. ออกบัตรประจำตัวประชาชน ให้กับเด็ก ซึ่งอาจจะเริ่มต้นที่อายุ 2 ขวบ

2. อายุของบัตรจะยืดออกไปจากเดิม 7 ปี เป็น 10 ปี ถึงจะต่อบัตรประชาชนในแบบสมาร์ทการ์ดอีกครั้ง

3. นักเรียน นักศึกษาจะมีเลขประจำตัวอิงฐานตัวเลข 13 หลักจากบัตรประชาชนเมื่อเรียนจบไปสมัครงาน สามารถ ดูข้อมูลคะแนนได้ และยังป้องกันการปลอมทำวุฒิการศึกษาได้

เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526 ที่ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยได้กำหนดระยะเวลาการขอมีบัตร การขอมีบัตรใหม่หรือการเปลี่ยนบัตรเสียใหม่เพื่อให้ประชาชนมีบัตรเร็วขึ้น รวมทั้งได้แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้สูงขึ้นด้วยเพราะปัจจุบันความผิดเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ นอกจากนี้ กระทรวงมหาดไทยยังได้ออกกฎกระทรวงขึ้นใหม่คือ กฎกระทรวงกำหนดบุคคลซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.2548 กำหนดผู้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชนไว้เพียง 6 รายการ (จากเดิมกำหนด 28 รายการ) กฎกระทรวงฉบับใหม่ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 6 มีนาคม 2549 เป็นต้นไป บุคคลที่เคยอยู่ในรายการที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีบัตร เช่น ข้าราชการพลเรือน ซึ่งตามกฎกระทรวงฉบับใหม่ไม่อยู่ในประเภทได้รับการยกเว้น ถ้ายังไม่เคยทำบัตรก็ต้องไปยื่นคำขอมีบัตรภายใน 60 วันนับแต่วันที่พ้นสภาพการได้รับยกเว้น (วันที่ 6 มีนาคม 2549) หากพ้นกำหนดจะถูกเปรียบเทียบปรับไม่เกิน 500 บาท ดังนั้น กฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนจึงสมควรศึกษาและรับทราบ

สาระสำคัญ สรุปได้ ดังนี้

1. ผู้ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน ต้องเป็นผู้ที่ประกอบด้วย

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุตั้งแต่ 15 ปีบริบูรณ์แต่ไม่เกิน 70 ปีบริบูรณ์ และ
- (3) มีชื่อในทะเบียนบ้าน

ข้อยกเว้น ผู้ที่ไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน คือ

- ผู้ที่ได้รับการยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือ
- ผู้ได้รับการยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน แต่มีบัตร

ประจำตัวตามกฎหมายอื่น ให้ใช้บัตรประจำตัวนั้นแทน

ผู้ซึ่งมีอายุเกิน 70 ปีบริบูรณ์ และผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นตามกฎกระทรวง จะขอมีบัตรก็สามารถมีได้

2. การขอมีบัตรประจำตัวประชาชน ผู้ที่จะขอมีบัตรประจำตัวประชาชน ให้ยื่นคำขอต่อ

พนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน 60 วันนับตั้งแต่

- (1) วันที่อายุครบ 15 ปีบริบูรณ์
- (2) วันที่ได้สัญชาติไทย หรือได้กลับคืนสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ได้สัญชาติไทย
- (3) วันที่นายทะเบียนเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้าน
- (4) วันที่พ้นสภาพจากการได้รับยกเว้น

3. อายุบัตร บัตรมีอายุใช้ได้ 6 ปีนับตั้งแต่วันที่ออกบัตรไปจนครบ 6 ปีบริบูรณ์ ถ้าวันที่บัตรมีอายุครบ 6 ปีบริบูรณ์ไม่ตรงกับวันครบรอบวันเกิดของผู้ถือบัตร ให้นับระยะเวลาต่อไปจนถึงวันครบรอบวันเกิดของผู้ถือบัตรในปีนั้นหรือปีถัดไป

ข้อยกเว้น สำหรับผู้ถือบัตรที่มีอายุครบ 70 ปีบริบูรณ์แต่บัตรยังไม่หมดอายุ ก็ให้ใช้ต่อไปได้ตลอดชีวิต

4. การขอมีบัตรใหม่หรือเปลี่ยนบัตร ให้ผู้ถือบัตรยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนด 60 วันนับตั้งแต่

- (ก) วันที่บัตรเดิมหมดอายุ

(ข) วันที่บัตรหายหรือถูกทำลาย

(ค) วันที่บัตรชำรุดในสาระสำคัญ

(ง) วันที่มีการแก้ไขชื่อตัวหรือชื่อสกุล หรือแก้ไขชื่อตัวและชื่อสกุลในทะเบียนบ้าน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอและเห็นว่าคำขอมีรายการถูกต้องครบถ้วน ให้ถ่ายรูปผู้ขอและออกใบรับให้แก่ผู้ขอ

5. การหมดสิทธิใช้บัตร กรณีผู้ถือบัตรเสียสัญชาติไทยไม่ว่าด้วยเหตุใด ผู้นั้นหมดสิทธิที่จะใช้บัตรนั้นทันที และต้องส่งมอบบัตรให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ภายใน 30 วันนับแต่วันที่เสียสัญชาติไทย

6. ผู้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน

มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542 กำหนดว่า ผู้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เดิม มีกฎกระทรวง 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2527) ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2531) และ ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2540) กำหนดผู้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีบัตร มี 28 รายการ ได้แก่ สมเด็จพระบรมราชินี พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป องคมนตรี ข้าราชการการเมือง ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการครู ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เป็นต้น

ปัจจุบัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวงขึ้นใหม่ คือ **กฎกระทรวงกำหนดบุคคลซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2548** (ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 123 ตอนที่ 23 ก วันที่ 6 มีนาคม 2549) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 6 มีนาคม 2549 เป็นต้นไป กฎกระทรวงฉบับนี้ได้ยกเลิกกฎกระทรวง 3 ฉบับ ดังกล่าวข้างต้น และกำหนดบุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชนไว้ดังนี้คือ

- 1) สมเด็จพระบรมราชินี
- 2) พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป
- 3) ภิกษุ สามเณร นักพรตและนักบวช
- 4) ผู้มีกายพิการเดินไม่ได้ หรือเป็นใบ้ หรือตาบอดทั้งสองข้าง หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ
- 5) ผู้อยู่ในที่คุมขังโดยชอบด้วยกฎหมาย
- 6) บุคคลซึ่งกำลังศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศและไม่สามารถยื่นคำขอมีบัตรประจำตัว

ประชาชนได้

ดังนั้น บุคคลที่เคยได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชนตามกฎกระทรวงฉบับเดิม จึงต้องพ้นจากสภาพการได้รับการยกเว้น โดยจะต้องไปยื่นคำขอมีบัตรภายในกำหนด 60 วัน นับตั้งแต่วันที่พ้นสภาพการได้รับการยกเว้น (ตั้งแต่วันที่กฎกระทรวงฉบับ พ.ศ.2548 มีผลบังคับใช้คือวันที่ 6 มีนาคม 2549 เป็นต้นไป) หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว จะถูกลงโทษปรับไม่เกิน 500 บาท (ตามมาตรา 11 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.2526 แก้ไขโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2542)

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

วิลเวอร์ธ ปันส่วน (2547 : 32) ได้สรุปว่าเจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ที่ บุคคล มีต่อบุคคล สถานการณ์ สถาบันและข้อเสนอใด ๆ ซึ่งเป็นความพร้อมก่อนที่จะตัดสินใจ ตอบสนองทั้ง ในทางที่ยอมรับหรือปฏิเสธ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2553 : 366) กล่าวว่า เจตคติเป็นแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม สนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคน วัตถุสิ่งของ หรือความคิด เจตคติ อาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใดก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น แต่ถ้ามี เจตคติในทางลบก็จะหลีกเลี่ยง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 237-242) ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกเชิงฝักใฝ่ใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่ง หนึ่ง มักจะ เกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้หรือประเมินสิ่งนั้น ๆ เราจะเกิดอารมณ์ ความรู้สึกบางอย่างควบคู่ ไปกับการรับรู้ นั้น เจตคติดีมีลักษณะเป็นทั้งพฤติกรรมภายนอกที่สังเกตได้ และเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถ สังเกตเห็นได้โดยง่าย

ประสิทธิ์ ทองอุ่น (2542 : 29) ให้ความหมายของเจตคติ คือ เป็นความรู้สึกและปฏิกิริยา ความพร้อมที่จะกระทำในเชิงบวกหรือในเชิงลบที่มีต่อเป้าหมาย

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 54) ได้ให้นิยาม เจตคติหรือทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกเชื่อ ศรัทธาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา ซึ่งอาจจะ ไป ในทางดีหรือไม่ดีก็ได้ เจตคดียังไม่เป็นพฤติกรรมแต่เป็นตัวการที่จะทำให้พฤติกรรม ดังนั้นเจตคดียิ่ง เป็นคุณลักษณะของความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในใจ

ลักษณะของเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 242-245) กล่าวว่า เจตคติดีมีลักษณะดังนี้

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่าง ๆ รอบตัว บุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่าประสบการณ์ที่เหมือนกันก็ จะมีเจตคติที่แตกต่างกันไปด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ เป็นต้น

2. เจตคติเป็นความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเป็นการเตรียมความพร้อม ภายในของ จิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนองมีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคล ที่จะชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ และจะเกี่ยวเนื่องกับอารมณ์ด้วย

3. เจตคติดีทิศทางของการประเมิน ทิศทางของการประเมิน คือ ลักษณะความรู้สึก หรือ อารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือการประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วย ก็หมายความว่า เป็น เจตคติทางบวก แต่ถ้าผลการประเมินออกมาในทางที่ไม่ดี ก็หมายความว่า เป็นเจตคติทางลบ

4. เจตคติที่มีความเข้มข้น คือ มีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือ เห็นด้วย อย่างยิ่งก็แสดงว่าเจตคติดีมีความเข้มข้นในระดับสูง

5. เจตคติที่มีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่นและมีส่วนในการกำหนด พฤติกรรมของบุคคลนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใดทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้น ได้ยาก

6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็น สภาวะทางจิตใจซึ่งหากไม่ได้แสดงออกก็ไม่สามารถจะรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไร ส่วนเจตคติที่เป็นพฤติกรรมภายนอกจะแสดงออกเนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นนี้ยังมีสาเหตุอื่น ๆ ร่วมอยู่ด้วย เช่น บุคคลแสดงความไม่ชอบด้วยการดูต่ำคนอื่น และนอกจากเหตุผลของการไม่ชอบแล้วอาจเกิดจากการถูกทำร้ายด้วย

7. เจตคติจะต้องมีสิ่งเร้าจึงเกิดการตอบสนองขึ้น แต่ก็ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายใน และพฤติกรรมภายนอกจะสอดคล้องกัน เพราะก่อนแสดงออก บุคคลนั้นอาจปรับปรุงความรู้สึกที่จะกระทำให้เหมาะสมกับบรรทัดฐานของสังคม แล้วจึงแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอก

สรวงศ์ ใคว์ตระกูล (2553 : 367) ได้อธิบายลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้
2. เจตคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ดังนั้น เจตคติจึงมีทั้งทางบวกและทางลบ

3. เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ องค์ประกอบเชิงความรู้สึก อารมณ์ (Affective component) องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive Component) และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavior component)

4. เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงเจตคติอาจเปลี่ยนแปลงจากทางบวก เป็นทางลบ ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การเปลี่ยนแปลงทิศทางของเจตคติ หรืออาจเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย

5. เจตคติเปลี่ยนแปลงไปตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชน หรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ดังนั้นค่านิยมเหล่านี้จึงมีอิทธิพลต่อ เจตคติของสมาชิกสังคมนั้น ซึ่งในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนแปลงเจตคติต้องเปลี่ยนแปลงค่านิยม

6. สังคมประกิต (Socialization) มีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางด้านเจตคติ ของเด็ก โดยเฉพาะเจตคติต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรม เช่น อุดมคติ เจตคติต่อเสรีภาพในการพูด การเขียน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ธีระพร อูวรรณโณ (อ้างใน จำลองลักษณ์ อินทวัน และปราชญ์ ปรัชญาพันธ์, 2552 : 30-31) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติมีอยู่ 4 ปัจจัย ด้วยกันคือ

1. ครอบครัวเป็นแหล่งสำคัญต่อการเกิดและการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล โดยเฉพาะในช่วงที่บุคคลอยู่ในวัยเด็ก พ่อและแม่เป็นสมาชิกที่มีอิทธิพลต่อเด็ก พ่อ แม่ เป็นผู้ ถ่ายทอดความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมในเรื่องต่างๆให้กับเด็กทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา

2. ผู้อื่นที่บุคคลพบปะด้วยอาจมีมากมายในชีวิตของแต่ละบุคคล เช่น เพื่อน และ ครู อาจารย์ ในสังคมไทยต่างมีอิทธิพลในการถ่ายทอดเจตคติเรื่องต่างๆเช่น เจตคติทางบวกต่อ พวกพ้อง จากสถาบันศึกษาเดียวกัน และเจตคติทางลบต่อสถาบันการศึกษาอื่น ครู อาจารย์เป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงในการสอนนักเรียน ซึ่งเป็นผู้ที่มีโอกาสมากในการปลูกฝังเจตคติต่างๆให้กับ นักเรียน

3. สื่อมวลชน เป็นแหล่งสำคัญอีกแหล่งหนึ่งต่อการเกิดและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ผู้รับ ในด้านอิทธิพลของการโฆษณาทางสื่อมวลชนในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ทบทวนงานวิจัยที่ส่วนมากทำหลังจาก ปี ค.ศ.1971 รวม 21 เรื่อง หลักฐานทางวิจัยบ่งชี้ อย่างชัดเจนว่า การโฆษณามีอิทธิพลอย่างมากในการที่จะทำให้เกิดเจตคติทางบวกและทางลบ

4. ประสบการณ์ทางตรงกับที่หมายของเจตคติ ความคิดที่ว่าเจตคติและพฤติกรรม เป็นสาเหตุซึ่งกันและกันนั้น ก็คือเจตคติสามารถเกิดจากการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ทางตรงกับ ที่หมาย และจะเป็นเจตคติที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของบุคคลมากกว่าเจตคติที่เกิดขึ้นโดย ทางอ้อมในอีก ด้านหนึ่ง หากบุคคลเคยมีเจตคติต่อที่หมายหนึ่งที่เกิดขึ้นโดยอ้อม เช่น การได้ยิน ได้ฟังจากผู้อื่น หรือ ได้ชมทางโทรทัศน์ หากต่อมาเขามีโอกาสมีประสบการณ์ทางตรงกับที่หมาย ประสบการณ์ทางตรงนี้ อาจย้ายเจตคติเดิมของเขา หรือเปลี่ยนเจตคติของเขาไปในทางบวกหรือ ทางลบก็ได้

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ถ้าความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมถูก กระทบไม่ว่าในระดับใดก็ตาม จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติทั้งสิ้น นอกจากนี้องค์ประกอบต่าง ๆ ในกระบวนการสื่อสารล้วนแต่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ทั้งสิ้น

ประเภทของเจตคติ

สุนันทา แก้วสุข (2544 : 43) แบ่งประเภทเจตคดียังได้เป็น 5 ชนิด

1. เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (affective attitude) ประสบการณ์ที่คน หรือ สิ่งของได้สร้างความพึงพอใจและความสุข จะทำให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น คนนั้น ตลอดจนคน อื่น ๆ ที่ คล้ายคลึงกัน แต่ถ้าประสบการณ์ในคนนั้น สิ่งนั้น ทำให้เกิดความทุกข์ ความเจ็บปวด ไม่พอใจ ก็จะทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนนั้น สิ่งนั้น เช่น นักเรียนไม่ชอบเรียนคณิตศาสตร์ เรียกว่า มีเจตคติไม่ดีต่องานเรียนคณิตศาสตร์ เนื่องจากเคยสอบตก เรียนแล้วไม่เข้าใจ ถูกครูดุ และ เข้มงวด เป็นต้น

2. เจตคติทางปัญญา (intellectual attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความคิด และ ความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่าง โดยอาศัยการศึกษาหาความรู้จนเกิดความ เข้าใจและมีความสัมพันธ์กับจิตใจ คืออารมณ์และความรู้สึกร่วม หมายถึง มีความรู้จน เกิดความ ชาบซึ่งเห็นดีเห็นงามด้วย เช่น เจตคติต่อศาสนา เจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด

3. เจตคติทางการกระทำ (action-oriented attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไป ปฏิบัติ เพื่อสนองความต้องการของบุคคล เจตคติที่ดีต่อการพูดจาไพเราะอ่อนหวาน เพื่อให้คนอื่น นิยม ชมชอบ เจตคติที่ดีต่องานในสำนักงาน

4. เจตคติทางด้านความสมดุล (balance attitude) ประกอบด้วยความสัมพันธ์ ทางด้าน ความรู้สึกหรืออารมณ์ เจตคติทางปัญญาและเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่ตอบสนองความ ต้องการพื้นฐานที่เป็นที่ยอมรับของสังคมทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่นำไปสู่ จุดมุ่งหมายของตนและ เสริมแรงการกระทำเพื่อสนองความต้องการของตนต่อไป

5. เจตคติในการป้องกันตัว (ego-defensive attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกัน ตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ด้าน ความรู้สึกหรืออารมณ์ ด้านปัญญา และด้านการกระทำ เช่น ความก้าวร้าว ของนักเรียนเกิดจากถูก เพื่อนรังแกจึงแสดงออกเป็นการระบายความขัดแย้งหรือความตึงเครียด ภายในได้อย่างหนึ่งทำให้ จิตใจดีขึ้น

องค์ประกอบของเจตคติ

ปริยาพร วงศ์อนุตโรจน์ (2543 : 237- 242) กล่าวว่า เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็น องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้นๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความและ รวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้านั้นๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) เป็น องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อ เนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้านั้นแล้วมีความพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ ต้องการสิ่งเหล่านั้น

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบ ทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองสิ่งเร้าในทิศทาง ที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการ ประเมินผลพฤติกรรมที่แสดงออกมาจะมีความสอดคล้องกับความรู้สึกนั้น

การวัดเจตคติ

ในการวัดเจตคตินั้นมีนักวิจัยหลายท่านได้สร้างเครื่องมือวัดเจตคติไว้หลายแบบด้วยกัน equal appearing intervals ของเธอร์สโตน การวัดเจตคติโดยวิธี scatogram analysis ของ กู๊ดแมน การวัด เจตคติโดยวิธี semantic differential ของออสกูตและคนอื่น ๆ แต่ในการวัดเจตคติครั้งนี้ผู้รายงานเลือกใช้วิธี summated rating scala ของลิเคิร์ต (Likert) เพราะเป็นมาตรวัดที่ใช้สะดวก สร้างง่าย รวดเร็ว และมีความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง

มาตรวัดแบบลิเคิร์ตที่มีชื่อเรียกกันหลายชื่อ ได้แก่ Likert's scale, summated rating scale, ผู้คิดคือ Rensis Likert มาตรวัดแบบนี้จะประกอบด้วยข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลายๆ ข้อความ ซึ่งจะกล่าวถึงในทางที่ดี (ทางบวก) และไม่ดี (ทางลบ) และลักษณะข้อความที่นำมาใช้จะต้อง ไม่ใช่ข้อความจริง การตอบให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกต่อข้อความนั้น ๆ ว่าตนมีความรู้สึกอยู่ในระดับใดใน 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ จากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง (สุนันทา แก้วสุข.2544 : 46)

หลักการวัดเจตคติโดยใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต

1. ข้อความที่จะใช้จะต้องครอบคลุมช่วงเจตคติทั้งหมดที่ศึกษา
2. การตอบแต่ละข้อความจะบอกถึงเจตคติที่มีอยู่ของบุคคล
3. เจตคติของแต่ละคนพิจารณาได้จากการรวมคำตอบของเขาจากข้อความต่าง ๆ ทุก

ข้อความในมาตรวัดนั้น

4. เจตคติทั้งหลายของบุคคลจะมีการกระจายเป็นโค้งปกติ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ระดับความรู้สึกมีค่าตั้งแต่ 1-5 คือค่า 1 และ 2 เจตคติทางลบ โดยค่า 1 เป็นค่าระดับความรู้สึกต่ำสุด และค่า 2 เป็นค่าระดับความรู้สึกรองลงมา สำหรับ 3 เป็นระดับความรู้สึกที่ก้ำกึ่งระหว่างเจตคติทางบวกและเจตคติทางลบ คือความรู้สึกไม่แน่ใจ นอกจากนั้นคือ 4 และ 5 เป็นเจตคติทางบวกโดยค่า 5 เป็นค่าระดับความรู้สึกที่สูงที่สุดคือเห็นด้วยอย่างยิ่ง และค่า 4 เป็นระดับความรู้สึกรองลงมาคือเห็นด้วย แบบวัดของลิเคิร์ตนี้ยังได้ กำหนดให้ข้อความ

ทุกข้อความมีความสำคัญเท่ากันหมด คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนที่มีเจตคติดี ต่อสิ่งใด ก็ย่อมที่จะมี โอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อที่สนับสนุนนั้นมาก และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้าน สิ่งนั้นก็มีน้อย และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีมาก คะแนนรวมของ ทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติของแต่ละคน

การพัฒนาด้านจิตพิสัย

แครทโวล บลูม และมาเซีย (Bloom.1956 อ้างใน ทิศนา แคมมณี. 2550 : 237 – 239) ได้ จำแนกจุดมุ่งหมายทางการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (Cognitive domain) ด้านเจตคติ หรือความรู้สึก (affective domain) และด้านทักษะ (psycho-motor domain) ซึ่งในด้านเจตคติ หรือความรู้สึกนั้น แครทโวล (Krathwohl) บลูม (Bloom) และมาเซีย (Masia) ได้จัดลำดับชั้น การเรียนรู้ไว้ 5 ชั้น ประกอบด้วย

1. ชั้นการรับรู้ (receiving or attending) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้รับรู้ค่านิยมที่ต้องการจะ ปลุกฝังในตัวผู้เรียน
2. ชั้นการตอบสนอง (responding) ได้แก่ การที่ผู้เรียนได้รับรู้และเกิดความสนใจใน ค่านิยม นั้น แล้วมีโอกาสได้ตอบสนองในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
3. ชั้นการเห็นคุณค่า (valuing) เป็นชั้นที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับค่านิยมนั้น แล้ว เกิดเห็นคุณค่าของค่านิยมนั้น ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อค่านิยมนั้น
4. ชั้นการจัดระบบ (organization) เป็นชั้นที่ผู้เรียนรับค่านิยมที่ตนเห็นคุณค่านั้นเข้ามาอยู่ ในระบบค่านิยมของตน
5. ชั้นการสร้างลักษณะนิสัย (characterization) เป็นชั้นที่ผู้เรียนปฏิบัติตนตามค่านิยมที่ ตนรับมาอย่างสม่ำเสมอและทำจนกระทั่งเป็นนิสัย

วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้/เจตคติ/ค่านิยม/ คุณธรรม หรือจริยธรรมที่พึงประสงค์ อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นไปตามความ ต้องการกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ การสอนเพื่อปลุกฝังค่านิยมใดๆ ให้แก่ผู้เรียน สามารถดำเนินการตามลำดับชั้นของวัตถุประสงค์ทางด้านเจตคติของบลูมและคณะไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การรับรู้ค่านิยม (receiving/attending) ผู้สอนจัดประสบการณ์หรือสถานการณ์ที่ ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ในค่านิยมนั้นอย่างใส่ใจ

ขั้นที่ 2 การตอบสนองต่อค่านิยม (responding) ผู้สอนจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาส ตอบสนองต่อค่านิยมนั้นในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ในขั้นนี้ผู้สอนควรพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิด พฤติกรรม ดังนี้ 1) การยินยอมตอบสนอง 2) การเต็มใจตอบสนอง 3) ความพึงพอใจในการ ตอบสนอง

ขั้นที่ 3 การเห็นคุณค่าของค่านิยม (valuing) ผู้สอนจัดประสบการณ์หรือสถานการณ์ที่ ช่วย ให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าของค่านิยมนั้น เช่น การให้ลองปฏิบัติตามค่านิยมแล้วได้รับการตอบสนอง ในทางที่ดี เห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับตนหรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติตามค่านิยมนั้น เห็นโทษ หรือได้รับโทษ จากการละเลยไม่ปฏิบัติตามค่านิยมนั้น ในขั้นนี้ผู้สอนควรพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดพฤติกรรม ดังนี้ 1) การยอมรับในคุณค่านั้น 2) การชื่นชอบในคุณค่านั้น 3) ความผูกพันในคุณค่านั้น

ขั้นที่ 4 การจัดระบบค่านิยม (organization) เมื่อผู้เรียนเห็นคุณค่าของค่านิยมและเกิดเจตคติที่ดีต่อค่านิยมนั้นและมีความโน้มเอียงที่จะรับค่านิยมนั้นมาใช้ในชีวิตของตน ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพิจารณาค่านิยมนั้นกับค่านิยมหรือคุณค่าอื่น ๆ ของตน และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมต่าง ๆ ของตน ในขั้นนี้ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมสำคัญ ดังนี้ 1) การสร้างมโนทัศน์ในคุณค่านั้น 2) การปฏิบัติตามหลักค่านิยมนั้นจนเป็นนิสัย

ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ ผู้เรียนจะได้รับการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์จนถึงระดับที่สามารถปฏิบัติได้จนเป็นนิสัย นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้เรียนรู้กระบวนการในการปลูกฝังค่านิยมให้เกิดขึ้น ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการปลูกฝังค่านิยมอื่น ๆ ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่นต่อไป

5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้รายงานได้ศึกษากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีผู้สนใจได้ศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

นงเยาว์ จันทร์แดง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม ประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนวัดเสาชาง อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 22 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ข้อมูลพื้นฐาน แบบสอบถามความต้องการอบรม หลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ แบบสอบถามเจตคติต่อหลักสูตรการฝึกอบรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ผลการวิจัยพบว่า ศึกษาข้อมูลพื้นฐานโดยการศึกษาดูเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ทะเบียนราษฎร กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง มีความต้องการให้มีการอบรมเรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวัน และจากการตอบแบบสอบถามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี นักเรียนเห็นด้วยกับการอบรม การฝึกอบรมมีความสำคัญที่จะช่วยพัฒนาและเห็นความสำคัญของกฎหมายในชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ การพัฒนาหลักสูตรปรากฏว่าได้หลักสูตรฉบับร่าง องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย ความนำ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ขอบข่ายเนื้อหาสาระ ระยะเวลาในการฝึกอบรม การจัดกิจกรรมในการฝึกอบรม สื่อและวัสดุอุปกรณ์ การวัดผลและประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ โดยเนื้อหาสาระของหลักสูตรแบ่งเป็นภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และภาคกิจกรรม ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

หลักสูตรฝึกอบรม พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมมีความสอดคล้องและเหมาะสม การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระยะเวลาในการอบรมจำนวน 2 วัน ทำการทดสอบก่อนฝึกอบรม และหลังฝึกอบรม วิธีการฝึกอบรมใช้การบรรยาย สาธิตและฝึกปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจ สามารถปฏิบัติกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของการฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี แต่ในส่วนของ การดำเนินการทดลอง พบว่ามีบางกิจกรรมไม่เหมาะสมกับเวลา การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การประเมินระหว่างการพัฒนาหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด และเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาพรวมในระดับดีมาก ผลการปรับปรุงหลักสูตรโดยปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลา และเหมาะสมกับวัยของผู้เข้ารับการอบรม

กัณฑ์พร พูลศิริ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม เรื่อง คนดีของสังคมด้วยกระบวนการสร้างค่านิยมเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรและศึกษาผลการใช้หลักสูตรการฝึกอบรม เรื่อง คนดีของสังคมด้วยกระบวนการสร้างค่านิยมเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอนคือ การศึกษาและสำรวจข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนาหลักสูตร การทดลองใช้หลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตร โดยทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนการศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์การเรียนชุมชนตำบลบ่อพลอย ศูนย์การเรียนนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอบ่อไร่ จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ หลักสูตรการฝึกอบรม แผนการฝึกอบรม แบบวัดความรู้ความเข้าใจ แบบวัดเจตคติ แบบวัดพฤติกรรม และแบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การวิเคราะห์ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ โดยการทดสอบค่าที่ (t - test) ผลการศึกษาพบว่า ผลการพัฒนาหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับดีมาก สามารถนำไปใช้ได้ การทดลองใช้หลักสูตร พบว่า นักเรียนการศึกษานอกโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ที่เกิดจากการเรียนรู้ตามหลักสูตรหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนการศึกษานอกโรงเรียนมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการเป็นคนดีของสังคมที่เกิดจากการเรียนรู้ตามหลักสูตรการฝึกอบรม ในระดับดี นักเรียนการศึกษานอกโรงเรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการเป็นคนดีของสังคมที่เกิดจากการเรียนรู้ตามหลักสูตรการฝึกอบรม ในระดับดี และนักเรียนการศึกษานอกโรงเรียนมีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการฝึกอบรม ในระดับดีมาก

จำลองลักษณ์ อินทวัน และปราชญ์ ปรัชญาพันธ์ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และเจตคติที่มีต่อกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความรู้ และเจตคติที่มีต่อกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ และเปรียบเทียบ ความรู้ และเจตคติที่มีต่อกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในจังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง 15 อำเภอ จำนวนทั้งสิ้น 400 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ความรู้ และเจตคติที่มีต่อ

กฎหมายในชีวิตประจำวัน ของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 และมีผู้ที่ผ่านเกณฑ์เพียง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 โดยส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ในเรื่อง การกระทำผิดฐานบุกรุก จำนวน 374 คน คิดเป็นร้อยละ 93.5 รองลงมา ได้แก่ เรื่อง ความเสมอภาคกันในกฎหมาย และ การกระทำผิดฐานลักทรัพย์ จำนวน 369 คิดเป็นร้อยละ 92.2 เท่ากันและเรื่องสิทธิในการรับบริการทางสาธารณสุข จำนวน 365 คน คิดเป็นร้อยละ 91.2 สำหรับเรื่องที่ประชาชนที่อยู่ในจังหวัดนครสวรรค์ไม่ค่อยมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน คือ เรื่อง การไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีทหารกองเกิน จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2 รองลงมา ได้แก่ เรื่อง อายุในการสมรสตามกฎหมาย จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 และเรื่อง สิทธิการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐของบุคคลซึ่งมีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 ทั้งนี้ยังพบว่า ส่วนใหญ่มีเจตคติต่อกฎหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมาย ในชีวิตประจำวัน ไม่แตกต่างกัน และประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ภูมิภาคต่าง ๆ มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนของเจตคติต่อกฎหมายในชีวิตประจำวัน พบว่า ประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายในชีวิตประจำวัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายในชีวิตประจำวัน ไม่แตกต่างกัน แต่ในส่วนที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายในชีวิตประจำวัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

พระมหาเนตร ดอกมะกล่ำ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ด้านเอกสาร โรงเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความต้องการในด้านการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และพร้อมที่จะให้การสนับสนุนในเรื่องดังกล่าวด้วยความยินดีและเต็มใจเป็นอย่างยิ่ง และยังพบอีกว่า การฝึกอบรมมีความสำคัญที่จะช่วยพัฒนาและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แก่ใจเจตคติความรู้ ความชำนาญให้ดีขึ้น โดยการฝึกอบรมได้นำเอาวิธีและการปฏิบัติจากกิจกรรมต่าง ๆ ตามหลักของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ประการ โดยเนื้อหาสาระของหลักสูตรแบ่งเป็นภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และภาคกิจกรรม ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 19 แผน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การประเมินระหว่างอบรมพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมในการเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก ส่วนการประเมินหลังการใช้หลักสูตรในด้านเจตคติพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรมในข้อคำถามเชิงบวกอยู่ในระดับที่เห็นด้วยทุกข้อ ข้อคำถามเชิงลบส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วยและมีเพียง 1 ข้ออยู่ในระดับที่ไม่แน่ใจ

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีนักการศึกษาได้ศึกษางานวิจัยเป็นจำนวนมาก ดังนั้นผู้รายงานจึงจัดทำรายงานกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา

รายงานกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นการวิจัยพัฒนา (Research and Development : R & D) ผู้รายงานได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research 1) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development 1) : การพัฒนากิจกรรม

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (research 2) : การทดลองใช้กิจกรรม

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development 2) : การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research 1) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตร ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และสำรวจความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

วิธีดำเนินการ

1. วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมชุมนุม

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมอบรม เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

3. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

4. สอบถามความต้องการในการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน มีขั้นตอนในการสร้าง ดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ กฎหมายในชีวิตประจำวัน กิจกรรม และการพัฒนากิจกรรมอบรมและการสร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม

1.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล จัดเรียงข้อคำถามของแบบสอบถาม ตามขอบเขตของเนื้อหาให้สอดคล้องกับสาระเกี่ยวกับการจัดทำกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

1.3 สร้างข้อคำถาม ตามขอบเขตของเนื้อหาให้สอดคล้องกับสาระเกี่ยวกับการจัดทำกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน กำหนดรูปแบบของข้อคำถาม เขียนคำถามให้สอดคล้องกับประเด็น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ในการอบรมกฎหมาย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการหรือความเห็นต่อการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน จำนวน 2 ข้อ

1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างข้อคำถามเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1.4.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล สรรสวัสดิสุทธิ์ ตำแหน่ง ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ วุฒิการศึกษา ปธ.6, พม. พ.ธ.บ., M.A. (Political) Science, Ph.D (Political Science) รัฐประศาสนศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิต กิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

1.4.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี เกสทอง ตำแหน่ง รองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ วุฒิการศึกษา Doctor of Philosophy in Education (Ph.D. in Education)

1.4.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยรัตน์ ปราณี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ วุฒิการศึกษา ค.บ. สังคมศึกษา วิทยาลัยครูนครสวรรค์ กศ.ม. การวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กศ.ด. การวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

1.4.4 ดร.เชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 วุฒิการศึกษา ค.บ. ประวัติศาสตร์ วิทยาลัยครูนครสวรรค์ ศศ.ม. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กศ.ด. การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

1.4.5 นายชนะ ทานะวงศ์ ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้อำนวยการ วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ โรงเรียนเทศบาลวัดรณาลบรพต (ท.4) สังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์ วุฒิการศึกษา กศ.บ. เอกคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กศ.ม. สถิติวิจัย และวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : index of item objective congruence) ตามสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 117) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจะมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.50 – 1.00 โดยให้คะแนนความสอดคล้อง ดังนี้

+1	เมื่อแน่ใจว่า ส่วนประกอบของแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์
0	เมื่อไม่แน่ใจว่า ส่วนประกอบของแบบสอบถามมีความสอดคล้องกันเนื้อหาตามจุดประสงค์
-1	เมื่อแน่ใจว่า ส่วนประกอบของแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์

1.5 ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญที่แนะนำให้ตั้งคำถามแบบปิดและแบบเปิดร่วมกัน ไม่ควรใช้คำถามซ้อนในข้อเดียวกันควรแยกคำถาม และควรเลี่ยงการตั้งคำถามต้องการหรือไม่ต้องการ เพราะถ้าตอบว่าไม่ต้องการจะทำให้การพัฒนากิจกรรมอบรมหรือการสร้างกิจกรรมอบรมเกิดขึ้นไม่ได้ ในการตั้งคำถามควรชี้ให้เห็นความจำเป็น ความต้องการ เพื่อพัฒนา กิจกรรม ควรใช้ภาษาให้มีความชัดเจน จนกระทั่งผ่านความเห็นชอบ (ภาคผนวก ข หน้า 112)

1.6 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสำรวจข้อมูลพื้นฐานกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวนนักเรียน 46 คน ด้วยวิธีการสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมอบรม ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development 1) : การพัฒนากิจกรรม

การพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ดังนี้

2.1 การพัฒนาโครงสร้างกิจกรรม โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม พร้อมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารมาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการร่างโครงสร้างกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ซึ่งประกอบด้วย

2.1.1 หลักการ นำข้อมูลที่ศึกษามาพิจารณากำหนดหลักการของกิจกรรมว่าเป็นหลักสูตรให้ความรู้กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ มีลักษณะจุดเน้น 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ เจตคติ พฤติกรรมเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

2.1.2 จุดประสงค์ ศึกษาความจำเป็นในการสร้างกิจกรรมพร้อมกำหนดจุดประสงค์ของกิจกรรม เพื่อให้ทราบว่ากิจกรรมมีจุดประสงค์อย่างไร

2.1.3 โครงสร้างกิจกรรม นำเสนอมวลประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ว่าจะจัดการเรียนรู้ในเรื่องใดบ้างตลอดกิจกรรม พร้อมกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และเวลาเรียนในแต่ละเรื่อง

2.1.4 สารการเรียนรู้ พิจารณาข้อมูลที่รวบรวมได้ กำหนดเนื้อหาว่า ในแต่ละเรื่องจะมีสารการเรียนรู้และปฏิบัติอะไรบ้าง

2.1.5 คำอธิบายวิชา นำเสนอข้อมูลที่ศึกษา กำหนดวิธีการเรียนรู้และการปฏิบัติ ของเนื้อหากิจกรรมว่า มีวิธีการเรียนรู้ และการปฏิบัติอย่างไร รวมทั้งมีความมุ่งหวังเพื่อให้เกิดการพัฒนาการของผู้เรียนอย่างไร

2.1.6 แนวทางการจัดกิจกรรม พิจารณาข้อมูลที่ศึกษา กำหนดขั้นตอน การจัดกิจกรรม อบรม

2.1.7 สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ พิจารณาข้อมูลที่ศึกษา กำหนดสื่อการอบรมให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้

2.1.8 การวัดและประเมินผล ศึกษาข้อมูลเกณฑ์การพิจารณาวัดผล 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมาย

2.2 การสร้างแผนการจัดกิจกรรม เมื่อพัฒนากิจกรรมฉบับร่างเสร็จแล้ว นำแผนการจัดกิจกรรม นำเสนอรายละเอียดในแต่ละแผนการจัดกิจกรรม ประกอบด้วย สารระสำคัญ จุดประสงค์ การจัดกิจกรรม สารการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล จำนวน 6 แผน จากการดำเนินการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมของผู้รายงาน โดยการมีส่วนร่วมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้แผนการจัดกิจกรรม เพื่อนำไปจัดกิจกรรมอบรม ดังนี้

2.2.1 แผนการจัดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

2.2.2 แผนการจัดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก

2.2.3 แผนการจัดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย

2.2.4 แผนการจัดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ

2.2.5 แผนการจัดกิจกรรมที่ 5 เรื่อง กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

2.2.6 แผนการจัดกิจกรรมที่ 6 เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน

2.3 การประเมินแผนการจัดกิจกรรม ประกอบด้วย โครงร่างกิจกรรม แผนการจัดกิจกรรม ใบความรู้ และใบงาน ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้นโดยอาศัยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตามรายชื่อจากขั้นตอนที่ 1 ตรวจสอบความเหมาะสมด้านส่วนประกอบและความสอดคล้องของกิจกรรมโดยใช้การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : index of item objective congruence) (ภาคผนวก ค หน้า 116)

2.4 นำข้อบกพร่องมาแก้ไขตามคำแนะนำ แล้วจัดทำแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญท่านเดิม ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมก่อนนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั่วโมงกิจกรรมชุมนุมกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 107) รายละเอียด ดังนี้

ระดับคะแนนเท่ากับ 5	หมายถึง มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนนเท่ากับ 4	หมายถึง มีระดับความเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนเท่ากับ 3	หมายถึง มีระดับความเหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนนเท่ากับ 2	หมายถึง มีระดับความเหมาะสมน้อย
ระดับคะแนนเท่ากับ 1	หมายถึง มีระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

วิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายตามเกณฑ์ของ John W. Best (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 107) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ระดับคะแนนระหว่าง 4.50 – 5.00	หมายถึง ระดับความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนนระหว่าง 3.50 – 4.49	หมายถึง ระดับความเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนระหว่าง 2.50 – 3.49	หมายถึง ระดับความเหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนนระหว่าง 1.50 – 2.49	หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อย
ระดับคะแนนระหว่าง 1.00 – 1.49	หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.5 การปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรม ตามที่ผู้เชี่ยวชาญได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ปรับปรุงส่วนของโครงร่างกิจกรรม แผนการจัดกิจกรรม ใ้ความรู้ ใบงาน

2.6 จัดพิมพ์แผนการจัดกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน เป็นฉบับจริงเพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (research 2) : การทดลองใช้กิจกรรม

ขั้นตอนการทดลองใช้กิจกรรม เป็นการนำกิจกรรมที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายในการนำกิจกรรมไปใช้จริง โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงทดลอง แล้วนำผลจากการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สำหรับการทดลองใช้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน มีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

3.1 นำกิจกรรมที่กำหนดแนวการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมไปทดลองใช้ โดยผู้รายงานซึ่งเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นผู้ทดลองใช้กิจกรรมด้วยตนเอง คือ

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 9 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 322 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวนนักเรียน 46 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่ายเข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมชุมนุม

3.2 การทดลองใช้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน มีแบบแผนการทดลองใช้หลักสูตรแบบมีกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว มีการวัดผลก่อนและหลังทดลองใช้กิจกรรม one-group pretest-posttest design (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2552 : 138)

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development 2) : การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรม

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่เกี่ยวข้องและต่อเนื่องกับการทดลองใช้กิจกรรมในขั้นตอนที่ 3 คือ การประเมินผลระหว่างทดลองใช้กิจกรรมและหลังใช้กิจกรรม เพื่อประเมินผลการใช้กิจกรรมว่า

เป็นไปตามจุดหมายของกิจกรรมที่กำหนดไว้หรือไม่ พิจารณาผลกระทบจากการใช้กิจกรรมเพื่อประเมินข้อมูล ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน มีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

4.1 การประเมินผลก่อนใช้กิจกรรมและหลังใช้กิจกรรม โดยการใช้แบบวัดความรู้ความเข้าใจ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน เป็นแบบวัดความรู้ความเข้าใจฉบับเดียวกัน ทั้งก่อนทดลองและหลังทดลอง แบบปรนัย (Multiple Choice) ชนิดเลือกตอบ แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีวิธีการดำเนินการดังนี้

4.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ให้ครอบคลุมเนื้อหากิจกรรม

4.1.2 สร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน แบบปรนัย (Multiple Choice) ชนิดเลือกตอบ แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านตามที่กล่าวถึงข้างต้น เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความรู้ความเข้าใจโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC : index of item objective congruence)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบวัดความรู้ความเข้าใจกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยเลือกข้อที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เป็นข้อที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ ซึ่งได้คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 (ภาคผนวก ง หน้า 129)

4.1.3 นำแบบวัดความรู้ความเข้าใจที่ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ อำเภอเมือง นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวนนักเรียน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนโดยข้อใดถูกให้ 1 คะแนน ข้อใดตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกิน 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน รวมคะแนนของแต่ละคนแล้วนำมาวิเคราะห์แบบวัดความรู้ความเข้าใจเป็นรายข้อเพื่อหาค่าความยาก (P) ได้ค่าความยากตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และคัดเลือกค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป แล้วคัดเลือกแบบทดสอบที่เหมาะสมได้จำนวน 20 ข้อ (ภาคผนวก ง หน้า 130)

4.1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้ความเข้าใจทั้งฉบับก่อนจะนำไปใช้ทดลอง โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน แบบวัดความรู้ความเข้าใจที่นำมาใช้เก็บข้อมูลมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 (ภาคผนวก ง หน้า 134)

4.1.5 พิมพ์แบบวัดความรู้ความเข้าใจฉบับจริง เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4.2 การประเมินผลระหว่างใช้กิจกรรม โดยพิจารณาพฤติกรรม เป็นการประเมินตามสภาพจริง โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมที่ผู้รายงานสร้างขึ้น สำหรับแต่ละแผนการจัดกิจกรรม ทั้ง 6 แผน โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3 คะแนน ดี	มีพฤติกรรมดี
ระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2 คะแนน พอใช้	มีพฤติกรรมพอใช้
ระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1 คะแนน ปรับปรุง	มีพฤติกรรมต้องปรับปรุง

4.3 การประเมินผลหลังใช้กิจกรรม ความคิดเห็น ความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยใช้แบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน มีขั้นตอนดังนี้

4.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.3.2 สร้างแบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

4.3.3 นำแบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว จำนวน 20 ข้อ ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาให้ถูกต้องและเหมาะสม ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 แล้วนำข้อบกพร่องมาแก้ไขตามคำแนะนำแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 107) รายละเอียดดังนี้ (ภาคผนวก จ หน้า 145)

ระดับคะแนนเท่ากับ 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับคะแนนเท่ากับ 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเห็นด้วย

ระดับคะแนนเท่ากับ 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นไม่แน่ใจ

ระดับคะแนนเท่ากับ 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วย

ระดับคะแนนเท่ากับ 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4.3.4 นำแบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 (ภาคผนวก จ หน้า 146)

4.3.5 จัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน ดำเนินการต่อไป

4.4 การประเมินผลหลังใช้กิจกรรม โดยพิจารณาพฤติกรรมที่มีต่อกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยใช้แบบวัดพฤติกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3 คะแนน ดี	มีพฤติกรรมดี
ระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2 คะแนน พอใช้	มีพฤติกรรมพอใช้
ระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1 คะแนน ปรับปรุง	มีพฤติกรรมต้องปรับปรุง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบวัดความรู้ความเข้าใจกับจุดประสงค์

1.1 ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบวัดความรู้ความเข้าใจกับจุดประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence) หรือ IOC ใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยาม
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 การหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 : 53)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 n แทน จำนวนในข้อมูลนั้น

2.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 : 53)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบวัดความรู้ความเข้าใจ

3.1 การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ของแบบวัดความรู้ความเข้าใจ โดยแทนค่าตามสูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardsin’s Method) ซึ่งสูตรดังนี้ (ชิตชนก เชนงาวั, 2543 : 202)

$$r(KR-20) = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ r(KR-20)	แทน	ค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณจากสูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน
k	แทน	จำนวนแบบวัดทั้งหมด
p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำแบบวัดผ่านแต่ละข้อ
q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำแบบวัดไม่ผ่านแต่ละข้อ
S ²	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด

3.2 การหาค่าความยากของแบบวัดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งมีสูตรดังนี้ (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2543 : 218)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P	แทน	ค่าความยาก
R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูก
N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

3.3 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งมีสูตรดังนี้ (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2543 : 202)

$$r = \frac{R_U - R_L}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
R _U	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
R _L	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งสองกลุ่ม

4. สถิติที่ใช้อ้างอิง ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนทดลองใช้และหลังทดลองใช้โดยใช้ค่า t-test แบบมีความสัมพันธ์กันแบบ Dependent Sample ในการวิเคราะห์โดยใช้สูตร (บุญชุม ศรีสะอาด, 2554 : 148)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

df = n-1

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ผลต่างระหว่างคู่คะแนนก่อนทดลองและหลังทดลอง
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

5. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดเจตคติ โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยใช้สูตร (บุญชุม ศรีสะอาด, 2554 : 96)

$$\alpha = \frac{k}{k - 1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติ
	k	แทน	จำนวนข้อคำถามในแบบวัดเจตคติ
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อคำถามรายข้อ (Item Score variance)
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนรวมทั้งฉบับของแบบวัดเจตคติ (Total score variance)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายงานกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นการวิจัยพัฒนา (Research and Development : R & D) ผู้รายงานได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในการกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
2. ผลการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
3. ผลการทดลองใช้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
4. ผลการประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย และการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ถูกต้อง ผู้รายงานได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ศึกษา
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาค่าการแจกแจงแบบที
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
D	แทน	ผลต่างระหว่างคะแนนแบบวัดก่อนเรียนและหลังเรียน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งหมด ยกกำลังสอง
df	แทน	ค่าความอิสระ

ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลรายงานกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ผู้รายงานได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในการกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ตอนที่ 4 ผลการประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในการกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ผู้รายงานได้ดำเนินการสำรวจและศึกษาข้อมูลพื้นฐานโดยใช้แบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ มีผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	32	69.57
ชาย	14	30.43
รวม	46	100.00

จากตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 69.57 และเพศชาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับ
กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 15 ปี	1	2.17
15 – 17 ปี	43	93.48
18 – 20 ปี	2	4.35
มากกว่า 20 ปี	0	0.00
รวม	46	100.00

จากตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จำแนกตามอายุ พบว่า ส่วนใหญ่อายุ 15 – 17 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 93.48 รองลงมา อายุ 18 – 20 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.35 และน้อยที่สุด อายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.17

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับ
กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
จำแนกตามความรู้หรือประสบการณ์ในการอบรมกฎหมาย

ความรู้หรือประสบการณ์ในการอบรมกฎหมาย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	0	0.00
มี	46	100.00
รวม	46	100.00

จากตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จำแนกตามความรู้หรือประสบการณ์ในการอบรมกฎหมาย พบว่า มีความรู้หรือประสบการณ์ในการอบรมกฎหมาย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยได้รับความรู้จากการศึกษารายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมในชั่วโมงเรียนปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับ
กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
จำแนกตามความสำคัญและความจำเป็นต่อนักเรียน

ความสำคัญและความจำเป็นต่อนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
มีความสำคัญและจำเป็น	46	100.00
ไม่มีความสำคัญและไม่จำเป็น	0	0.00
รวม	46	100.00

จากตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จำแนกตามความสำคัญและความจำเป็นต่อนักเรียน พบว่า กฎหมายมีความสำคัญและจำเป็นต่อนักเรียน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับ
กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
จำแนกตามความต้องการเนื้อหากิจกรรมอบรมกฎหมาย

ความต้องการเนื้อหากิจกรรมอบรมกฎหมาย	จำนวน	ร้อยละ
กฎหมายเกี่ยวกับทะเบียนราษฎร์	21	45.65
กฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน	32	69.57
กฎหมายเกี่ยวกับครอบครัว	23	50.00
กฎหมายเกี่ยวกับการรับราชการทหาร	20	43.48
กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก	43	93.48
กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ	39	84.78
กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	38	82.61
กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย	41	89.13
กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด	46	100.00
กฎหมายเกี่ยวกับอาวุธปืน	16	34.78

จากตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จำแนกตามความต้องการเนื้อหากิจกรรมอบรมกฎหมาย เรียงตามลำดับดังต่อไปนี้ ลำดับแรก กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ลำดับที่สอง กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 93.48 ลำดับที่ 3 กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 89.13 ลำดับที่ 4 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ จำนวน 39 คน ร้อยละ 84.78 ลำดับที่ 5 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 82.61 ลำดับที่ 6 กฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 69.57

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับ
กฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
จำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้	จำนวน	ร้อยละ
ชั่วโมงวิชาสังคมศึกษา	7	15.22
ชั่วโมงกิจกรรมชุมนุม	36	78.26
นอกตารางเรียนหรือหลังเลิกเรียน	3	6.52
อื่น ๆ	0	0.00
รวม	46	100.00

จากตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการจัดในชั่วโมงกิจกรรมชุมนุม มากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 78.26 รองลงมาต้องการจัดในชั่วโมงวิชาสังคมศึกษา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.22 และน้อยที่สุด ต้องการจัดนอกตารางเรียนหรือหลังเลิกเรียน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.52

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

การพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ตอนที่ 1 การสำรวจและศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั้งหมด มาวิเคราะห์เพื่อการดำเนินการพัฒนากิจกรรม โดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรม 2) การประเมินแผนการจัดกิจกรรม และ 3) การปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรม

1. การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 เพื่อให้ได้กิจกรรมตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชุมนุมกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย

1.1 ความเป็นมา หลักการ จุดประสงค์ โครงสร้างกิจกรรม สารการเรียนรู้ คำอธิบายกิจกรรม แนวทางการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล โดยรายละเอียดได้นำเสนอไว้ในกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

1.2 แผนการจัดกิจกรรม จำนวน 6 แผน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 จำนวนแผนการจัดกิจกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

กิจกรรมเรื่อง	ระยะเวลา
กิจกรรมการอบรมที่ 1 กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด	3 ชั่วโมง
กิจกรรมการอบรมที่ 2 กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก	3 ชั่วโมง
กิจกรรมการอบรมที่ 3 กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย	3 ชั่วโมง
กิจกรรมการอบรมที่ 4 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ	3 ชั่วโมง
กิจกรรมการอบรมที่ 5 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	3 ชั่วโมง
กิจกรรมการอบรมที่ 6 กฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน	3 ชั่วโมง
รวมทั้งสิ้น	18 ชั่วโมง

1.3 แบบวัดความรู้ความเข้าใจ

1.4 แบบวัดเจตคติ

1.5 แบบวัดพฤติกรรม

2. การประเมินแผนการจัดกิจกรรม

การประเมินแผนการจัดกิจกรรม ประกอบด้วย โครงร่างกิจกรรม แผนการจัดกิจกรรม ใบความรู้ และใบงาน ผู้รายงานได้นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความสอดคล้องและประเมินความเหมาะสม มีผลการประเมินดังนี้

2.1.1 ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรม ประกอบด้วย โครงร่างกิจกรรม แผนการจัดกิจกรรม ใบความรู้ และใบงาน ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้น ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : index of item objective congruence) ทุกรายการมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย โครงร่างกิจกรรม แผนการจัดกิจกรรม ใบความรู้ และใบงาน มีความสอดคล้องเนื้อหากับจุดประสงค์ทุกรายการ

2.1.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรม ประกอบด้วย โครงร่างกิจกรรม และแผนการจัดกิจกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน สรุปผลการประเมินดังแสดงตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
โครงสร้างกิจกรรม			
1. ความเป็นมา	4.60	0.55	มากที่สุด
2. หลักการ	4.60	0.55	มากที่สุด
3. จุดประสงค์	4.40	0.55	มาก
4. โครงสร้างกิจกรรม	4.40	0.55	มาก
5. สารการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
6. คำอธิบายกิจกรรม	4.80	0.45	มากที่สุด
7. แนวทางการจัดกิจกรรม	4.20	0.45	มาก
8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
9. การวัดและประเมินผล	4.60	0.55	มากที่สุด
สรุปโครงสร้างกิจกรรม	4.56	0.19	มากที่สุด
แผนการจัดกิจกรรม			
1. แผนการจัดกิจกรรมที่ 1	4.40	0.55	มาก
2. แผนการจัดกิจกรรมที่ 2	4.80	0.45	มากที่สุด
3. แผนการจัดกิจกรรมที่ 3	4.80	0.45	มากที่สุด
4. แผนการจัดกิจกรรมที่ 4	4.20	0.45	มาก
5. แผนการจัดกิจกรรมที่ 5	4.20	0.45	มาก
6. แผนการจัดกิจกรรมที่ 6	4.60	0.55	มากที่สุด
สรุปแผนการจัดกิจกรรม	4.50	0.20	มากที่สุด
สรุปภาพรวม	4.53	0.14	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ภาพรวมแผนการจัดกิจกรรมมีค่าความเหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.14 เมื่อพิจารณาส่วนประกอบพบว่า โครงสร้างกิจกรรมมีค่าความเหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.19 แผนการจัดกิจกรรมมีค่าความเหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.20 (ภาคผนวก ค หน้า 119)

3. การปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรม ตามที่ผู้เชี่ยวชาญได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงแก้ไขในส่วนของโครงสร้างกิจกรรม แผนการจัดกิจกรรม ใบความรู้ ใบงานให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ผู้รายงานได้นำมาสังเคราะห์และทำการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สำนวนภาษาให้ตรงไปตรงมา เข้าใจง่ายและชัดเจน เพิ่มเติมรายละเอียดการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้โครงร่างกิจกรรมมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพิ่มเติมรายละเอียดของข้อความให้มีความชัดเจน เพิ่มเติมสื่อรูปธรรมเพื่อให้ความรู้สึกและสร้างความตระหนัก เพิ่มเติมเกณฑ์การประเมินและภาพประกอบในใบความรู้ให้น่าสนใจ เพื่อให้ แผนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ผู้รายงานได้จัดเตรียมวัสดุ สื่อการเรียนรู้สำหรับใช้ในกิจกรรมให้กับนักเรียน พร้อมเนื้อหาเพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาเรียนรู้ในเนื้อหาได้เข้าใจมากยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ผลการทดลองใช้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน มีผลการทดลองใช้ ดังต่อไปนี้

1. ผลการทดลองใช้แบบวัดความรู้ความเข้าใจกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยวัดผลก่อนและหลังทดลองใช้กิจกรรม นำผลที่ได้รับมาเปรียบเทียบ โดยใช้ t-test Dependent Sample รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความเข้าใจ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ก่อนและหลังทดลองใช้กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน โดยใช้ t-test Dependent Sample

การทดลอง	N	\bar{X}	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนใช้	46	7.30	383	3421	24.86454*
หลังใช้	46	15.63			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความเข้าใจ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ก่อนและหลังทดลองใช้กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน โดยใช้ t-test Dependent Sample พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนทดลองใช้กิจกรรม (\bar{X}) เท่ากับ 7.30 และค่าเฉลี่ยหลังทดลองใช้กิจกรรม (\bar{X}) เท่ากับ \bar{X} 15.63 ดังนั้นส่งผลให้การทดลองค่าผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความเข้าใจของนักเรียนหลังทดลองใช้สูงกว่าก่อนทดลองใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก ง หน้า 138)

ตอนที่ 4 ผลการประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

จากผลการนำกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ไปใช้ พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความรู้ความเข้าใจ หลังทดลองใช้กิจกรรมสูงกว่าก่อนทดลองใช้กิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเจตคติเกี่ยวกับกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ อยู่ในระดับมาก และมีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ อยู่ในระดับดีมาก ในการปรับปรุงกิจกรรมผู้รายงานได้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการประเมินกิจกรรม รวมทั้งผลการวัดและประเมินผลการใช้กิจกรรมทั้งหมดมาประมวล เพื่อปรับปรุงกิจกรรมให้เป็นกิจกรรมสมบูรณ์ มากยิ่งขึ้น โดยปรับกิจกรรมให้มีขั้นตอนการเรียนรู้สัมพันธ์กับสภาพการณ์ ความจริง ของสังคมให้มากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้และนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน จนกระทั่งได้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ฉบับสมบูรณ์ รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. นำแบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยวัดหลังทดลองใช้กิจกรรม นำผลที่ได้รับมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แสดงผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ หลังทดลองใช้กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. การเสพยาเสพติดไม่ใช่พฤติกรรมของวัยรุ่น	4.24	0.77	มาก
2. การเสพยาเสพติดไม่ช่วยให้คลายความวิตกกังวลไม่สามารถลืมปัญหาและความเสียใจต่าง ๆ ได้	4.17	1.04	มาก
3. การเลือกคบเพื่อนที่ดีเป็นการป้องกันการติดยาเสพติดได้	4.63	0.61	มากที่สุด
4. การข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือสะพานลอยไม่ทำให้เสียเวลา	4.52	0.69	มากที่สุด
5. การสวมหมวกนิรภัยและการรัดเข็มขัดนิรภัยมีความจำเป็นขณะขับขี่ยานพาหนะ	4.65	0.53	มากที่สุด
6. การรวมกลุ่มเพื่อดื่มสุราและสังสรรค์ของวัยรุ่นเป็นต้นเหตุของการทะเลาะวิวาท	4.57	0.58	มากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
7. การอดทนและระงับอารมณ์ไม่ทำให้เสียความเป็นลูกผู้ชาย	4.46	0.59	มาก
8. การคบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียนถือเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน	4.67	0.47	มากที่สุด
9. การที่นักเรียนยอมขายตัวเพื่อต้องการนำเงินมาใช้จ่ายในการซื้อสิ่งของและเที่ยวเตร่ เป็นเรื่องที่น่าอับอาย	4.46	0.62	มาก
10. การหยิบฉวยสิ่งของของผู้อื่นเป็นเรื่องเสียหาย	4.30	0.94	มาก
11. ค่านิยมในการใช้ของมีค่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดการชิงทรัพย์	4.50	0.59	มากที่สุด
12. การนำเอาเศษวัสดุเหลือใช้ของผู้อื่นที่กองทิ้งไว้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ผิดกฎหมายเกี่ยวกับการลักทรัพย์	4.22	0.81	มาก
13. การขอมีบัตรประจำตัวประชาชนมีขั้นตอนไม่ยุ่งยาก	4.89	0.38	มากที่สุด
14. มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องพกบัตรประจำตัวประชาชนทุกครั้งที่ออกจากบ้าน	4.78	0.55	มากที่สุด
15. บัตรประจำตัวประชาชนมีประโยชน์ในการติดต่อราชการ	4.30	0.66	มาก
16. การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามกฎหมายทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	4.20	0.88	มาก
17. การประพฤติตนในการสอดส่องดูแลการกระทำที่ผิดกฎหมายขึ้นอยู่กับจิตสำนึกเป็นหลัก	4.20	0.72	มาก
18. นักเรียนควรเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อช่วยรณรงค์ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	4.50	0.69	มากที่สุด
19. การดูแลความสงบและการกระทำที่ผิดกฎหมายเป็นเรื่องของประชาชนทุกคน	4.43	0.75	มาก
20. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันมีความจำเป็น	4.67	0.56	มากที่สุด
สรุปภาพรวม	4.47	0.71	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ หลังทดลองใช้กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน ภาพรวมพบว่า นักเรียนมีเจตคติเกี่ยวกับกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีเจตคติเกี่ยวกับกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน สูงสุด 3 ข้อแรกคือ ข้อ 13 การขอมีบัตรประจำตัวประชาชนมีขั้นตอนไม่ยุ่งยาก อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.38 รองลงมาคือ ข้อ 14 มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องพกบัตร

ประจำตัวประชาชนทุกครั้งที่อยู่จากบ้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.78 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.55 ลำดับที่ 3 คือ ข้อ 8 การคบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียนถือเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.47 ส่วนลำดับสุดท้ายคือ ข้อ 2 การเสพยาเสพติดไม่ช่วยให้คลายความวิตกกังวลไม่สามารถลืมปัญหาและความเสียใจต่าง ๆ ได้ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.17 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.04 (ภาคผนวก จ หน้า 150)

2. นำแบบวัดพฤติกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยวัดหลังทดลองใช้กิจกรรม นำผลที่ได้รับมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 แสดงผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบวัดพฤติกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ หลังทดลองใช้กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน

รายการพฤติกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับพฤติกรรม
1. ตระหนักและเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามแนวทางการปฏิบัติตามเกี่ยวกับความรู้กฎหมายในชีวิตประจำวัน	2.76	0.97	ดีมาก
2. มีการนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมกฎหมายเกี่ยวกับชีวิตประจำวันไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม	2.50	0.88	ดีมาก
3. ปฏิบัติตามแนวทางการปฏิบัติตามจากการอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน	2.76	0.97	ดีมาก
4. มีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติตามแนวทางการปฏิบัติที่กำหนด	2.85	0.81	ดีมาก
สรุปภาพรวม	2.72	0.90	ดีมาก

จากตารางที่ 11 แสดงผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบวัดพฤติกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ หลังทดลองใช้กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน ภาพรวมพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.72 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน สูงสุดข้อแรกคือ ข้อ 4 มีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติตามแนวทางการปฏิบัติที่กำหนด อยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.81 รองลงมาเท่ากัน 2 ข้อคือ ข้อ 1 ตระหนักและเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนตามแนวทางการปฏิบัติตนเกี่ยวกับความรู้ ภูมิภายในชีวิตประจำวัน และข้อ 3 ปฏิบัติตนตามแนวทางการปฏิบัติตนจากการอบรมความรู้ เกี่ยวกับภูมิภายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.76 ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.97 ลำดับสุดท้ายคือ ข้อ 2 มีการนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมภูมิภายใน เกี่ยวกับชีวิตประจำวันไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม อยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.88 (ภาคผนวก ฉ หน้า 155)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
2. เพื่อพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
3. เพื่อทดลองใช้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
4. เพื่อประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

สมมุติฐานของการศึกษา

1. ข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมอบรมกฎหมายในชั่วโมงกิจกรรมชุมนุม
2. การพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3. การทดลองกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ที่เข้ารับการอบรมมีเจตคติอยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับดี

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

1. แบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน
2. กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย
 - 2.1 แผนการจัดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
 - 2.2 แผนการจัดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก
 - 2.3 แผนการจัดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย

- 2.4 แผนการจัดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ
- 2.5 แผนการจัดกิจกรรมที่ 5 เรื่อง กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- 2.6 แผนการจัดกิจกรรมที่ 6 เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน
3. แบบวัดความรู้ความเข้าใจ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน
4. แบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน
5. แบบวัดพฤติกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้รายงานได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research 1) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development 1) : การพัฒนากิจกรรม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมจำนวน 6 แผน

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (research 2) : การทดลองใช้กิจกรรม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development 2) : การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก แบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน และแบบวัดพฤติกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้รายงานได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. ผลการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ผลการทดลองใช้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยการทดสอบค่าสถิติที (t-test Dependent Sample)

4. ผลการประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการศึกษา

1. ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในการกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 15 – 17 ปี มีความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องของกฎหมาย เห็นความสำคัญและความจำเป็นในกิจกรรมอบรมกฎหมาย ต้องการได้รับการอบรมกฎหมาย เรียงตามลำดับดังนี้ กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และกฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน โดยต้องการให้จัดกิจกรรมในช่วงโมงกิจกรรมชุมนุม
2. ผลการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จำนวน 6 แผน พบว่า แผนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด
3. ผลการทดลองใช้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ พบว่า ค่าผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความเข้าใจของนักเรียนหลังทดลองใช้สูงกว่าก่อนทดลองใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลการประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ พบว่า นักเรียนมีเจตคติเกี่ยวกับกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมเกี่ยวกับกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับดีมาก

การอภิปรายผล

1. ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในการกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 15 – 17 ปี มีความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องของกฎหมาย เห็นความสำคัญและความจำเป็นในกิจกรรมอบรมกฎหมาย ต้องการได้รับการอบรมกฎหมาย เรียงตามลำดับดังนี้ กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และกฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน โดยต้องการให้จัดกิจกรรมในช่วงโมงกิจกรรมชุมนุม
- เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้รายงานได้ศึกษา ชั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ตลอดจนดำเนินการสร้างตามขั้นตอนและได้มีการแก้ไขปรับปรุงโดยผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบจนมีประสิทธิภาพ นำแบบสอบถามไปสำรวจข้อมูลพื้นฐานกับกลุ่มตัวอย่าง สอดคล้องกับ นงเยาว์ จันทร์แดง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนวัดเสาชอง อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 22 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ข้อมูลพื้นฐาน แบบสอบถามความต้องการอบรม หลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยพบว่า ศึกษาข้อมูลพื้นฐานโดยการศึกษาเอกสาร และการ สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เจ้าหน้าที่ ตำรวจ เจ้าหน้าที่ทะเบียนราษฎร กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง มีความต้องการให้มีการอบรม เรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวัน และจากการตอบแบบสอบถามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี นักเรียนเห็นด้วยกับการอบรม การฝึกอบรมมีความสำคัญที่จะช่วย พัฒนาและเห็นความสำคัญของกฎหมายในชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

2. ผลการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จำนวน 6 แผน พบว่า แผนการจัดกิจกรรม มีความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด

เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้รายงานได้ศึกษา ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development 1) : การพัฒนากิจกรรม โดยการพิจารณาจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และนำ แนวความคิดทฤษฎีต่าง ๆ มากำหนดเป็นองค์ประกอบของกิจกรรม มีขั้นตอนในการพัฒนาโครงสร้าง กิจกรรม และแผนการจัดกิจกรรม นำมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรม จำนวน 6 แผน นำมา ตรวจสอบความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ และประเมินการใช้แผนการจัดกิจกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญจน ได้แผนการจัดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ กันตพร พูลศิริ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม เรื่อง คนดีของสังคมด้วยกระบวนการสร้างค่านิยมเกี่ยวกับ กฎหมายในชีวิตประจำวัน มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาหลักสูตรและศึกษาผลการใช้หลักสูตรการ ฝึกอบรม เรื่อง คนดีของสังคมด้วยกระบวนการสร้างค่านิยมเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน โดย ทดลองใช้หลักสูตรกับนักศึกษาการศึกษาศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบลบ่อพลอย ศูนย์ศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอบ่อไร่ จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยคือ หลักสูตรการฝึกอบรม แผนการฝึกอบรม ผลการศึกษพบว่า ผลการพัฒนาหลักสูตร มี ความเหมาะสมในระดับมาก สามารถนำไปใช้ได้

3. ผลการทดลองใช้กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ พบว่า ค่าผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความเข้าใจของ นักเรียนหลังทดลองใช้สูงกว่าก่อนทดลองใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้รายงานได้ศึกษา ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (research 2) : การทดลองใช้กิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน นักเรียน 46 คน ด้วยวิธีการสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมชุมชน สอดคล้องกับ พระมหาเนตร ดอกมะกล่ำ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ด้านเอกสาร โรงเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความต้องการในด้านการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และพร้อมที่จะให้การสนับสนุนในเรื่องดังกล่าวด้วยความยินดีและเต็มใจเป็นอย่างยิ่ง และยังพบอีกว่า การฝึกอบรมมีความสำคัญที่จะช่วยพัฒนาและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แก่ใจเจตคติความรู้ ความชำนาญให้ดีขึ้น โดยการฝึกอบรมได้นำเอาวิธีและการปฏิบัติจากกิจกรรมต่าง ๆ ตามหลักของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ประการ โดยเนื้อหาสาระของหลักสูตรแบ่งเป็นภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และภาคกิจกรรม ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 19 แผน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ พบว่า นักเรียนมีเจตคติเกี่ยวกับกิจกรรม อบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมเกี่ยวกับกิจกรรม อบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับดีมาก

เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้รายงานได้ศึกษา ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development 2) : การประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรม เพื่อประเมินผลการใช้กิจกรรมว่าเป็นไปตามจุดหมายของกิจกรรมที่กำหนดไว้หรือไม่ พิจารณาผลกระทบจากการใช้กิจกรรมเพื่อประเมิน ข้อมูล ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ จำลองลักษณะ อินทวัน และปราษฎ์ ปรัชญาพันธ์ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และเจตคติที่มีต่อกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษา ความรู้ และเจตคติที่มีต่อกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในจังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง 15 อำเภอ จำนวนทั้งสิ้น 400 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการ วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ความรู้ และเจตคติที่มีต่อกฎหมายในชีวิตประจำวัน ของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีเจตคติต่อกฎหมายใน ชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน สตรีนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผู้นำกิจกรรมไปใช้ควรศึกษารายละเอียด ให้เข้าใจ

1.2 หากมีการนำกิจกรรมไปใช้ฝึกอบรมกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ควรมีการปรับปรุงเพื่อให้ เหมาะสมก่อนนำไปใช้ โดยศึกษาความต้องการของผู้เข้ารับการอบรมก่อน

1.3 ควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนมีการจัดกิจกรรมอบรม เพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อการฝึกอบรมอย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในหัวข้ออื่น ๆ ที่นักเรียนสนใจ

2.2 ควรสร้างกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในหัวข้ออื่น ๆ ที่นักเรียนสนใจ
เพื่อใช้สำหรับกิจกรรมของนักเรียนชั้นอื่นๆ

2.3 เมื่อนำกิจกรรมไปใช้ควรหาวิธีปรับปรุงกิจกรรมและพัฒนากิจกรรมให้ทันสมัย
เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้และมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมอบรมด้วย

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2551.
- _____. **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2553.
- _____. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2551.
- กรมพล ท่องธรรมชาติ และคณะ. **หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม ม.4-ม.6.** พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2551.
- กันตพร พูลศิริ. **การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม เรื่อง คนดีของสังคมด้วยกระบวนการสร้างค่านิยมเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน.** วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 2552.
- จำลองลักษณ์ อินทวัน และปราชัญ ปรัชญาพันธ์. **ความรู้และเจตคติที่มีต่อกฎหมายในชีวิตประจำวันของประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์.** คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2552.
- ชิดชนก เชิงเขาว์. **วิธีวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 2. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2543.
- ชูชัช แก้วมณีชัย. **การจัดกิจกรรมอบรมแบบมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐาน ศูนย์สุขภาพชุมชนเพื่อผ่านมาตรฐานของหน่วยบริการปฐมภูมิ จังหวัดหนองคาย.** วิทยานิพนธ์ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร, ดร. และคณะ. **สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เล่ม2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6.** กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2551.
- ณัฐพร แสงภู. **การศึกษาการดำเนินกิจกรรมนักเรียนตามโครงการเยาวชนคนดีศรีสุพรรณของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี.** วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, 2547.
- ทิภาพรรณ ดวงเกตุ. **การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่.** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2556.
- ทิตนา เขมมณี. **ศาสตร์การสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : ด้านสุทธาการพิมพ์, 2550.

- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. ระเบียบวิธีวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2543.
- ธวัช ทันโตภาส และคณะ. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และ การดำเนินชีวิตในสังคม ม.4-6 เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, มปป.
- นงเยาว์ จันทร์แดง. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2554.
- นงเยาว์ จันทร์แดง. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2554.
- นงลักษณ์ ทองอยู่. หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4-6. กรุงเทพมหานคร : แม็คส์, 2553.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2554.
- ประสิทธิ์ ทองอุ่น. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน. กรุงเทพมหานคร : ธีรต์เวฟ เอ็ดดูเคชั่น, 2542.
- ปรียาพร วงศ์อนุตโรจน์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดีจำกัด, 2543.
- พระมหาเนตร ดอกมะกล่ำ. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร แขนกกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี, 2551.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ มหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. เฮาส์ออฟเตอร์มิสท์, 2552.
- พิษณุ เพชรพัชรกุล และคณะ. แบบฝึกทักษะ รายวิชาพื้นฐาน หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และ การดำเนินชีวิตในสังคม ม.4-6 เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, มปป.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์นการพิมพ์, 2543.
- วิชัย ภูโยธิน, ผศ. และคณะ. หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ม.4 – ม.6. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2551.
- วีไลวรรณ ปันส่วน. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลบรรยากาศ องค์การกับคุณภาพบริการโรงพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาล ชุมชนเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2547.
- สุคนธ์ สีนธพานนท์. กฎหมายน่ารู้. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2544.

สุนันทา แก้วสุข. การศึกษาเจตคติและสภาพการประเมินผลการเรียนโดยใช้แฟ้มผลงานจาก
บุคลากรที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี,
2544.

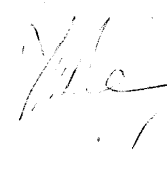
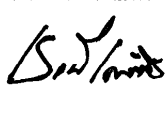
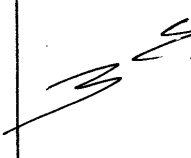
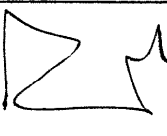
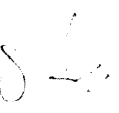
สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
และหนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ
1	รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล สรรสรวิสุทธิ์	ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ วุฒิการศึกษา ปธ.6, พม. พ.ธ., M.A.(Political Science), Ph.D (Political Science) รัฐประศาสนศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิต กิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรราชวิทยาลัย	
2	รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี เกสทอง	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์ วุฒิการศึกษา Doctor of Philosophy in Education (Ph.D. in Education)	
3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยรัตน์ ปราณี	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์ วุฒิการศึกษา ค.บ. สังคมศึกษา วิทยาลัยครูนครสวรรค์ กศ.ม. การวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กศ.ด. การวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	
4	ดร.เชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 วุฒิการศึกษา ค.บ. ประวัติศาสตร์ วิทยาลัยครูนครสวรรค์ ศศ.ม. ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กศ.ด. การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร	
5	นายชนะ ทานะวงศ์	ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้อำนวยการ วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ โรงเรียนเทศบาลวัดรณนถนบวรพต (ท.4) สังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์ วุฒิการศึกษา กศ.บ. เอกคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กศ.ม. สถิติวิจัยและวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	

ที่ ศธ ๐๔๒๗๒.๑๑๓/ว๓๐

โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๙ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล สรรสรวิสุทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้ในชีวิตประจำวัน
รายวิชา ส๓๑๑๐๑ สังคมศึกษาพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม และกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ซึ่งในการจัดทำผลงานทางวิชาการครั้งนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินเครื่องมือดังกล่าว

ทางโรงเรียน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวินัย ทองมัน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

โทร ๐-๕๖๒๒-๑๒๐๗

โทรสาร ๐-๕๖๒๒-๑๒๐๗ ต่อ ๒๐๑

นางนันทวันท์ จันทร์สอน ๐๘-๖๔๖๐-๐๓๔๒

ที่ ศธ ๐๔๒๗๒.๑๑๓/ว๓๐

โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๙ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี เกสทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารผลงานทางวิชาการ

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางนันท์วันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้ในชีวิตประจำวัน
รายวิชา ส๓๑๑๐๑ สังคมศึกษาพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม และกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ซึ่งในการจัดทำผลงานทางวิชาการครั้งนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินเครื่องมือดังกล่าว

ทางโรงเรียน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวินัย ทองมัน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

โทร ๐-๕๖๒๒-๑๒๐๗

โทรสาร ๐-๕๖๒๒-๑๒๐๗ ต่อ ๒๐๑

นางนันท์วันท์ จันทร์สอน ๐๘-๖๔๖๐-๐๓๔๒

ที่ ศธ ๐๔๒๗๒.๑๑๓/ว๓๐

โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๙ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยรัตน์ ปรานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางนันทวัฒน์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้ในชีวิตประจำวัน รายวิชา ส๓๑๑๐๑ สังคมศึกษาพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ซึ่งในการจัดทำผลงานทางวิชาการครั้งนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินเครื่องมือดังกล่าว

ทางโรงเรียน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวินัย ทองมัน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

โทร ๐-๕๖๒๒-๑๒๐๗

โทรสาร ๐-๕๖๒๒-๑๒๐๗ ต่อ ๒๐๑

นางนันทวัฒน์ จันทร์สอน ๐๘-๖๔๖๐-๐๓๔๒

ที่ ศธ ๐๔๒๗๒.๑๑๗/ว๓๐

โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๙ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ดร.เชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารผลงานทางวิชาการ

จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางนันทวัฒน์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้ในชีวิตประจำวัน รายวิชา ส๓๑๑๐๑ สังคมศึกษาพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ซึ่งในการจัดทำผลงานทางวิชาการครั้งนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินเครื่องมือดังกล่าว

ทางโรงเรียน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวินัย ทองมัน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

โทร ๐-๕๖๒๒-๑๒๐๗

โทรสาร ๐-๕๖๒๒-๑๒๐๗ ต่อ ๒๐๑

นางนันทวัฒน์ จันทร์สอน ๐๘-๖๔๖๐-๐๓๔๒

ที่ ศธ ๐๕๒๗๒.๑๑๓/ว๓๐

โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองฯ
จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๙ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นายชนะ ทานะวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางนันท์วันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้ในชีวิตประจำวัน รายวิชา ส๓๑๑๐๑ สังคมศึกษาพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ซึ่งในการจัดทำผลงานทางวิชาการครั้งนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินเครื่องมือดังกล่าว

ทางโรงเรียน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวินัย ทองมัน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

โทร ๐-๕๖๒๒-๑๒๐๗

โทรสาร ๐-๕๖๒๒-๑๒๐๗ ต่อ ๒๐๑

นางนันท์วันท์ จันทร์สอน ๐๘-๖๔๖๐-๐๓๔๒

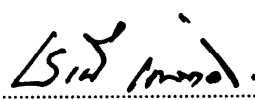
แบบตอบรับผู้เชี่ยวชาญ
ผลงานทางวิชาการ นางนันทวันท์ จันทร์สอน
ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ข้าพเจ้า รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล สรรสรวิสุทธิ์ ตำแหน่ง ประธานหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ยินดีตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ การจัดทำ
ผลงานทางวิชาการ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้ในชีวิตประจำวัน รายวิชา ส31101 สังคมศึกษา
พื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ สำหรับผลงานทางวิชาการของ นางนันทวันท์ จันทร์สอน
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ลงชื่อ.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล สรรสรวิสุทธิ์)
ตำแหน่ง ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

แบบตอบรับผู้เชี่ยวชาญ
ผลงานทางวิชาการ นางนันทวันท์ จันทร์สอน
ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ข้าพเจ้า รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี เกสทอง ตำแหน่ง รองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ยินดีตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ การจัดทำผลงานทางวิชาการ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้ในชีวิตประจำวัน รายวิชา ส31101 สังคมศึกษาพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ สำหรับผลงานทางวิชาการของ นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

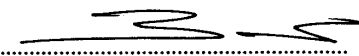
ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี เกสทอง)

ตำแหน่ง รองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

แบบตอบรับผู้เชี่ยวชาญ
ผลงานทางวิชาการ นางนันทวันท์ จันทร์สอน
ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ข้าพเจ้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยรัตน์ ปรานี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ยินดีตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ การจัดทำผลงานทางวิชาการ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายนำรู้ในชีวิตประจำวัน รายวิชา ส31101 สังคมศึกษาพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ สำหรับผลงานทางวิชาการของ นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยรัตน์ ปรานี)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

แบบตอบรับผู้เชี่ยวชาญ
ผลงานทางวิชาการ นางนันท์วันท์ จันทร์สอน
ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ข้าพเจ้า ดร.เชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ยินดีตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ การจัดทำผลงานทางวิชาการ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้ในชีวิตประจำวัน รายวิชา ส31101 สังคมศึกษาพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ สำหรับผลงานทางวิชาการของ นางนันท์วันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ลงชื่อ.....

(ดร.เชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์)

ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42

แบบตอบรับผู้เชี่ยวชาญ
ผลงานทางวิชาการ นางนันทวันท์ จันทร์สอน
ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ข้าพเจ้า นายชนะ ทานะวงศ์ ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้อำนวยการ วิทยฐานะ
เชี่ยวชาญ โรงเรียนเทศบาลวัดวรนาถบรรพต (ท.4) สังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์ ยินดีตอบรับเป็น
ผู้เชี่ยวชาญ สำหรับผลงานทางวิชาการของ นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ
ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ เรื่อง ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้ในชีวิตประจำวัน
รายวิชา ส31101 สังคมศึกษาพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม และกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ลงชื่อ.....

(นายชนะ ทานะวงศ์)

ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้อำนวยการ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ
โรงเรียนเทศบาลวัดวรนาถบรรพต (ท.4) สังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์

ภาคผนวก ข

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถาม

แบบสอบถาม
กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

- คำชี้แจง** แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาการดำเนินการพัฒนากิจกรรมอบรมและการจัดการเรียนรู้ต่อไป จึงขอความร่วมมือจากนักเรียนตอบตามความจริงโดยแบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความต้องการหรือความเห็นต่อการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน
- ตอนที่ 3 ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้เติมข้อความลงในช่องว่าง และโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ตามความเป็นจริง

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ () น้อยกว่า 15 ปี () 15– 17 ปี
- () 18– 20 ปี () มากกว่า 20 ปี
3. นักเรียนมีความรู้หรือประสบการณ์ในการอบรมกฎหมายหรือไม่
- () ไม่มี () มี

เรื่อง.....

เรื่อง.....

เรื่อง.....

ตอนที่ 2 ความต้องการหรือความเห็นต่อการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

1. นักเรียนคิดว่าการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน มีความสำคัญ และความจำเป็นต่อนักเรียนหรือไม่อย่างไร

() มีความสำคัญและจำเป็น เพราะ

.....

.

.....

.

() ไม่มีความสำคัญและไม่จำเป็น เพราะ

.....

.

.....

.

2. นักเรียนคิดว่า การพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ควรมีเนื้อหาในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 2.1 กฎหมายเกี่ยวกับทะเบียนราษฎร์ ประกอบด้วย

2.1.1 การแจ้งเกิด

2.1.2 การแจ้งตาย

2.1.3 การแจ้งย้ายที่อยู่

() 2.2 กฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน ประกอบด้วย

2.2.1 หลักเกณฑ์ของผู้ที่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน

2.2.2 การขอมีบัตรประจำตัวประชาชน

2.2.3 ความผิดและอัตราโทษของผู้ฝ่าฝืนเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน

2.2.4 ประโยชน์ของบัตรประจำตัวประชาชน

() 2.3 กฎหมายเกี่ยวกับครอบครัว ประกอบด้วย

2.3.1 การหมั้น

2.3.2 การจดทะเบียนสมรส

2.3.3 การจดทะเบียนหย่า

() 2.4 กฎหมายเกี่ยวกับการรับราชการทหาร ประกอบด้วย

2.4.1 การขึ้นบัญชีทหารกองเกิน

2.4.2 การคัดเลือกทหาร

2.4.3 การเข้ารับราชการทหาร

2.4.4 บุคคลที่ได้รับการยกเว้น

- () 2.5 กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก ประกอบด้วย
 - 2.5.1 สัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจร
 - 2.5.2 การปฏิบัติตามสัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจร
 - 2.5.3 การขอใบอนุญาตขับขี่
 - 2.5.4 การขับซิ่งรถให้ปลอดภัย
 - 2.5.5 ข้อหาหรือฐานความผิดตามกฎหมายที่ควรทราบ
- () 2.6 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ ประกอบด้วย
 - 2.6.1 การข่มขืนกระทำชำเรา
 - 2.6.2 การกระทำอนาจาร
- () 2.7 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ประกอบด้วย
 - 2.7.1 การลักทรัพย์
 - 2.7.2 การชิงทรัพย์
 - 2.7.3 การชิงทรัพย์
 - 2.7.4 การปล้นทรัพย์
- () 2.8 กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย ประกอบด้วย
 - 2.8.1 การทำร้ายร่างกาย
 - 2.8.2 การชุลมุนต่อสู้ (การยกพวกตีกัน)
 - 2.8.3 การทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย
- () 2.9 กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ประกอบด้วย
 - 2.9.1 อันตรายของยาเสพติดให้โทษ
 - 2.9.2 ความหมายและลักษณะของยาเสพติดให้โทษ
 - 2.9.3 ประเภทของยาเสพติดให้โทษ
 - 2.9.4 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ
- () 2.10 กฎหมายเกี่ยวกับอาวุธปืน ประกอบด้วย
 - 2.10.1 การขออนุญาต
 - 2.10.2 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน
- () 2.11 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. นักเรียนคิดว่า การพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ควรมีรูปแบบการเรียนรู้อย่างไร

- () การเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงวิชาสังคมศึกษา
- () การเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงกิจกรรมชุมนุม
- () การเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้นอกตารางเรียนหรือหลังเลิกเรียน
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

1. นักเรียนคิดว่า ที่ผ่านมากิจกรรมอบรมเกี่ยวกับกฎหมายมีปัญหาหรือข้อพึงระวังหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน สามารถจัดการอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบสอบถามและประเมินความเหมาะสมของประเด็นคำถามของแบบสอบถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เกณฑ์การประเมิน

- +1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์
 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบสอบถามมีความสอดคล้องกันเนื้อหาตามจุดประสงค์
 -1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์

ประเด็น	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม				
1. เพศ () ชาย () หญิง				
2. อายุ () น้อยกว่า 15 ปี () 15– 17 ปี () 18– 20 ปี () มากกว่า 20 ปี				
3. นักเรียนมีความรู้หรือประสบการณ์ในการอบรมกฎหมายหรือไม่ () ไม่มี () มี				
ตอนที่ 2 ความต้องการหรือความเห็นต่อการพัฒนากิจกรรม อบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน				
1. นักเรียนคิดว่าการพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับ กฎหมายในชีวิตประจำวัน มีความสำคัญและความจำเป็นต่อ นักเรียนหรือไม่อย่างไร () มีความสำคัญและจำเป็น เพราะ..... () ไม่มีความสำคัญและไม่จำเป็น เพราะ.....				
2. นักเรียนคิดว่า การพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับ กฎหมายในชีวิตประจำวัน ควรมีเนื้อหาในเรื่องใดบ้าง (ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ) () 2.1 กฎหมายเกี่ยวกับทะเบียนราษฎร ประกอบด้วย 2.1.1 การแจ้งเกิด 2.1.2 การแจ้งตาย 2.1.3 การแจ้งย้ายที่อยู่				

ประเด็น	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
() 2.2 กฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน ประกอบด้วย 2.2.1 หลักเกณฑ์ของผู้ที่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน 2.2.2 การขอมีบัตรประจำตัวประชาชน 2.2.3 ความผิดและอัตราโทษของผู้ฝ่าฝืนเกี่ยวกับบัตร ประจำตัวประชาชน 2.2.4 ประโยชน์ของบัตรประจำตัวประชาชน				
() 2.3 กฎหมายเกี่ยวกับครอบครัว ประกอบด้วย 2.3.1 การหมั้น 2.3.2 การจดทะเบียนสมรส 2.3.3 การจดทะเบียนหย่า				
() 2.4 กฎหมายเกี่ยวกับการรับราชการทหาร ประกอบด้วย 2.4.1 การขึ้นบัญชีทหารกองเกิน 2.4.2 การคัดเลือกทหาร 2.4.3 การเข้ารับราชการทหาร 2.4.4 บุคคลที่ได้รับการยกเว้น				
() 2.5 กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก ประกอบด้วย 2.5.1 สัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจร 2.5.2 การปฏิบัติตามสัญญาณจราจรและเครื่องหมาย จราจร 2.5.3 การขอใบอนุญาตขับขี่ 2.5.4 การขับซึ่รถให้ปลอดภัย 2.5.5 ข้อหาหรือฐานความผิดตามกฎหมายที่ควรทราบ				
() 2.6 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ ประกอบด้วย 2.6.1 การข่มขืนกระทำชำเรา 2.6.2 การกระทำอนาจาร				
() 2.7 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ประกอบด้วย 2.7.1 การลักทรัพย์ 2.7.2 การชิงทรัพย์ 2.7.3 การชิงทรัพย์ 2.7.4 การปล้นทรัพย์				
() 2.8 กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย ประกอบด้วย 2.8.1 การทำร้ายร่างกาย 2.8.2 การชุลมุนต่อสู้ (การยกพวกตีกัน) 2.8.3 การทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย				

ประเด็น	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
() 2.9 กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ประกอบด้วย 2.9.1 อันตรายของยาเสพติดให้โทษ 2.9.2 ความหมายและลักษณะของยาเสพติดให้โทษ 2.9.3 ประเภทของยาเสพติดให้โทษ 2.9.4 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ () 2.10 กฎหมายเกี่ยวกับอาวุธปืน ประกอบด้วย 2.10.1 การขออนุญาต 2.10.2 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน () 2.11 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
3. นักเรียนคิดว่า การพัฒนากิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับ กฎหมายในชีวิตประจำวัน ควรมีรูปแบบการเรียนรู้อย่างไร () การเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงวิชาสังคมศึกษา () การเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงกิจกรรมชุมนุม () การเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้นอกตารางเรียนหรือ หลังเลิกเรียน () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
ตอนที่ 3 ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรม อบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน 1. นักเรียนคิดว่า ที่ผ่านมามีการอบรมเกี่ยวกับกฎหมายมีปัญหา หรือข้อพิงระวังหรือไม่อย่างไร				
2. ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมอบรมความรู้ เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน สามารถจัดการอบรมได้ อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน				

ตารางที่ 12 วิเคราะห์แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่/ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
ตอนที่ 1							
1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
ตอนที่ 2							
1	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ตอนที่ 3							
1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดกิจกรรม

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดกิจกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแผนการจัดกิจกรรมและประเมินความเหมาะสมของโครงร่างกิจกรรม แผนการจัดกิจกรรม ใบความรู้ และใบงานของแผนการจัดกิจกรรม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เกณฑ์การประเมิน

- +1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของแผนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์
 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าส่วนประกอบของแผนมีความสอดคล้องกันเนื้อหาตามจุดประสงค์
 -1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของแผนไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์

ประเด็น	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
โครงร่างกิจกรรม				
1. ความเป็นมา				
2. หลักการ				
3. จุดประสงค์				
4. โครงสร้างกิจกรรม				
5. สารการเรียนรู้				
6. คำอธิบายกิจกรรม				
7. แนวทางการจัดกิจกรรม				
8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้				
9. การวัดและประเมินผล				
แผนการจัดกิจกรรม				
1. แผนการจัดกิจกรรมที่ 1 กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด				
2. แผนการจัดกิจกรรมที่ 2 กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก				
3. แผนการจัดกิจกรรมที่ 3 กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย				
4. แผนการจัดกิจกรรมที่ 4 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ				
5. แผนการจัดกิจกรรมที่ 5 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์				
6. แผนการจัดกิจกรรมที่ 6 กฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน				
ใบความรู้				
1. ใบความรู้ที่ 1 กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด				
2. ใบความรู้ที่ 2 กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก				
3. ใบความรู้ที่ 3 กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย				
4. ใบความรู้ที่ 4 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ				

ประเด็น	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
5. ใบความรู้ที่ 5 ให้ความรู้ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน				
6. ใบความรู้ที่ 6 ให้ความรู้เกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน				
ใบงาน				
1. ใบงานที่ 1 ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด				
2. ใบงานที่ 2 ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด				
3. ใบงานที่ 3 ให้ความรู้เกี่ยวกับการจราจรทางบก				
4. ใบงานที่ 4 ให้ความรู้เกี่ยวกับการจราจรทางบก				
5. ใบงานที่ 5 ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย				
6. ใบงานที่ 6 ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย				
7. ใบงานที่ 7 ให้ความรู้ความผิดเกี่ยวกับเพศ				
8. ใบงานที่ 8 ให้ความรู้ความผิดเกี่ยวกับเพศ				
9. ใบงานที่ 9 ให้ความรู้ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน				
10. ใบงานที่ 10 ให้ความรู้ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน				
11. ใบงานที่ 11 ให้ความรู้เกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน				
12. ใบงานที่ 12 ให้ความรู้เกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. โครงร่างกิจกรรม

.....

.....

.....

2. แผนการจัดกิจกรรม

.....

.....

.....

3. ใบความรู้

.....

.....

.....

4. ใบงาน

.....

.....

.....

ตารางที่ 13 วิเคราะห์แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดกิจกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
โครงสร้างกิจกรรม							
1. ความเป็นมา	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. หลักการ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. จุดประสงค์	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
4. โครงสร้างกิจกรรม	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
5. สารการเรียนรู้	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
6. คำอธิบายกิจกรรม	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7. แนวทางการจัดกิจกรรม	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
8. สื่อการเรียนรู้และ แหล่งเรียนรู้	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
9. การวัดและประเมินผล	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดกิจกรรม							
1. แผนการจัดกิจกรรมที่ 1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. แผนการจัดกิจกรรมที่ 2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. แผนการจัดกิจกรรมที่ 3	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
4. แผนการจัดกิจกรรมที่ 4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5. แผนการจัดกิจกรรมที่ 5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6. แผนการจัดกิจกรรมที่ 6	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
ใบความรู้							
1. ใบความรู้ที่ 1	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
2. ใบความรู้ที่ 2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. ใบความรู้ที่ 3	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
4. ใบความรู้ที่ 4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5. ใบความรู้ที่ 5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6. ใบความรู้ที่ 6	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
ใบงาน							
1. ใบงานที่ 1	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
2. ใบงานที่ 2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. ใบงานที่ 3	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
4. ใบงานที่ 4	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
5. ใบงานที่ 5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6. ใบงานที่ 6	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7. ใบงานที่ 7	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
8. ใบงานที่ 8	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
9. ใบงานที่ 9	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
10. ใบงานที่ 10	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
11. ใบงานที่ 11	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
12. ใบงานที่ 12	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้

แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแผนการจัดกิจกรรมและประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างกิจกรรม และแผนการจัดกิจกรรม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคะแนนเท่ากับ 5	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนนเท่ากับ 4	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมมาก
ระดับคะแนนเท่ากับ 3	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนนเท่ากับ 2	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมน้อย
ระดับคะแนนเท่ากับ 1	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
โครงสร้างกิจกรรม					
1. ความเป็นมา					
2. หลักการ					
3. จุดประสงค์					
4. โครงสร้างกิจกรรม					
5. สารการเรียนรู้					
6. คำอธิบายกิจกรรม					
7. แนวทางการจัดกิจกรรม					
8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้					
9. การวัดและประเมินผล					
แผนการจัดกิจกรรม					
1. แผนการจัดกิจกรรมที่ 1 กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด					
2. แผนการจัดกิจกรรมที่ 2 กฎหมายเกี่ยวกับการจราจรทางบก					
3. แผนการจัดกิจกรรมที่ 3 กฎหมายเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย					
4. แผนการจัดกิจกรรมที่ 4 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ					
5. แผนการจัดกิจกรรมที่ 5 กฎหมายความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน					
6. แผนการจัดกิจกรรมที่ 6 กฎหมายเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน					

ตารางที่ 14 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ค่าสถิติ		ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5	\bar{X}	S.D.	
โครงสร้างกิจกรรม								
1. ความเป็นมา	5	4	5	5	4	4.60	0.55	ใช้ได้
2. หลักการ	5	5	5	4	4	4.60	0.55	ใช้ได้
3. จุดประสงค์	4	4	5	4	5	4.40	0.55	ใช้ได้
4. โครงสร้างกิจกรรม	4	4	5	4	5	4.40	0.55	ใช้ได้
5. สารการเรียนรู้	4	5	4	5	4	4.40	0.55	ใช้ได้
6. คำอธิบายกิจกรรม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	ใช้ได้
7. แนวทางการจัดกิจกรรม	4	4	5	4	4	4.20	0.45	ใช้ได้
8. สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	ใช้ได้
9. การวัดและประเมินผล	5	4	5	4	5	4.60	0.55	ใช้ได้
สรุปโครงสร้างกิจกรรม	4.56	4.44	4.89	4.44	4.44	4.56	0.19	ใช้ได้
แผนการจัดกิจกรรม								
1. แผนการจัดกิจกรรมที่ 1	4	5	4	5	4	4.40	0.55	ใช้ได้
2. แผนการจัดกิจกรรมที่ 2	5	5	5	4	5	4.80	0.45	ใช้ได้
3. แผนการจัดกิจกรรมที่ 3	5	4	5	5	5	4.80	0.45	ใช้ได้
4. แผนการจัดกิจกรรมที่ 4	4	5	4	4	4	4.20	0.45	ใช้ได้
5. แผนการจัดกิจกรรมที่ 5	4	5	4	4	4	4.20	0.45	ใช้ได้
6. แผนการจัดกิจกรรมที่ 6	5	5	5	4	4	4.60	0.55	ใช้ได้
สรุปแผนการจัดกิจกรรม	4.50	4.83	4.50	4.33	4.33	4.50	0.20	ใช้ได้
สรุปภาพรวม	4.53	4.64	4.69	4.39	4.39	4.53	0.14	ใช้ได้

เกณฑ์การประเมิน

- ระดับคะแนนเท่ากับ 5 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด
 ระดับคะแนนเท่ากับ 4 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมมาก
 ระดับคะแนนเท่ากับ 3 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมปานกลาง
 ระดับคะแนนเท่ากับ 2 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมน้อย
 ระดับคะแนนเท่ากับ 1 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสม “ใช้ได้” พิจารณาจากเกณฑ์ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มีค่ามากกว่า 3.50
- ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่าน้อยกว่า 1.00

ภาคผนวก ง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดความรู้ความเข้าใจ

**แบบวัดความรู้ความเข้าใจ
กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน**

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค ง ข้อที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดเป็นการคิดที่เสี่ยงต่อภาวะการติดสารเสพติด
 - ก. อยากรู้ อยากลอง เป็นผู้กล้า
 - ข. ไม่ทดลองของมีนเมาทุกชนิด
 - ค. ไม่คบเพื่อนแปลกหน้าที่โรงเรียน
 - ง. มองเห็นคุณค่าในตนเองว่าดีเสมอ
2. ข้อใดคือการป้องกันตนเองจากสารเสพติดที่สำคัญที่สุด
 - ก. ไม่หลงเชื่อคำชวนเชื่อ
 - ข. ทำกิจกรรมตามเพื่อน
 - ค. ไม่ทดลองเสพยาทุกชนิด
 - ง. ไปทำบุญที่วัดทุกวันหยุด
3. บุคคลในข้อใดต่อไปนี้ ที่ต้องช่วยกันป้องกันสารเสพติด

ก. พ่อแม่พี่น้อง	ข. ครู อาจารย์
ค. ตัวเราเอง	ง. ถูกทุกข้อ
4. เพราะเหตุใดผู้ติดสารเสพติดมักก่ออาชญากรรม

ก. ประชดตัวเอง	ข. ถูกชักชวนจากคนอื่น
ค. ต้องการเงินไปซื้อยา	ง. ไม่พอใจสิ่งแวดล้อมของตน
5. ผู้ขับขี่ต้องการเลี้ยวรถต้องปฏิบัติอย่างไร
 - ก. ชะลอรถและเปิดไฟเลี้ยวก่อนถึงทางเลี้ยวไม่น้อยกว่า 30 เมตร
 - ข. เปิดไฟเลี้ยวก่อนถึงทางเลี้ยว 20 เมตร
 - ค. หยุดรถเพื่อเตรียมตัวเลี้ยว
 - ง. เร่งความเร็วก่อนเลี้ยว
6. การขับรถแข่งรถคันหน้าต้องแข่งด้านขวามือ ยกเว้นกรณีใดที่สามารถแข่งด้านซ้ายมือได้
 - ก. เมื่อรถที่จะถูกแข่งกำลังเลี้ยวขวา หรือให้สัญญาณว่าจะเลี้ยวขวา
 - ข. แข่งรถคันอื่นทางด้านซ้ายในทางเดินรถช่องทางเดียว
 - ค. แข่งรถคันอื่นในช่องทางขวาของรถที่ถูกแข่ง
 - ง. แข่งรถคันอื่นทางด้านซ้ายขณะรถวิ่งบนสะพาน

7. การให้สัญญาด้วยแขน โดยผู้จับขี้นแขนขวาตรงออกไปนอกตัวรถเสมอระดับไหล่และโบกมือขึ้นลงหลายครั้ง หมายถึงผู้จับขี้นต้องการอะไร
- ก. หยุดรถ
ข. เลี้ยวขวา
ค. จะลดความเร็วของรถ
ง. จอดรถ
8. ความผิดใดแม้ไม่มีเจตนาก็เป็นความผิดได้
- ก. ความผิดอันยอมความได้
ข. ความผิดอาญาแผ่นดิน
ค. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ง. ความผิดที่กระทำโดยประมาท
9. นายแดงชู้ว่าจะเผาบ้านนายดำ ทำให้นายดำต้องเอาเงินมามอบให้นายแดง นายแดงมีความผิดฐานใด
- ก. ชิงทรัพย์
ข. ปล้นทรัพย์
ค. รีดเอาทรัพย์
ง. กรรโชกทรัพย์
10. การลักทรัพย์ของบิตามารดา กฎหมายให้ถือว่าเป็นความผิดอาญาประเภทใด
- ก. ความผิดที่ย่อมความได้
ข. ความผิดอาญาแผ่นดิน
ค. ความผิดที่กฎหมายเว้นโทษให้
ง. ความผิดลหุโทษ
11. นายสุพจน์เล่นหยอกล้อกับนายสุทัศน์ นายสุพจน์ผลักนายสุทัศน์เพื่อหยอกล้อเท่านั้น แต่บังเอิญนายสุทัศน์ล้มลงไปศีรษะฟาดขอบถนนถึงแก่ความตาย นายสุพจน์มีความผิดฐานใด
- ก. ฆ่าคนตายโดยเจตนา
ข. ฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา
ค. ฆ่าคนตายโดยประมาท
ง. ไม่ผิดเพราะเป็นอุบัติเหตุ
12. นายดำขโมยรถยนต์ของนายขาวไป หลังจากนั้น 2 วัน นายดำกลับใจนำรถยนต์มาคืนนายขาว นายดำจะมีความผิดฐานใดหรือไม่
- ก. ผิดฐานลักทรัพย์
ข. ผิดฐานละเมิด
ค. ผิดฐานพยายามลักทรัพย์
ง. ไม่มีความผิด
13. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศ
- ก. พันธุกรรม
ข. การเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องตามเพศจากครอบครัว
ค. สภาพแวดล้อม สิ่งยั่วยุต่างๆ จากสังคม
ง. การมีประสบการณ์ทางเพศที่ไม่เหมาะสม

14. การระบายอารมณ์ที่ถูกต้องเหมาะสม ตรงกับข้อใด
 ก. เป้ชวนเพื่อนเล่นเกมออนไลน์
 ข. แป้งชวนเพื่อนไปเดินห้างสรรพสินค้า
 ค. ปองชวนเพื่อนเล่นฟุตบอลที่สนามในหมู่บ้าน
 ง. ปองชวนเพื่อนไปขับซี้จักรยานยนต์
15. นายจันเข้าไปตัดต้นไม้ใบหญ้าของเขา ที่เข้าไปเกาะเกาะในที่ทางของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต นายจันมีความผิดฐานใด
 ก. บุกรุก
 ข. ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล
 ค. ฉ้อโกงทรัพย์
 ง. บุกรุกและละเมิดสิทธิ
16. ข้อใดไม่ใช่ผลของการกระทำผิดทางอาญา
 ก. ตัวเลือกที่ 1 : กักขัง
 ข. ตัวเลือกที่ 2 : ริบทรัพย์
 ค. ตัวเลือกที่ 3 : ค่าปรับ
 ง. ตัวเลือกที่ 4 : ชดใช้ค่าเสียหาย
17. เด็กชายโต้งได้แอบหยิบรองเท้าคูใหม่ของเด็กชายเตี้ยที่วางไว้หน้าห้องสมุดไว้ เด็กชายโต้งมีความผิดฐานใด
 ก. ชิงทรัพย์
 ข. ปล้นทรัพย์
 ค. กรรโชกทรัพย์
 ง. ลักทรัพย์
18. ผู้ใดปฏิบัติตนถูกต้องตามกฎหมายบัตรประจำตัวประชาชน
 ก. ปรีชาถือบัตรประชาชนที่ระบุนวันหมดอายุ 1 กรกฎาคม 2554 ปรีชาไปขอยื่นเปลี่ยนบัตรใหม่ภายในเวลา 60 วันนับแต่บัตรหมดอายุ
 ข. วันชัยจะมีอายุครบ 16 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 สิงหาคม 2554 แต่ยังไม่ไปทำบัตรประจำตัวประชาชน
 ค. วันเพ็ญเดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่เมื่อเจ้าหน้าที่ขอตรวจบัตรประจำตัวประชาชน วันเพ็ญไม่ได้นำบัตรไปด้วย จึงขอเสียค่าปรับ
 ง. ผู้ปกครองของเด็กหญิงแพรว ซึ่งมีอายุ 7 ปี ไม่ยอมพาเด็กหญิงแพรวไปทำบัตรประจำตัวประชาชน
19. บุคคลใดจะต้องเป็นผู้ยื่นคำร้องขอมีบัตรประจำตัวประชาชนเด็กอายุ 7 ปี
 ก. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 ข. เจ้าหน้าที่ทำบัตรประจำตัวประชาชน
 ค. บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เป็นผู้ยื่นคำขอ
 ง. อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.)
20. ข้อใด ไม่ใช่ ประโยชน์ ของการมีบัตรประจำตัวประชาชน
 ก. สะดวกในการติดต่อกับทางราชการ
 ข. แสดงถึงการเป็นคนไทยอย่างแท้จริง
 ค. ได้รับการลดหย่อนโทษเมื่อกระทำผิด
 ง. ใช้เป็นหลักฐานในการขอใช้สิทธิประโยชน์ต่างๆ

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความรู้ความเข้าใจโดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบวัดความรู้ความเข้าใจและประเมินความเหมาะสมของประเด็นคำถามของแบบวัดความรู้ความเข้าใจ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เกณฑ์การประเมิน

- +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดความรู้ความเข้าใจมีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์
 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดความรู้ความเข้าใจมีความสอดคล้องกันเนื้อหาตามจุดประสงค์
 -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดความรู้ความเข้าใจไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์

ข้อคำถาม	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ข้อใดเป็นการคิดที่เสี่ยงต่อภาวะการติดสารเสพติด ก. อยากรู้ อยากลองเป็นผู้กล้า ข. ไม่ทดลองของมีนเมาทุกชนิด ค. ไม่คบเพื่อนแปลกหน้าที่โรงเรียน ง. มองเห็นคุณค่าในตนเองว่าดีเสมอ				
2. ข้อใดคือการป้องกันตนเองจากสารเสพติดที่สำคัญที่สุด ก. ไม่หลงเชื่อคำชวนเชื่อ ข. ทำกิจกรรมตามเพื่อน ค. ไม่ทดลองเสพยาทุกชนิด ง. ไปทำบุญที่วัดทุกวันหยุด				
3. บุคคลในข้อใดต่อไปนี้ ที่ต้องช่วยกันป้องกันสารเสพติด ก. พ่อแม่พี่น้อง ข. ครู อาจารย์ ค. ตัวเราเอง ง. ถูกทุกข้อ				
4. เพราะเหตุใดผู้ติดสารเสพติดมักก่ออาชญากรรม ก. ประชดตัวเอง ข. ถูกชักชวนจากคนอื่น ค. ต้องการเงินไปซื้อยา ง. ไม่พอใจสิ่งแวดล้อมของตน				

ข้อคำถาม	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>5. ผู้ขับขี่ต้องการเลี้ยวรถต้องปฏิบัติอย่างไร</p> <p>ก. ชะลอรถและเปิดไฟเลี้ยวก่อนถึงทางเลี้ยวไม่น้อยกว่า 30 เมตร</p> <p>ข. เปิดไฟเลี้ยวก่อนถึงทางเลี้ยว 20 เมตร</p> <p>ค. หยุดรถเพื่อเตรียมตัวเลี้ยว</p> <p>ง. เร่งความเร็วก่อนเลี้ยว</p>				
<p>6. การขับรถแข่งรถคันหน้าต้องแข่งด้านขวามือ ยกเว้นกรณีใดที่สามารถแข่งด้านซ้ายมือได้</p> <p>ก. เมื่อรถที่จะถูกแข่งกำลังเลี้ยวขวา หรือให้สัญญาณว่าจะเลี้ยวขวา</p> <p>ข. แข่งรถคันอื่นทางด้านซ้ายในทางเดินรถช่องทางเดียว</p> <p>ค. แข่งรถคันอื่นในช่องทางขวาของรถที่ถูกแข่ง</p> <p>ง. แข่งรถคันอื่นทางด้านซ้ายขณะรถวิ่งบนสะพาน</p>				
<p>7. การให้สัญญาณด้วยแขน โดยผู้ขับขี่ยื่นแขนขวาตรงออกไปนอกตัวรถเสมอระดับไหล่และโบกมือขึ้นลงหลายครั้ง หมายถึงผู้ขับขี่นั้นต้องการอะไร</p> <p>ก. หยุดรถ</p> <p>ข. เลี้ยวขวา</p> <p>ค. จะลดความเร็วของรถ</p> <p>ง. จอดรถ</p>				
<p>8. ความผิดใดแม้ไม่มีเจตนาก็เป็นความผิดได้</p> <p>ก. ความผิดอันยอมความได้</p> <p>ข. ความผิดอาญาแผ่นดิน</p> <p>ค. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ</p> <p>ง. ความผิดที่กระทำโดยประมาท</p>				
<p>9. นายแดงขู่ว่าจะเผาบ้านนายดำ ทำให้นายดำต้องเอาเงินมามอบให้นายแดง นายแดงมีความผิดฐานใด</p> <p>ก. ชิงทรัพย์</p> <p>ข. ปล้นทรัพย์</p> <p>ค. รีดเอาทรัพย์</p> <p>ง. กรรโชกทรัพย์</p>				

ข้อคำถาม	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
10. การลักทรัพย์ของบิดามารดา กฎหมายให้ถือว่าเป็นความผิดอาญาประเภทใด ก. ความผิดที่ย่อมความได้ ข. ความผิดอาญาแผ่นดิน ค. ความผิดที่กฎหมายเว้นโทษให้ ง. ความผิดลหุโทษ				
11. นายสุพจน์เล่นหยอกล้อกับนายสุทัศน์ นายสุพจน์ผลักนายสุทัศน์เพื่อหยอกล้อเท่านั้น แต่บังเอิญนายสุทัศน์ล้มลงไปศีรษะฟาดขอบถนนถึงแก่ความตาย นายสุพจน์มีความผิดฐานใด ก. ฆ่าคนตายโดยเจตนา ข. ฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา ค. ฆ่าคนตายโดยประมาท ง. ไม่ผิดเพราะเป็นอุบัติเหตุ				
12. นายดำขโมยรถยนต์ของนายขาวไป หลังจากนั้น 2 วัน นายดำกลับใจนำรถยนต์มาคืนนายขาว นายดำจะมีความผิดฐานใดหรือไม่ ก. ผิดฐานลักทรัพย์ ข. ผิดฐานละเมิด ค. ผิดฐานพยายามลักทรัพย์ ง. ไม่มีความผิด				
13. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิดการเป็ยงเบนทางเพศ ก. พันธุกรรม ข. การเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องตามเพศจากครอบครัว ค. สภาพแวดล้อม สิ่งยั่วยุต่างๆ จากสังคม ง. การมีประสบการณ์ทางเพศที่ไม่เหมาะสม				
14. การระบายอารมณ์ที่ถูกต้องเหมาะสม ตรงกับข้อใด ก. เป้ชวนเพื่อนเล่นเกมออนไลน์ ข. แบ้ชวนเพื่อนไปเดินห้างสรรพสินค้า ค. ปองชวนเพื่อนเล่นฟุตบอลที่สนามในหมู่บ้าน ง. ปองชวนเพื่อนไปขับขี้จักรยานยนต์				

ข้อคำถาม	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>15. นายจันเข้าไปตัดต้นไม้ใบหญ้าของเขา ที่เข้าไปเกาะเกาะในที่ทางของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต นายจันมีความผิดฐานใด</p> <p>ก. บุกรุก ข. ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ค. ฉ้อโกงทรัพย์ ง. บุกรุกและละเมิดสิทธิ</p>				
<p>16. ข้อใดไม่ใช่ผลของการกระทำผิดทางอาญา</p> <p>ก. ตัวเลือกที่ 1 : กักขัง ข. ตัวเลือกที่ 2 : ริบทรัพย์ ค. ตัวเลือกที่ 3 : ค่าปรับ ง. ตัวเลือกที่ 4 : ชดใช้ค่าเสียหาย</p>				
<p>17. เด็กชายโต้งได้แอบหยิบรองเท้าคูใหม่ของเด็กชายเตี้ยที่วางไว้หน้าห้องสมุดไว้ เด็กชายโต้งมีความผิดฐานใด</p> <p>ก. วิ่งราวทรัพย์ ข. ปล้นทรัพย์ ค. กรรโชกทรัพย์ ง. ลักทรัพย์</p>				
<p>18. ผู้ใดปฏิบัติตนถูกต้องตามกฎหมายบัตรประจำตัวประชาชน</p> <p>ก. ปรีชาถือบัตรประชาชนที่ระบุนั้นหมดอายุ 1 กรกฎาคม 2554 ปรีชาไปขอยื่นเปลี่ยนบัตร ใหม่ภายในเวลา 60 วันนับแต่บัตรหมดอายุ</p> <p>ข. วันชัยจะมีอายุครบ 16 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 สิงหาคม 2554 แต่ยังไม่ไปทำบัตรประจำตัว ประชาชน</p> <p>ค. วันเพ็ญเดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่เมื่อเจ้าหน้าที่ขอตรวจบัตรประจำตัวประชาชน วันเพ็ญ ไม่ได้นำบัตรไปด้วย จึงขอเสียค่าปรับ</p> <p>ง. ผู้ปกครองของเด็กหญิงแพรว ซึ่งมีอายุ 7 ปี ไม่ยอมพาเด็กหญิงแพรวไปทำบัตรประจำตัวประชาชน</p>				

ข้อคำถาม	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
19. บุคคลใดจะต้องเป็นผู้ยื่นคำร้องขอมีบัตรประจำตัวประชาชนเด็กอายุ 7 ปี ก. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ข. เจ้าหน้าที่ทำบัตรประจำตัวประชาชน ค. บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เป็นผู้ยื่นคำขอ ง. อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.)				
20. ข้อใด ไม่ใช่ ประโยชน์ ของการมีบัตรประจำตัวประชาชน ก. สะดวกในการติดต่อกับทางราชการ ข. แสดงถึงการเป็นคนไทยอย่างแท้จริง ค. ได้รับการลดหย่อนโทษเมื่อกระทำความผิด ง. ใช้เป็นหลักฐานในการขอใช้สิทธิประโยชน์ต่างๆ				

ตารางที่ 15 วิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบวัดความรู้ความเข้าใจ
จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
4	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
16	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความรู้ความเข้าใจ (แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ) กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน

คนที่	ข้อที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1
2	1	1	0	1	1	0	0	1	1	0
3	1	1	1	0	1	0	1	0	0	1
4	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1
5	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0
6	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
7	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1
8	0	1	0	0	1	1	0	1	1	0
9	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
11	0	1	0	0	0	0	1	1	1	1
12	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0
13	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0
14	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1
15	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0
16	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1
17	1	1	0	1	1	0	0	1	0	1
18	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0
19	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0
20	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0
21	1	0	0	0	0	1	1	0	1	0
22	0	1	1	0	1	0	0	1	0	0
23	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0
24	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0
25	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1
26	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0
27	1	0	1	0	1	1	1	0	1	0
28	1	0	0	0	1	0	0	0	1	1
29	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0
30	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0

คนที่	ข้อที่									
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1
2	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1
3	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0
6	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0
9	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
11	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1
12	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1
13	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1
14	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1
15	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1
16	0	0	0	1	1	0	1	0	1	1
17	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1
18	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1
19	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1
20	0	1	1	0	1	1	1	1	0	0
21	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0
22	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0
23	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0
24	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0
25	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1
26	0	0	0	1	1	1	1	1	0	0
27	0	0	0	0	0	1	1	0	1	1
28	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1
29	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0
30	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0

ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้ความเข้าใจ (แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ) กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน

คนที่	ข้อที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1
2	1	1	0	1	1	0	0	1	1	0
3	1	1	1	0	1	0	1	0	0	1
4	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1
5	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0
6	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1
7	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1
8	0	1	0	0	1	1	0	1	1	0
9	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
11	0	1	0	0	0	0	1	1	1	1
12	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0
13	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0
14	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1
15	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0
16	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1
17	1	1	0	1	1	0	0	1	0	1
18	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0
19	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0
20	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0
21	1	0	0	0	0	1	1	0	1	0
22	0	1	1	0	1	0	0	1	0	0
23	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0
24	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0
25	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1
26	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0
27	1	0	1	0	1	1	1	0	1	0
28	1	0	0	0	1	0	0	0	1	1
29	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0
30	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0

คนที่	ข้อที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ตอบถูก	20	18	15	13	21	15	16	16	18	13
p	0.67	0.60	0.50	0.43	0.70	0.50	0.53	0.53	0.60	0.43
q	0.33	0.40	0.50	0.57	0.30	0.50	0.47	0.47	0.40	0.57
pq	0.22	0.24	0.25	0.25	0.21	0.25	0.25	0.25	0.24	0.25

คนที่	ข้อที่										X	X ²
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	15	225
2	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1	12	144
3	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	14	196
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
5	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	14	196
6	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	16	256
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
8	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0	11	121
9	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	17	289
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	400
11	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	12	144
12	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	15	225
13	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	14	196
14	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	17	289
15	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	13	169
16	0	0	0	1	1	0	1	0	1	1	12	144
17	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	225
18	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	10	100
19	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	10	100
20	0	1	1	0	1	1	1	1	0	0	9	81
21	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	6	36
22	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	6	36
23	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	5	25
24	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	6	36
25	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	9	81
26	0	0	0	1	1	1	1	1	0	0	6	36
27	0	0	0	0	0	1	1	0	1	1	10	100
28	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	11	121
29	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	6	36
30	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	4	16

คนที่	ข้อที่										x	x ²
	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40		
ตอบถูก	14	12	16	18	24	21	24	20	18	19	$\sum x = 351$	$\sum x^2 = 4671$
p	0.47	0.40	0.53	0.60	0.80	0.70	0.80	0.67	0.60	0.63		
q	0.53	0.60	0.47	0.40	0.20	0.30	0.20	0.33	0.40	0.37	$\sum pq = 4.60$	
pq	0.25	0.24	0.25	0.24	0.16	0.21	0.16	0.22	0.24	0.23		

การหาความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้ความเข้าใจ โดยใช้สูตร KR-20

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$S^2 = \frac{(30 \times 4671) - (123201)}{870}$$

$$S^2 = \frac{(140130) - (123201)}{870}$$

$$S^2 = 19.4586$$

$$r(KR-20) = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

$$r(KR-20) = \frac{20}{19} \left[1 - \frac{4.60}{19.4586} \right]$$

$$r(KR-20) = 1.05263 \times (1 - 0.23657)$$

$$r(KR-20) = 1.05263 \times 0.76343$$

$$r(KR-20) = 0.80361$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้ความเข้าใจ เท่ากับ 0.80

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความเข้าใจ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย
ในชีวิตประจำวัน ก่อนและหลังทดลองใช้กิจกรรม

คนที่	ก่อนใช้ (20)	หลังใช้ (20)	D	D ²	คนที่	ก่อนใช้ (20)	หลังใช้ (20)	D	D ²
1	9	19	10	100	24	6	16	10	100
2	6	16	10	100	25	6	17	11	121
3	8	14	6	36	26	8	15	7	49
4	9	15	6	36	27	8	16	8	64
5	6	16	10	100	28	7	17	10	100
6	8	17	9	81	29	7	18	11	121
7	8	14	6	36	30	8	17	9	81
8	9	14	5	25	31	7	16	9	81
9	6	13	7	49	32	5	18	13	169
10	5	15	10	100	33	7	16	9	81
11	6	13	7	49	34	6	17	11	121
12	9	12	3	9	35	6	15	9	81
13	9	16	7	49	36	6	17	11	121
14	6	17	11	121	37	9	16	7	49
15	9	16	7	49	38	7	17	10	100
16	9	15	6	36	39	7	15	8	64
17	9	17	8	64	40	8	16	8	64
18	6	16	10	100	41	7	15	8	64
19	5	17	12	144	42	7	16	9	81
20	4	16	12	144	43	10	14	4	16
21	9	15	6	36	44	7	14	7	49
22	5	14	9	81	45	10	15	5	25
23	8	13	5	25	46	9	16	7	49
เฉลี่ย	4.80	12.70	$\sum D = 383$			$\sum D^2 = 3421$			

$$t_{.05} (df \ 46) = 1.679$$

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$\text{แทนค่าในสูตร } t = \frac{383}{\sqrt{\frac{157366 - 146689}{45}}}$$

$$t = \frac{383}{\sqrt{\frac{10677}{45}}}$$

$$t = \frac{383}{\sqrt{237.2667}}$$

$$t = \frac{383}{15.40346}$$

$$t = 24.86454$$

จากตาราง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความเข้าใจ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ก่อนทดลองใช้กิจกรรมและหลังทดลองใช้กิจกรรมของนักเรียน หลังทดลองใช้กิจกรรมสูงกว่าก่อนทดลองใช้กิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก จ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดเจตคติ

แบบวัดเจตคติ
กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

ชื่อ - นามสกุล.....ม.4/.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การเสพยาเสพติดไม่ใช่พฤติกรรมของวัยรุ่น					
2. การเสพยาเสพติดไม่ช่วยให้คลายความวิตกกังวลไม่สามารถลืมปัญหาและความเสียใจต่าง ๆ ได้					
3. การเลือกคบเพื่อนที่ดีเป็นการป้องกันการติดยาเสพติดได้					
4. การข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือสะพานลอยไม่ทำให้เสียเวลา					
5. การสวมหมวกนิรภัยและการรัดเข็มขัดนิรภัยมีความจำเป็นขณะขับขี่ยานพาหนะ					
6. การรวมกลุ่มเพื่อดื่มสุราและสังสรรค์ของวัยรุ่นเป็นต้นเหตุของการทะเลาะวิวาท					
7. การอดทนและระงับอารมณ์ไม่ทำให้เสียความเป็นลูกผู้ชาย					
8. การคบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียนถือเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน					
9. การที่นักเรียนยอมขายตัวเพื่อต้องการนำเงินมาใช้จ่ายในการซื้อสิ่งของและเที่ยวเตร่ เป็นเรื่องที่น่าอับอาย					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10. การหยิบฉวยสิ่งของของผู้อื่น เป็นเรื่องเสียหาย					
11. ค่านิยมในการใช้ของมีค่าเป็น ต้นเหตุที่ทำให้เกิดการชิงทรัพย์					
12. การนำเอาเศษวัสดุเหลือใช้ของ ผู้อื่นที่กองทิ้งไว้เพื่อนำไปใช้ ประโยชน์ ผิดกฎหมายเกี่ยวกับการ ลักทรัพย์					
13. การขอมีบัตรประจำตัว ประชาชนมีขั้นตอนไม่ยุ่งยาก					
14. มีความสำคัญและจำเป็นที่ จะต้องพกบัตรประจำตัว ประชาชนทุกครั้งที่ออกจากบ้าน					
15. บัตรประจำตัวประชาชนมี ประโยชน์ในการติดต่อราชการ					
16. การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้อง ตามกฎหมายทำให้สามารถ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมี ความสุข					
17. การประพฤติตนในการสอดส่อง ดูแลการกระทำที่ผิดกฎหมาย ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกเป็นหลัก					
18. นักเรียนควรเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อช่วยรณรงค์ในสิ่งที่เป็น ประโยชน์ต่อสังคม					
19. การดูแลความสงบและการ กระทำที่ผิดกฎหมายเป็นเรื่อง ของประชาชนทุกคน					
20. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายใน ชีวิตประจำวันมีความจำเป็น					

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติโดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบวัดเจตคติและประเมินความเหมาะสมของประเด็นคำถามของแบบวัดเจตคติ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบวัดแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เกณฑ์การประเมิน

- +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดเจตคติมีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดเจตคติมีความสอดคล้องกันเนื้อหาตามจุดประสงค์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดเจตคติไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. การเสพยาเสพติดไม่ใช่พฤติกรรมของวัยรุ่น				
2. การเสพยาเสพติดไม่ช่วยให้คลายความวิตกกังวลไม่สามารถลืมปัญหาและความเสียใจต่าง ๆ ได้				
3. การเลือกคบเพื่อนที่ดีเป็นการป้องกันการติดยาเสพติดได้				
4. การข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือสะพานลอยไม่ทำให้เสียเวลา				
5. การสวมหมวกนิรภัยและการรัดเข็มขัดนิรภัยมีความจำเป็นขณะขับขี่ยานพาหนะ				
6. การรวมกลุ่มเพื่อดื่มสุราและสังสรรค์ของวัยรุ่นเป็นต้นเหตุของการทะเลาะวิวาท				
7. การอดทนและระงับอารมณ์ไม่ทำให้เสียความเป็นลูกผู้ชาย				
8. การคบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียนถือเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน				
9. การที่นักเรียนยอมขายตัวเพื่อต้องการนำเงินมาใช้จ่ายในการซื้อสิ่งของและเที่ยวเตร่ เป็นเรื่องที่น่าอับอาย				
10. การหยิบฉวยสิ่งของของผู้อื่นเป็นเรื่องเสียหาย				
11. ค่านิยมในการใช้ของมีค่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดการชิงทรัพย์				
12. การนำเอาเศษวัสดุเหลือใช้ของผู้อื่นที่กองทิ้งไว้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ผิดกฎหมายเกี่ยวกับการลักทรัพย์				
13. การขอมีบัตรประจำตัวประชาชนมีขั้นตอนไม่ยุ่งยาก				
14. มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องพกบัตรประจำตัวประชาชนทุกครั้งที่ออกจากบ้าน				
15. บัตรประจำตัวประชาชนมีประโยชน์ในการติดต่อราชการ				

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
16. การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามกฎหมายทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข				
17. การประพฤติตนในการสอดส่องดูแลการกระทำที่ผิดกฎหมายขึ้นอยู่กับจิตสำนึกเป็นหลัก				
18. นักเรียนควรเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อช่วยรณรงค์ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม				
19. การดูแลความสงบและการกระทำที่ผิดกฎหมายเป็นเรื่องของประชาชนทุกคน				
20. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันมีความจำเป็น				

ตารางที่ 19 แสดงค่าความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบวัดเจตคติ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
9	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
19	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 20 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติ กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน

คนที่	ข้อที่									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	5	3	5	5	5	5	5	5	5	5
2	4	4	5	4	4	5	4	4	5	4
3	5	4	4	5	4	4	5	4	4	5
4	4	5	5	4	5	5	4	5	5	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	5	5	3	5	5	5	3	3	5	5
7	4	4	5	4	4	5	4	4	5	4
8	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
9	4	4	5	4	4	5	4	4	5	4
10	3	5	5	5	5	5	5	5	5	5
11	4	4	5	4	4	5	4	4	5	4
12	5	4	4	5	4	4	5	4	4	5
13	4	5	5	4	5	5	4	5	5	4
14	3	5	5	5	5	5	5	5	5	5
15	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
16	4	4	5	4	4	5	4	4	5	4
17	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
18	5	3	5	5	3	5	5	3	5	5
19	3	5	5	5	5	5	5	5	5	5
20	5	5	3	5	5	3	5	5	3	5
21	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
22	3	5	5	3	5	5	3	3	5	3
23	4	5	4	4	5	4	4	5	4	4
24	3	3	4	3	3	4	3	3	4	3
25	4	3	3	4	3	3	4	3	3	4
26	5	4	3	5	4	3	5	4	3	5
27	4	3	3	4	3	3	4	3	3	4
28	3	4	4	3	4	4	3	4	4	3
29	3	4	4	4	4	3	4	4	4	4
30	3	3	4	3	3	4	3	3	4	3

คนที่	ข้อที่										X	X ²
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
1	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	97	9409
2	4	5	4	4	5	5	5	4	5	4	88	7744
3	4	4	5	4	4	5	5	4	4	4	87	7569
4	5	5	4	5	5	5	4	4	4	5	92	8464
5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	98	9604
6	5	3	5	5	5	3	5	3	5	5	88	7744
7	4	5	4	4	5	5	5	4	4	4	87	7569
8	4	4	4	4	4	5	5	4	4	4	82	6724
9	4	5	4	4	5	5	5	4	3	5	87	7569
10	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	97	9409
11	4	5	4	4	5	5	5	4	5	4	88	7744
12	4	4	5	4	4	5	5	4	4	4	87	7569
13	5	5	4	5	5	5	4	4	4	5	92	8464
14	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	96	9216
15	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	100	10000
16	4	5	4	4	5	5	5	4	4	4	87	7569
17	4	4	4	4	4	5	5	4	4	4	82	6724
18	3	5	5	3	5	5	3	3	2	2	80	6400
19	5	5	5	5	5	4	4	4	5	4	94	8836
20	5	3	5	5	3	4	4	4	5	4	86	7396
21	4	4	4	4	4	4	3	3	5	4	79	6241
22	5	5	3	5	5	4	5	4	5	4	85	7225
23	5	4	4	5	4	3	3	4	3	5	83	6889
24	3	4	3	3	4	4	3	3	3	3	66	4356
25	3	3	4	3	3	3	3	3	5	4	68	4624
26	4	3	5	4	3	3	5	3	4	3	78	6084
27	3	3	4	3	3	4	4	4	5	5	72	5184
28	4	3	3	4	4	4	3	4	3	4	72	5184
29	4	4	4	4	4	3	3	4	4	4	76	5776
30	3	4	3	3	4	4	3	3	3	3	66	4356

คนที่	ข้อที่										x	x ²
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
Σx	127	129	128	127	132	132	127	118	125	124	Σx	Σx^2
Σx^2	553	573	560	553	596	598	559	476	541	528	=	=
S_i^2	0.53	0.63	0.48	0.53	0.52	0.59	0.74	0.41	0.70	0.53	$\Sigma S_i^2 = 11.06$	
S_t^2	89.26											

คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น หรือสัมประสิทธิ์แอลฟา

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\Sigma S_i^2}{S_t^2} \right]$$

$$\alpha = \left(\frac{20}{20-1} \right) \left[1 - \frac{11.06}{89.26} \right]$$

$$\alpha = 1.053 \times (1-0.124)$$

$$\alpha = 1.053 \times 0.876$$

$$\alpha = 0.922$$

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติ เท่ากับ 0.92

ตารางที่ 21 แสดงผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ หลังทดลองใช้กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน

รายการ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	5	4	3	2	1			
1. การเสพยาเสพติดไม่ใช่พฤติกรรมของวัยรุ่น	20	17	9			4.24	0.77	มาก
2. การเสพยาเสพติดไม่ช่วยให้คลายความวิตกกังวลไม่สามารถลืมปัญหาและความเสียใจต่าง ๆ ได้	23	14	3	6		4.17	1.04	มาก
3. การเลือกคบเพื่อนที่ดีเป็นการป้องกันการติดยาเสพติดได้	32	11	3			4.63	0.61	มากที่สุด
4. การข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือสะพานลอยไม่ทำให้เสียเวลา	29	12	5			4.52	0.69	มากที่สุด
5. การสวมหมวกนิรภัยและการรัดเข็มขัดนิรภัยมีความจำเป็นขณะขับขี่ยานพาหนะ	31	14	1			4.65	0.53	มากที่สุด
6. การรวมกลุ่มเพื่อดื่มสุราและสังสรรค์ของวัยรุ่นเป็นต้นเหตุของการทะเลาะวิวาท	28	16	2			4.57	0.58	มากที่สุด
7. การอดทนและระงับอารมณ์ไม่ทำให้เสียความเป็นลูกผู้ชาย	23	21	2			4.46	0.59	มาก
8. การคบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียนถือเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน	31	15				4.67	0.47	มากที่สุด
9. การที่นักเรียนยอมขายตัวเพื่อต้องการนำเงินมาใช้จ่ายในการซื้อสิ่งของและเที่ยวเตร่ เป็นเรื่องที่น่าอับอาย	24	19	3			4.46	0.62	มาก
10. การหยิบฉวยสิ่งของของผู้อื่นเป็นเรื่องเสียหาย	27	8	9	2		4.30	0.94	มาก
11. ค่านิยมในการใช้ของมีค่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดการชิงทรัพย์	25	19	2			4.50	0.59	มากที่สุด
12. การนำเอาเศษวัสดุเหลือใช้ของผู้อื่นที่กองทิ้งไว้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ผิดกฎหมายเกี่ยวกับการลักทรัพย์	21	14	11			4.22	0.81	มาก

ตารางที่ (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	5	4	3	2	1			
13. การขอมีบัตรประจำตัวประชาชน มีขั้นตอนไม่ยุ่งยาก	42	3	1			4.89	0.38	มากที่สุด
14. มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องพกบัตรประจำตัวประชาชนทุกครั้ง ที่ออกจากบ้าน	39	4	3			4.78	0.55	มากที่สุด
15. บัตรประจำตัวประชาชนมีประโยชน์ในการติดต่อราชการ	19	22	5			4.30	0.66	มาก
16. การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้อง ตามกฎหมายทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	21	15	8	2		4.20	0.88	มาก
17. การประพฤติตนในการสอดส่องดูแลการกระทำที่ผิดกฎหมาย ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกเป็นหลัก	17	21	8			4.20	0.72	มาก
18. นักเรียนควรเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อช่วยรณรงค์ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	27	16	2	1		4.50	0.69	มากที่สุด
19. การดูแลความสงบและการกระทำที่ผิดกฎหมายเป็นเรื่องของประชาชนทุกคน	26	15	4	1		4.43	0.75	มาก
20. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันมีความจำเป็น	33	11	2			4.67	0.56	มากที่สุด
สรุปภาพรวม	538	287	83	12	0	4.47	0.71	มาก

จากตาราง แสดงผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบวัดเจตคติ กิจกรรมอบรม ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ หลังทดลองใช้กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน ภาพรวมพบว่า นักเรียนมีเจตคติเกี่ยวกับ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีเจตคติเกี่ยวกับ กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน สูงสุด 3 ข้อแรกคือ ข้อ 13 การขอมีบัตรประจำตัวประชาชนมีขั้นตอนไม่ยุ่งยาก อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.38 รองลงมาคือ ข้อ 14 มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องพกบัตร

ประจำตัวประชาชนทุกครั้งที่ออกจากบ้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.78 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.55 ลำดับที่ 3 คือ ข้อ 8 การคบเพื่อนต่างเพศในวัยเรียนถือเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.47 ส่วนลำดับสุดท้ายคือ ข้อ 2 การเสพยาเสพติดไม่ช่วยให้คลายความวิตกกังวลไม่สามารถลืมปัญหาและความเสียใจต่าง ๆ ได้ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.17 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.04

ภาคผนวก ฉ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดพฤติกรรม

แบบวัดพฤติกรรม
กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

ชื่อ - นามสกุล.....ม.4/.....เลขที่.....

- คำชี้แจง**
1. ผู้ประเมินประเมินผลพฤติกรรมหรือการกระทำของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันตามรายการประเมินที่กำหนด โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับพฤติกรรมที่ตรงกับความเป็นจริง
 2. เกณฑ์ระดับพฤติกรรม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่
 - 3 หมายถึง ดีมาก
 - 2 หมายถึง ดี
 - 1 หมายถึง พอใช้

ข้อ	รายการ	ระดับพฤติกรรม		
		3	2	1
1	ตระหนักและเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนตามแนวทางการปฏิบัติตนเกี่ยวกับความรู้กฎหมายในชีวิตประจำวัน			
2	มีการนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมกฎหมายเกี่ยวกับชีวิตประจำวันไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม			
3	ปฏิบัติตนตามแนวทางการปฏิบัติตนจากการอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน			
4	มีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติตนตามแนวทางการปฏิบัติตนที่กำหนด			

ตารางที่ 22 แสดงผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบวัดพฤติกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ หลังทดลองใช้กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน

รายการพฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	3	2	1			
1. ตระหนักและเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนตามแนวทางการปฏิบัติตนเกี่ยวกับความรู้กฎหมายในชีวิตประจำวัน	35	11		2.76	0.97	ดีมาก
2. มีการนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมกฎหมายเกี่ยวกับชีวิตประจำวันไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม	29	11	6	2.50	0.88	ดีมาก
3. ปฏิบัติตนตามแนวทางการปฏิบัติตนจากการอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน	35	11		2.76	0.97	ดีมาก
4. มีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติตนตามแนวทางการปฏิบัติตนที่กำหนด	39	7		2.85	0.81	ดีมาก
สรุปภาพรวม	138	40	6	2.72	0.90	ดีมาก

จากตาราง แสดงผลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบวัดพฤติกรรม กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ หลังทดลองใช้กิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน ภาพรวมพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.72 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน สูงสุดข้อแรกคือ ข้อ 4 มีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติตนตามแนวทางการปฏิบัติตนที่กำหนด อยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.81 รองลงมาเท่ากับ 2 ข้อคือ ข้อ 1 ตระหนักและเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนตามแนวทางการปฏิบัติตนเกี่ยวกับความรู้กฎหมายในชีวิตประจำวัน และข้อ 3 ปฏิบัติตนตามแนวทางการปฏิบัติตนจากการอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.76 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.97 ลำดับสุดท้ายคือ ข้อ 2 มีการนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมกฎหมายเกี่ยวกับชีวิตประจำวันไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม อยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.88

ภาคผนวก ช

เอกสารตอบรับการเผยแพร่กิจกรรม

ที่ ศธ ๐๔๒๗๒.๐๑๐/๓๐๓

โรงเรียนโกรกพระ อำเภอโกรกพระ
จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๑๗๐

๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๔๒๗๒.๐๑๓/ว๙๗๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้ส่งผลงานทางวิชาการ รายงานสรุปกิจกรรม
อบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม
ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของ นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสตรี
นครสวรรค์ ความทราบแล้วนั้น

โรงเรียนโกรกพระได้รับเอกสารการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าวแล้วและได้ดำเนินการส่ง
มอบให้ผู้เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์และเผยแพร่ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอขอบคุณพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสังวร ยมรัตน์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนโกรกพระ

โรงเรียนโกรกพระ

โทรศัพท์ ๐ - ๕๖๓๒ - ๐๓๔๒

โทรสาร ๐ - ๕๖๓๒ - ๐๓๔๔

พิมพ์แห่งชาติครั้งที่ ๔๔
๑๑-๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘นภรสวรรค์เกมส์
NAKHONSAWANGAMESS 2015มิตรภาพยิ่งใหญ่มากกว่าชัยชนะ Friendship is greater than victory “นครสวรรค์เกมส์”
วันที่ ๑๑-๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ www.Nakhonsawangamess44.com

แบบตอบรับเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ
รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ข้าพเจ้า นาง น.ศ. น.ศ. น.ศ. น.ศ. ตำแหน่ง คร.
 วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 โรงเรียน สตรีนครสวรรค์ ได้รับเอกสาร รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้
 เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ แล้ว พร้อมกันนี้ได้นำเอกสารดังกล่าว
 ศึกษาเผยแพร่แก่คณะครู นักเรียนที่สนใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันเรียบร้อยแล้ว พร้อมกันนี้ข้าพเจ้า
 มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ ดังนี้คือ
เป็นกิจกรรมที่ดี ควรทำบ่อยๆ

ลงชื่อ
 (นาง น.ศ. น.ศ. น.ศ.)
 ตำแหน่ง คร. น.ศ.

โรงเรียนสตรีศรีนครสวรรค์
2354 8V
3 20 25 18:00

ที่ ศธ ๐๔๒๗๒.๐๑๔/๔๒๔

โรงเรียนพยุหะพิทยาคม
อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
๖๐๑๓๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีศรีนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสตรีศรีนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๔๒๗๒.๐๐๓/ว๙๗๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีศรีนครสวรรค์ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน โรงเรียนสตรีศรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ให้กับโรงเรียนพยุหะพิทยาคม ไว้ใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้นั้น

บัดนี้ โรงเรียนพยุหะพิทยาคม ได้รับเอกสารและมอบให้ครูผู้สอนในรายวิชาดังกล่าว นำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว และตอบรับตามเอกสารแนบ มาพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(Signature)

(นางสาวจงกล เตชขันธ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนพยุหะพิทยาคม

สนอ ผู้อำนวยการ

1. *(Signature)*

2. *(Signature)*

(Signature)

๓ ส.๑.๖๘

กลุ่มบริหารงานวิชาการ

โทร ๐ - ๕๖๓๔ - ๒๓๔๖

โทรสาร ๐ - ๕๖๓๔ - ๑๕๐๕

e-mail phayuhapit.school@gmail.com

website www.phayuha.ac.th

เจ้าของเรื่อง นายอุทัย กิติไพโรจน์

ทราบ

1. *(Signature)*

2. _____

3. *(Signature)*

(นายบุญชู เทพรสมฤทธิ)

ผู้อำนวยการ วิทยาเขตนครสวรรค์

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีศรีนครสวรรค์

แจ้ง
 ทั่วไป
 ข้าราชการ
 ข้าราชการ
 ข้าราชการ
 อื่นๆ *(Signature)*

โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม
2435/58
วันที่ 5 กค 2558 15.30

ที่ ศร ๐๕๒๑๗.๕๑/๑๐๗

โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม
อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร
๖๖๑๒๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารผลงานทางวิชาการ

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายใน
ชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
ซึ่งในการจัดทำครั้งนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าว

ทางโรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม ได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการเรียบร้อยแล้ว
โดยได้นำผลงานทางวิชาการมอบไว้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อใช้
ประกอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรมของโรงเรียนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

นาย ผู้อำนวยการ
1. ชื่อใบขอ ยอม
2. ชื่อขอ นายคุณณรงค์พรดิษฐ์
- (นางดวงจันทร์ อินทวิไล)
[Signature]
ส.ส.ค.๕๘

ขอแสดงความนับถือ

[Signature]

(นายมานพ เกตุเมฆ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม

โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม
โทร. ๐๕๖-๖๓๒๘๑๑, ๐๕๖-๖๓๑๕๗๗
โทรสาร ๐๕๖-๖๓๒๘๑๑

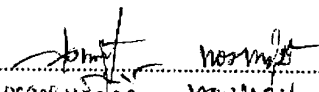
ทว.บ
1. [Signature]
2. [Signature]
3. (นายบุญชู เพ็ชรกิ่งแก้ว)

- แจ้ง
- ส่ง
- มอบหมาย
- ลงชื่อ
- ลงนาม
- ปิดซอง
- ก. ส. ค. ๕๘

ร้อยละ ๓ O-NET ๑๒ คำนิยมจำได้ใช้เป็น อ่านเขียนคล่องเรียนรู้อะไรได้ใส่ใจเด็กที่ได้อ่าน การจัดการเรียนการสอน
บริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ ร่วมรับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้

แบบตอบรับเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ
รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ข้าพเจ้า นายพงษ์ศักดิ์ ทองเข็ม ตำแหน่ง ติวเตอร์
 วิทยฐานะ ติวเตอร์ ตำแหน่ง ครูพิเศษ
 โรงเรียน นานบุรุษศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา
 ได้รับเอกสาร รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้
 เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ แล้ว พร้อมกันนี้ได้นำเอกสารดังกล่าว
 ศึกษาเผยแพร่แก่คณะครู นักเรียนที่สนใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันเรียบร้อยแล้ว พร้อมกันนี้ข้าพเจ้า
 มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ ดังนี้คือ... กิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิต
 ประจำวันที่จัดทำขึ้นนักเรียนให้ความสนใจ มีข้อกฎหมายที่ชัดเจน เพราะครูนำมาจัด
 สักพักต่อมรดกตำแหน่งของนักเรียน จัดได้ประเภทดี และแจ้งแจ้งให้
 ต่อ น.ก.ร. ๖๒๙๖๖๖

ลงชื่อ
 (นายพงษ์ศักดิ์ ทองเข็ม)
 ตำแหน่ง ติวเตอร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา

กลุ่มบริหารวิชาการ ร.ร.สตรีนครสวรรค์
 วันที่ 1092 / 58
 วันที่ 19 ส.ค. 2558 เวลา 16.00 น.
 ที่ ศร ๐๕๒๗๒.๐๐๗/๕๗๕

โรงเรียนทำตะโกวิทยา
 2594
 14.00 2558 15.00

โรงเรียนท่าตะโกพิทยาคม
 อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์
 ๖๐๑๖๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือที่ ศร ๐๕๒๗๒.๐๐๗/ว ๕๗๕

ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง นางนันท์วันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และได้เผยแพร่ผลงานทาง วิชาการข้างต้น มายังโรงเรียนตามรายละเอียดที่แจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ โรงเรียนท่าตะโกพิทยาคม ได้รับเอกสารดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ในการนี้จะได้นำผลงานดังกล่าว ไปเผยแพร่ และประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อประโยชน์สำหรับผู้เรียนต่อไป จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ผู้รับมอบหมาย
 1. เพ็ญใจ งาม
 2. เพ็ญใจ งาม
 (นางเพ็ญใจ งาม) จันท์สร้อย
 กลุ่มบริหารวิชาการ 14 ส.ค. 58

โทรศัพท์ ๐-๕๖๒๔-๕๕๑๙

โทรสาร ๐-๕๖๓๖-๐๕๖๕

เจ้าของเรื่อง นางสาวอัคราภรณ์ ทองไทย ๐๘๖-๒๑๖-๘๑๙๐

มิตรภาพยิ่งใหญ่กว่าชัยชนะ Friendship is greater than victory "นภสวาทเกมส์"
 วันที่ ๑๑ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ www.Nakhonsawangames44.com

ขอแสดงความนับถือ

นายพันศักดิ์ ศรีทอง

(นายพันศักดิ์ ศรีทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าตะโกพิทยาคม

การปฏิบัติของกลุ่มบริหารวิชาการ

นางสาวเพ็ญใจ งาม

นางสาวเพ็ญใจ งาม

(นายณัฐชัย บุญสนอง)

รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ
 19/ส.ค. 2558

ความ

1. เพ็ญใจ งาม

2. เพ็ญใจ งาม

3. เพ็ญใจ งาม

4. เพ็ญใจ งาม

5. เพ็ญใจ งาม

6. เพ็ญใจ งาม

7. เพ็ญใจ งาม

8. เพ็ญใจ งาม

9. เพ็ญใจ งาม

10. เพ็ญใจ งาม

11. เพ็ญใจ งาม

12. เพ็ญใจ งาม

13. เพ็ญใจ งาม

14. เพ็ญใจ งาม

15. เพ็ญใจ งาม

16. เพ็ญใจ งาม

17. เพ็ญใจ งาม

18. เพ็ญใจ งาม

19. เพ็ญใจ งาม

20. เพ็ญใจ งาม

21. เพ็ญใจ งาม

22. เพ็ญใจ งาม

กลุ่มบริหารวิชาการ ร.ร.สตรีนครสวรรค์
รับที่ 1393 / 58
วันที่ 19 ส.ค. 2558 เวลา 16.00 น.

2587
19 08 2558 16.00

ที่ ศร ๐๔๒๗๒.๐๑/๖๘๒

โรงเรียนนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์
จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ที่ ศร ๐๔๒๗๒.๐๐๓/ว.๙๗๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับฯ

จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ นางนันทวัน จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ รายงานสรุปกิจกรรมอบรม
ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นส่วนหนึ่งของการขอเลื่อนวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ นั้น

บัดนี้ โรงเรียนนครสวรรค์ได้ดำเนินการเผยแพร่ผลงานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และขอส่งแบบตอบรับ
มาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

๑. นายวินัย ทองมัน
๒. นายวินัย ทองมัน
๓. นายวินัย ทองมัน
๑๙ ส.ค. ๕๘

ขอแสดงความนับถือ

นายวินัย ทองมัน

ผู้อำนวยการโรงเรียนนครสวรรค์

การปฏิบัติของกลุ่มบริหารวิชาการ

นายวินัย ทองมัน

(นายวินัย ทองมัน)
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ
ร.ร.สตรีนครสวรรค์
19 ส.ค. 2558

ทนาย

นายวินัย

โรงเรียนนครสวรรค์
โทรศัพท์ ๐-๕๖๒๒-๑๑๕๑, ๐-๕๖๒๒-๒๗๑๑
โทรสาร ๐-๕๖๒๒-๒๗๑๑ ต่อ ๑๒๐
e-mail : nsscschool@gmail.com

นางสาว
นายวินัย
นายวินัย

นายวินัย ทองมัน
รองผู้อำนวยการ
ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

แบบตอบรับเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ
รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ข้าพเจ้า นางกัลยากร ปรารถนา ตำแหน่ง ครู ๑๙.๓
 วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 โรงเรียน นครสวรรค์ ได้รับเอกสาร รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้
 เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ แล้ว พร้อมกันนี้ได้นำเอกสารดังกล่าว
 ศึกษาเผยแพร่แก่คณะครู นักเรียนที่สนใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันเรียบร้อยแล้ว พร้อมกันนี้ข้าพเจ้า
 มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ ดังนี้คือ แผ่นวิดิทัศน์อบรมสื่อในความรับผิดชอบ
กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ ชื่อนักเรียนสามารถหาความรู้ไปใช้ในสื่อประชาสัมพันธ์ได้

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ กัลยากร ปรารถนา
 (นางกัลยากร ปรารถนา)
 ตำแหน่ง ครู ๑๙.๓

กลุ่มบริหารวิชาการ ส.ว.สตรีนครสวรรค์
 รับที่ 1262 / 58
 วันที่ 6 ส.ค. 2558 เวลา 16.30 น.

โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
 2389/58
 วันที่ 4 ส.ค. 2558 15.00 น.
 โรงเรียนตลกคู่วิทยา
 ตำบลตลกคู่อำเภอทัพทัน
 จังหวัดอุทัยธานี 6๑๑๒๐

ที่ ศธ ๐๔๗๒๒.๐๔๖ / ๔๓๔

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๔๒๗๒.๐๐๓ /ว ๙๗๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงาน จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้อนุเคราะห์จัดส่งเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของ นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อเผยแพร่และนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่นักเรียน นั้น

ในการนี้ โรงเรียนตลกคู่วิทยา ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และดำเนินการให้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปทดลองใช้แล้ว นับว่าเป็นเอกสารที่ดี เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

๑. นาย.....
 1. เพื่อโปรดทราบ
 2. เพื่อทราบ
 - นางสาวนันทวันท์ จันทร์สอน

ขอแสดงความนับถือ

(นางสุรีย์ ปานหลุมข้าว)

รองผู้อำนวยการ รักษาการแทน
 ผู้อำนวยการโรงเรียนตลกคู่วิทยา

กลุ่มบริหารวิชาการ
 โทรศัพท์ ๐ ๕๖๕๕ ๑๑๗๘
 โทรสาร ๐ ๕๖๕๕ ๑๑๗๙

การปฏิบัติของกลุ่มบริหารวิชาการ
 ๑.
 ๒.

(นายณัฐชัย บุญสนอง)

รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ
 - 6 ส.ค. 2558

ทราบ
 1.
 2.
 3.
 4.
 5.
 6.
 7.
 8.
 9.
 10.

กลุ่มบริหารวิชาการ

แบบตอบรับเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ
รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ข้าพเจ้า.....นางสาวสุภาวดี งามศรีกิจ.....ตำแหน่ง ครู
 วิทยฐานะ.....ชำนาญการพิเศษ.....กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 โรงเรียน.....สตรีนครสวรรค์.....ได้รับเอกสาร รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้
 เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ แล้ว พร้อมกันนี้ได้นำเอกสารดังกล่าว
 ศึกษาเผยแพร่แก่คณะครู นักเรียนที่สนใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันเรียบร้อยแล้ว พร้อมกันนี้ข้าพเจ้า
 มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ ดังนี้คือ กิจกรรมการคัดลอกกรรมพจนานุกรม: กิจกรรมเล่นเกม
ทดสอบให้นักเรียนที่มองให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและ ทำการนำไปใช้ ได้จริงในชีวิตจริง: จัด
แบบวัดผลตามผล ไม่ควรให้เด็กแต่ละคนกับแต่ละคนมีคำตอบได้ แบบวัดตามผล มีข้อดีไม่
หลากหลาย กลุ่มตามสอยงามนักเรียน แต่ต้องมรรยาทพอด้วยว่าเป็นบทบาทที่ควรจะมีไว้

ลงชื่อ.....นางสาวสุภาวดี งามศรีกิจ.....
 (นางสาวสุภาวดี งามศรีกิจ)
 ตำแหน่ง.....ครูชำนาญการพิเศษ.....

กลุ่มบริหารวิชาการ ร.ร.สตรีนครสวรรค์
 รับที่ 1336 / 58
 วันที่ 14 ส.ค. 2558 เวลา 15.00 น.

ที่ ศธ ๐๔๒๓๒.๐๒๖/๓๕๘

โรงเรียนพระบางวิทยา
 2497 58
 11.0.30 2558 14.30

โรงเรียนพระบางวิทยา
 ต.หนองกระโดน อ.เมืองฯ
 จ. นครสวรรค์ ๖๐๒๕๐

๓ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งในการจัดทำครั้งนี้ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าว

ทางโรงเรียนพระบางวิทยาได้รับเอกสารทางวิชาการเรียบร้อยแล้ว โดยได้นำผลงานทางวิชาการมอบไว้แก่ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อใช้ประกอบกรดำเนินการดำเนินโครงการ/กิจกรรมของโรงเรียน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

นางนันทวันท์ จันทร์สอน
 ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์
 10 ส.ค. 58

ขอแสดงความนับถือ

[Signature]

(นายนิพนธ์ สร้อยสุวรรณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนพระบางวิทยา

งานธุรการ
 โทร ๐ ๕๖๒๙ ๖๑๐๙
 โทรสาร ๐ ๕๖๒๙ ๖๑๐๙

การปฏิบัติของกลุ่มบริหารวิชาการ

๑. นายรัฐชัย บุญสนอง
 ๒. นายนิพนธ์ สร้อยสุวรรณ

(นายรัฐชัย บุญสนอง)

รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ
 14 ส.ค. 2558

ส่ง
 รับ
 ไม่รับ
 ไม่ทราบ
 สำรอง

1. *[Signature]*
 2.
 3. *[Signature]*
 (นายบุญช่วย ทรัพย์สัมพันธ์)
 รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
 ผู้ดำเนินการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

แบบตอบรับเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ
รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ข้าพเจ้า นายณัฐพงษ์ นันท์โพธิ์ ตำแหน่ง ครู
 วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 โรงเรียน สตรีนครสวรรค์ ได้รับเอกสาร รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้
 เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ แล้ว พร้อมกันนี้ได้นำเอกสารดังกล่าว
 ศึกษาเผยแพร่แก่คณะครู นักเรียนที่สนใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันเรียบร้อยแล้ว พร้อมกันนี้ข้าพเจ้า
 มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ ดังนี้คือ
ให้ใช้เอกสารที่ดี มีเนื้อหาที่ถูกต้อง ครบถ้วน

ลงชื่อ (นายณัฐพงษ์ นันท์โพธิ์)
 ตำแหน่ง นางนันทวันท์ จันทร์สอน

กลุ่มบริหารวิชาการ ร.ร.สตรีนครสวรรค์
รับที่ 1334 / 58
วันที่ 14 ส.ค. 2558 เวลา 15.00 น.

โรงเรียนนวมินทราชูทิศ มัชฌิม
2533/58
171 กก 2558 16-20

ที่ ๐๕๒๗๒.๐๒๘/๒๑๐

โรงเรียนนวมินทราชูทิศ มัชฌิม
อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
๖๐๐๐๐

๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือ ที่ ศธ ๐๕๒๗๒.๐๐๓/ว.๙๗๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับการเผยแพร่ผลงาน จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ความแจ่มแจ้งแล้ว นั้น

โรงเรียนนวมินทราชูทิศ มัชฌิม ได้รับเอกสารดังกล่าวไว้เรียบร้อยแล้ว สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดี พร้อมส่งแบบตอบรับมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ ดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอขอบคุณในการเผยแพร่ผลงานในครั้งนี้

ผู้รับมอบหมาย
นายเมธี จิตรทรัพย์
ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชูทิศ มัชฌิม

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี จิตรทรัพย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชูทิศ มัชฌิม

การปฏิบัติของกลุ่มบริหารวิชาการ

๑.
๒.

(นายณัฐชัย บุญสนอง)
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ
14 ส.ค. 2558

กลุ่มบริหารวิชาการ
โทร. ๐-๕๖๒๒-๖๙๖๗, ๐-๕๖๒๒-๙๗๗๓ ต่อ ๑๑๒
โทรสาร. ๐-๕๖๒๒-๘๗๗๕

มิตรภาพยิ่งใหญ่กว่าชัยชนะ Friendship is greater than victory
วันที่ ๑๑ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ www.Nakhonsawangames44.com

โรงเรียนสตรีนครสวรรค์
รับที่ 2688/52
วันที่ 20 ต.ค. 2558 เวลา 13.00 น.

ที่ ศ5 ๐๔๒๗๒.๐๔๒/๗๔๔

โรงเรียนอุทัยวิทยาคม
อำเภอเมืองอุทัยธานี
จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๐๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ที่ ศ5 ๐๔๒๗๒.๐๐๗/ว ๔๗๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ แจ้งว่า นางนันท์วันท์ จันทร์สอน ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ รายงานสรุปกิจกรรมอบรม ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการดังกล่าว ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ โรงเรียนอุทัยวิทยาคมได้รับเอกสารผลงานทางวิชาการ รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้ เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ เรียบร้อยแล้ว และได้นำผลงานดังกล่าว ไปเผยแพร่แก่คณะครู นักเรียนที่สนใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอ ผู้อำนวยการ

1. เพื่อโปรด ทว.ม.
2. เพื่อกำ นายสมศักดิ์
อ.สุวิทย์
อ.จันทน์
20 ส.ค. ๕๘

ขอแสดงความนับถือ

[Signature]
(นายจันทน์วันน์ โคมบัว)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอุทัยวิทยาคม

ร.ร.

กลุ่มบริหารงานวิชาการ

โทร. ๐ ๕๖๕๑ ๑๗๓๔

โทรสาร ๐ ๕๖๕๑ ๔๔๗๑

แจ้ง
 ทวีป
 นพ.ประมาธ
 บุคคล
 วิชาการ
 กิจกรรมพิเศษ
 อื่นๆ (ก. ส.ว.ค.)

[Signature]
[Signature]
(นายบุญช่วย เพชรสัมพันธ์)
รองผู้อำนวยการ รักษาการฯ แทน
ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

แบบตอบรับเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ
รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน
โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ข้าพเจ้า นางนันทวันท์ จันทร์สอน ตำแหน่ง ครู
 วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 โรงเรียน สตรีนครสวรรค์ ได้รับเอกสาร รายงานสรุปกิจกรรมอบรมความรู้
 เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของนักเรียน โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ แล้ว พร้อมกับได้นำเอกสารดังกล่าว
 ศึกษาเผยแพร่แก่คณะครู นักเรียนที่สนใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันเรียบร้อยแล้ว พร้อมกับนี้ข้าพเจ้า
 มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ ดังนี้คือ เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน
ควรต้องมีการลงพื้นที่กับนักเรียน เริ่มกิจกรรมนี้จากสภาพจริง คือเริ่มที่โรงเรียน
ก่อนที่นักเรียนจะเข้ามามีส่วนร่วม

ลงชื่อ น.น. จันทร์สอน
 (นางนันทวันท์ จันทร์สอน)
 ตำแหน่ง ครู

คณະนิติตำสตร์ มหำอิหยำลัยธรรมตำสตร์ ศูนย์ลำปำง
มอขประกำศนัยบัตวณั้ไอ้ เพ็เอเสดงอ่ำ

อำกำรณั้พหวัณต์ จัณห์รส์อฬ

ได้เข้กำรอมกำรแข่งขัณต์อขบปัญหำกฐนภำยในระดับมัธยมศึกษำตอณเปลำย
เพ็เองในงำนนิติตำสตร์กำร ประอ่ำปีกำรศึกษำ ๒๕๕๕
ขอให้ประสขคอขมสุข คอขมเดริณั้ รุ่งเร็องตอเออติไป
ให้ไอ้ ณ อินที่ ๒๕ กุมภำพหันธั ๒๕๕๙

นรณั้ ออณ.

(รองศำสตรำอำรย์ ณรงคั้ ออหำณ)

คณบดีคณະนิติตำสตร์ มหำอิหยำลัยธรรมตำสตร์

คณະนิติตำสตร์ มหำอิหยำลัยยรรมศำสตร์ ศูนย์ลำปำง
มอขประกษำศึนยบัตร์นึ้ไ้ เพื่อแเสดงอ่ำ

พำขฬิธิ มัไซศลสภำลัย

รำงอิสรอขงขนะเลศ์อำนตบ ๒

กำรข่งขันตอขบปัญหำภำษำมำยในระตบมัยมศึภำษำตอขนปลย

นึ้อองในงำนนิติตอิขำกำร ประลำปีกำรศึภำ ๒๕๕๔

ขอให้ประสขคอขมสข คอขมเลศิณ รุ่งเรื่อขตอขไป

ให้ไ้ ณ อีนที่ ๒๕ กุมภำพันธ์ ๒๕๕๙

สมรต ใสหำญ

(รอขศำสตรำธำรย์ สมรต ใสหำญ)

คณนิติตนนะนิติตำสตร์ มหำอิหยำลัยยรรมศำสตร์

คณະนิติตำสตร์ มหำอิหยำลัยวรวรมศำสตร์ ศูนย์ลำปำง
มคอบประกำศนัษย์ตรนั้ไ้ เพื่อแสดงอ่ำ

พำงสำวไผทมำศ จัษทรังษั

รำงอ์สรองษณะเล็ศอ์นั้ตบ ๒

กำรข่งขัณศอบบ์ญหำกฏหำยในระตบม้งขมตักักษำศอบนปลำย
นึ่งองในงำนนิติตอขำกำร ประอ่ำปีกำรตักักษำ ๒๕๕๘
ขอให้ประศบศออำมสุข ศออำมเด็ริญ รุ่งเร็องศออไป
ให้ไ้ ณ ันที่ ๒๕ กุมภำพันธ์ ๒๕๕๙

ภรณั ใคณ.

(รองศำสตร์วำธรำรย์ ณรงค์ ใคหำญ)

ศณษตักคณษนิติตำสตร์ มหำอิหยำลัยวรวรมศำสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
เก็บทรัพย์สินเป็นได้เพื่อแสดงว่า

นางนันทนาชัยภัทน์ สันหาภิรัตน์
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษานานาชาติ

ได้เป็นผู้ฝึกสอน และส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน
การแข่งขันตอบปัญหากฎหมายสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕

สมควรได้รับการยกย่องสรรเสริญ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีและเกียรติประวัติแก่ตนเอง
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

(ผู้ช่วยคณบดีฯ วิทยาลัยเตรียมจิต สวรรคณ้อย)
คณบดีคณะนิติศาสตร์

(ดร.วิจิตร พุคยาภรณ์ พุคกะมาณ)
อธิการบดี

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
เกียรติบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวไฉนทมาศ ต้นทรัพย์
โรงเรียนสตรีศรีนครสวรรค์

ได้เข้าร่วมการแข่งขัน

การแข่งขันตอบปัญหากฎหมายสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘

สมควรได้รับการยกย่องสรรเสริญ เป็นแบบอย่างที่ดีและเกียรติประวัติแก่ตนเอง
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

(ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายนิติศาสตร์ สุวรรณห้อย)
คณบดีคณะนิติศาสตร์

(ดร.วิณีพร พุคยภรณ์ พุกกะมาน)
อธิการบดี

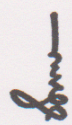

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
เกียรติบัตรฉบับนี้ให้เพื่อแสดงว่า

นายณิธิ มีโชคสุทธิชัย
โรงเรียนสตรีศรีนครสวรรค์

ได้เข้าร่วมการแข่งขัน
การแข่งขันตอบปัญหากฎหมายสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘

สมควรได้รับการยกย่องสรรเสริญ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีและเกียรติประวัติแก่ตนเอง
ได้ไว้ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

(ผู้อำนวยการโรงเรียนเจียมจิต สุวรรณน้อย)
คณบดีคณะนิติศาสตร์

(ดร.วิชัยพร พุฒยารักษ์ พุกกะมาณ)
อธิการบดี

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มอบประกาศนียบัตรนี้ไว้ เพื่อแสดงว่า

นางนันท์วันท์ จันทร์สอน

เป็นอาจารย์ที่นำนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
เพื่อชิงถ้วยประทาน พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
เนื่องในวันรพี วันที่ ๔-๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘
ขอให้ประสบความสำเร็จตลอดไป

ปิยะกุล ใจทวน

(รองศาสตราจารย์ณรงค์ ใจทวน)
คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มอบประกาศนียบัตรนี้ไว้ เพื่อแสดงว่า

โรงเรียนสตรีนครสวรรค์

ได้เข้าร่วมการแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
เพื่อชิงถ้วยประทาน พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
เนื่องในวันรพี วันที่ ๔-๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘
ขอให้ประสบความสำเร็จตลอดไป

ทรงษ์ ใจบุญ.

(รองศาสตราจารย์ทรงษ์ ใจบุญ)

คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มอบประกาศนียบัตรนี้ไว้ เพื่อแสดงว่า

นายนิธิ มีโชคสกุลชัย

เป็นนักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
เพื่อชิงถ้วยประทาน พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
เนื่องในวันรพี วันที่ ๔-๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘
ขอให้ประสบความสำเร็จและความเจริญตลอดไป

ทรงษ์ ใจบุญ.

(รองศาสตราจารย์ทรงษ์ ใจบุญ)
คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มอบประกาศนียบัตรนี้ไว้ เพื่อแสดงว่า

นางสาวไพฑมภาค จันทร์รังษ์

ได้รับรางวัลชมเชย

ในการแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
เพื่อชิงถ้วยประทาน พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
เนื่องในวันรพี วันที่ ๔-๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

ขอให้ประสบความสำเร็จตลอดไป

ปิระงค์ ใจพณ.

(รองศาสตราจารย์ณรงค์ ใจพณ.)

คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มอบประกาศนียบัตรนี้ไว้ เพื่อแสดงว่า

นางสาวเฝงพมาศ จันทรังษ์

เป็นนักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
เพื่อชิงถ้วยประทาน พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
เนื่องในวันรพี วันที่ ๔-๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘
ขอให้ประสบความสำเร็จตลอดไป

นางฉวี ใจบุญ.

(รองศาสตราจารย์ณรงค์ ใจบุญ)
คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มอบประกาศนียบัตรนี้ไว้ เพื่อแสดงว่า

นายนิธิ มีโชคสกุลชัย

ได้รับรางวัลชมเชย

ในการแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
เพื่อชิงถ้วยประทาน พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
เนื่องในวันรพี วันที่ ๔-๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

ขอให้ประสบความสำเร็จตลอดไป

ปิระณัฐ ใจหาญ

(รองศาสตราจารย์มรงค์ ใจหาญ)

คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

นาย นิธิ มีโชคกุลกุลชัย

ได้รับรางวัลชนะเลิศ

การแข่งขันตอบปัญหากฎหมายเนื่องในวันรพี ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘

ขอให้รักษาเกียรติประวัติ และคุณงามความดีนี้ไว้ตลอดไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

สุภาวดี ธรรมสาร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญรัตน์ โชคบัณฑิตชัย)

คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเรศวร

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

นางสาว ไพทมาศ จันทรัมย์

ได้รับรางวัลชนะเลิศ

การแข่งขันตอบปัญหากฎหมายเนื่องในวันรพี ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘

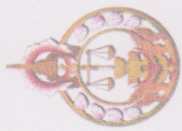
ขอให้รักษาเกียรติประวัติ และคุณงามความดีไว้ตลอดไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

สุภาวดี สิมะพันธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญรัตน์ โชคบัณฑิต)

คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเรศวร

ศุภยัตินวรม

ขอขอบใจกระทรวงศึกษาธิการที่ได้เปิดโอกาสให้

นางสาวไพฑูริย์ นันทนิตย์

ได้รับรางวัลชนะเลิศ

รอบคัดเลือก ประจำปี ๒๕๕๘

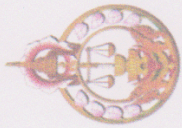
การแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในวัยเรียน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่โรงเรียน ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

(นายชาติชาย ภิรมย์บุญชัย)

อธิบดีทั่วไปทุกภาค ๖

ศุภยูติธรรม

ขอมอบใบประกาศเกียรติคุณนี้แด่

นายนิธิ มีโชคสุกุดชัย

ได้รับรางวัลชนะเลิศ

รอบคัดเลือก ประเภท ๖

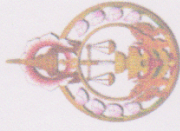
การแข่งขันตอบปัญหาทางกฎหมายที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

(นายชาติชาย ภิรมย์บุญชู)

อธิบดีผู้พิพากษาภาค ๖

ศุภยัตติกรรม

ขอขอบใจบรรพการศึกษารัตติคุณไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวณัฐวิภา นต์ พงอโณ

ได้รับรางวัลออลมณฑล

รอบคัดเลือก ประจำปีภาค ๒

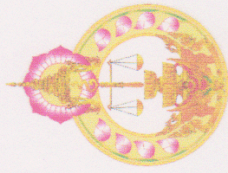
การแข่งขันตอบปัญหาภูมิศาสตร์ประเทศไทยตอนใต้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่โรงเรียน ๑๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

(นายชาติชาย กิจจาทัญชัย)

อธิบดีผู้พิพากษาภาค ๒

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์

ขอมอบเกียรติบัตรให้ไว้เพื่อแสดงว่า

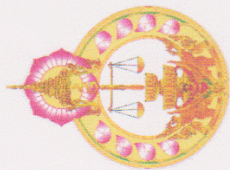
นางนันทนาวันท์ จันทร์เดือน

อาจารย์ผู้สอนคุณนักเรียนดีเด่นแห่งจังหวัดอุบลราชธานี ประจำปี ๕๘

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

(นายอุทัยพงษ์ แซ่มกระบาย)

ผู้พิพากษาที่ปรึกษาศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์

ขอมอบเกียรติบัตรให้ไว้เพื่อแสดงว่า

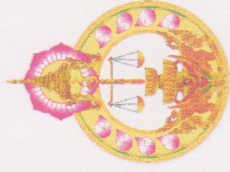
นางสาวไพฑูริยา คุ้มทรัพย์

ชนะคดีการแพ่งคดีครอบครัวตามกฎหมายวิธีสบพ ๕๘ ระดับชั้นมัธยมศึกษา

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

(นายสุวิทย์ งามกระชาย)

ผู้พิพากษาที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์

ขอเสนอเกียรติบัตรให้ไว้เพื่อแสดงว่า

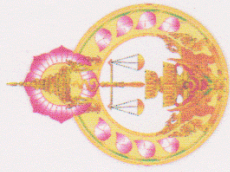
นางสาวณัฐวิภา นต์ พุกเดือน

ชนะเลือกตั้งและได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๕๘ ระดับมัธยมศึกษา

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

(นายสุวิทย์พงษ์ แสงกระจ่าง)

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์

ขอมอบเกียรติบัตรให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายหิรัญ มีโชคบุญช่วย

ชนะเลิศการแข่งขันตอบปัญหากฎหมายชั้นปีที่ ๕๘ ระดับมัธยมศึกษา

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

(นายสุเมธพงษ์ แฉมกระชาย)

ผู้พิพากษาที่ปรึกษาคณะตุลาการและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์

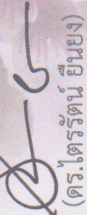

วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
มอบเกียรติบัตรนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวไพพมาศ จันทรัมย์

ได้รับรางวัลชนะเลิศ จากการแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย
งานแข่งขันทักษะทางวิชาการและนวัตกรรม การ ครั้งที่ ๑
วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ขอให้มีความสุข ความเจริญ รักษาความดีไว้ตลอดไป
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(ดร.ไตรรัตน์ อีรัมย์)

อธิการบดีวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

เลขที่ ๐๕๓/๒๕๕๘

วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
มอบเกียรติบัตรนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายนิธิ มีโชคสกุลชัย

ได้รับรางวัลชนะเลิศ จากการแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย
งานแข่งขันทักษะทางวิชาการและนวัตกรรม การ ครั้งที่ ๑
วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ขอให้มีความสุข ความเจริญ รักษาความดีไว้ตลอดไป
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(ดร.ไตรรัตน์ อึ้งนง)

อธิการบดีวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

เลขที่ ๐๕๗/๒๕๕๘

วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

มอบเกียรติบัตรนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวณัฐริกา นต์ พุกสอน

ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒ จากการแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย

งานแข่งขันทักษะทางวิชาการและนันทนาการ ครั้งที่ ๑

วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ขอให้มีความสุข ความเจริญ รักชาติสามัคคีไว้ตลอดไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(ดร.ไตรรัตน์ ยั่งยืน)

อธิการบดีวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

เลขที่ ๙๕๘/๒๕๕๘

วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

มอบเกียรติบัตรนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายภฤชดา บุญทอง

ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒ จากการแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย
งานแข่งขันทักษะทางวิชาการและนันทนาการ ครั้งที่ ๑

วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ขอให้มีความสุข ความเจริญ รักษาความดีไว้ตลอดไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(ดร.ไตรรัตน์ ยืนยง)

อธิการบดีวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

เลขที่ ๕๓/๒๕๕๘

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครสวรรค์

มอบเกียรติบัตรฉบับนี้ให้เพื่อแสดงว่า

นางนันทวันท์ จันทร์สอน

เป็นผู้ควบคุมนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการประกวดบรรยายธรรม ระดับจังหวัด ประจำปี ๒๕๕๔
ของเจริญด้วยสรรพสิริสวัสดิ์พัฒนามงคล ในวาระพุทธศตวรรษที่ ๘๕ ของภาคกลาง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายสุธน บัววิวัฒน์)

วัฒนธรรมจังหวัดนครสวรรค์

ศธ ๐๕๓๗.๐๕/๔๐๗/๒๕๕๗

คณะกรรมการและสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

เกียรติบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นาย เทพฤทธิ์ ปาเวียง

รางวัลชนะเลิศ

การตอบปัญหาทางกฎหมาย เนื่องในงานวันรพีและสัปดาห์วิชาการ

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ขอให้มีความสุขสวัสดิ์ เจริญเทอญ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(อาจารย์อุดม หมิมเทศ)

หัวหน้าสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล เกิดผล)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ศธ ๐๕๓๗.๐๕/๔๐๘/๒๕๕๓

คณะกรรมการและตั้งกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

เกียรติบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาว ธนาภรณ์ ดิมเทียมเจริญ

รางวัลชนะเลิศ

การตอบปัญหาทางกฎหมาย เนื่องในงานวันรพีและสัปดาห์วิชาการ

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต กรุงเทพมหานคร อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ขอให้ความสุขสวัสดิ์ เจริญเทอญ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(อาจารย์อุดม ภูมิเทศ)

ผู้อำนวยการวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล เกิดผล)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

มอบเกียรติบัตรนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางนันทวันท์ จันทร์สอน

ได้เข้าร่วมในงานนิทรรศการ โลกวิชาการ สร้างปัญญา พัฒนาสู่งานอาชีพ

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗

ขอให้มีความสุขความเจริญไทย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

Orana N. Sornsil

(อาจารย์ดำรงตน์ ศิริวิริยะกุล วิชาตะกั่ว)

ประธานคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

มอบเกียรติบัตรนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางนันทวันท์ จันทร์สอน

ได้เข้าร่วมในงานนิทรรศการโลกวิชาการ สร้างปัญญา พัฒนาสู่งานอาชีพ

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗

ขอให้มีความสุขความเจริญไทย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อภิเดช น. ๕๓.๖๖๘

(อาจารย์ดำรงตน์ ศิริวิริยะกุล วิชาตะกั่ว)

ประธานคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

มอบเกียรติบัตรนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวไพพมาศ จันทรัมย์

ชนะเลิศ การแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย

ในงานนิทรรศการ โลกวิชาการ สร้างปัญญา พัฒนาสู่งานอาชีพ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗

ขอให้ความสูงความเจริญแก่เธอ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ดิเรก น. ๕-๑-๕๖

(อาจารย์ดำรงตน ศิริวิริยะกุล วิชาตะกะถัก)

ประธานคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

มอบเกียรติบัตรนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวชนภรณ์ ลิ่มเทียมเจริญ

ชนะเลิศ การแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย

ในงานนิทรรศการ โลกวิชาการ สร้างปัญญา พัฒนาสู่งานอาชีพ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗

ขอให้มีความสุขความเจริญเทอญ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ศาสตราจารย์ ดร. ช. ๒๕๕๗

(อาจารย์ดำรงตน์ ศิริวิริยะกุล วิชาตะกวด)

ประธานคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

มอบเกียรติบัตรนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวทอฝัน เพ็ญวิจิตร

รองชนะเลิศอันดับ ๑ การแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย

ในงานนิทรรศการ โลกวิชาการ สร้างปัญญา พัฒนาสู่งานอาชีพ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗

ขอให้มีความสุขความเจริญเทอญ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อภินันท์ อ. อ. อ. อ.

(อาจารย์ดำรงตน ศิริวิริยะกุล วิชาตะกวด)

ประธานคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

มอบเกียรติบัตรนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายนราธิป เกิดปานทอง

รองชนะเลิศอันดับ ๑ การแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย

ในงานนิทรรศการ โลกวิชาการ สร้างปัญญา พัฒนาสู่งานอาชีพ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗

ขอให้ความสูงความเจริญทออยู่

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ดิเรก ๗. ๑. ๓. ๕๕๘

(อาจารย์ดำรง ศิริวิริยะกุล วิชาตะกวด)

ประธานคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
เกียรติบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

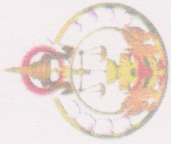
คุณณัฐณิชา
โรงเรียนสตรีศรีนครสวรรค์

ได้เป็นผู้ฝึกสอน และส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน
การแข่งขันตอบปัญหากฎหมายสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗

สมควรได้รับการยกย่องสรรเสริญ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ประจำตัวที่ตนเอง
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

(ผู้ช่วยคณบดีคณาจารย์เจมเจติ สุวรรณน้อย)
คณบดีคณะนิติศาสตร์

(ดร.วันนิพร พุคคะภาวณีย์ พุคคะภาม)
อธิการบดี

ศิวชัยดิถีวรม

ขอมอบใบประกาศเกียรติคุณนี้เพื่อแสดงว่า

นายเทพฤทธิ์ ปาเวียง

แห่งชั้นตอนมัธยมศึกษาปีที่๑ประเทศเชียงใหม่ในปี ประจําปี พ.ศ. ๒๕๕๑
ได้รับรางวัลอัครเมธี ระดับดีเยี่ยมระดับมัธยมศึกษา

จัดทำโดย

สำนักงานอธิบดีผู้พิพากษามาตรา ๒

ในไว้ ณ วันที่ ๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

(นายชาติชาย ภิรมย์บุญชัย)

อธิบดีผู้พิพากษามาตรา ๒

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

นายเทพฤทธิ์ ปาเวียง

ได้รับรางวัลชนะเลิศ

การแข่งขันตอบปัญหากฎหมายเนื่องในวันรพี ปีการศึกษา ๒๕๕๗

ขอให้รักษาเกียรติประวัติ และคุณงามความดีนี้ไว้ตลอดไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญรัตน์ โชคบัณฑิตาลัย)

คณบดีคณะนิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

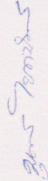
นางสาวธนาภรณ์ ลิ้มเทียมเจริญ

ได้รับรางวัลชนะเลิศ

การแข่งขันตอบปัญหากฎหมายเนื่องในวันพี ปีการศึกษา ๒๕๕๗

ขอให้รักษาเกียรติประวัติ และคุณงามความดีนี้ไว้ตลอดไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญรัตน์ โขฉบับดาลชัย)

คณบดีคณะนิติศาสตร์

ศาลจังหวัดนครสวรรค์

ขอมอบใบประกาศเกียรติคุณไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวชนภรณ์ ถิมเทียมเจริญ

ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑

เข้าร่วมแข่งขันตอบปัญหากฎหมายวันที่ ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๗

ระดับมัธยมศึกษา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

(นางสุวิมล ศรีสงวน สุพรรณพงษ์)

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนครสวรรค์

ศาลจังหวัดนครสวรรค์

ขอมอบใบประกาศเกียรติคุณไว้เพื่อแสดงว่า

นายเทพฤทธิ์ ปาเวียง

ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑

เข้าร่วมแข่งขันตอบปัญหากฎหมายวัยหัดปี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗

ระดับมัธยมศึกษา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

(นางสุวิมล ศรีสงวน สุพรรณพงษ์)

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนครสวรรค์

ศาลจังหวัดนครสวรรค์

ขอมอบใบประกาศเกียรติคุณไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวไพพมาศ จันทร์รัมย์

ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑

เข้าร่วมแข่งขันตอบปัญหากฎหมายวันพี ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๗

ระดับมัธยมศึกษา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

(นางสุวิมล ศรีสงวน สุพรรณพงษ์)

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนครสวรรค์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

มอบเกียรติบัตรนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางนันทกานันท์ จันทร์อ่อน

ได้เข้าร่วมในงานนิทรรศการโลกวิชาการ สร้างปัญญา มุ่งสู่การพัฒนาศึกษภาพผู้เรียน

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖

ขอให้ความสุขความเจริญจง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

Thana W. Samsat

(อาจารย์ดำรงตน ศิริวิริยะกุล วิชาตะกถ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

มอบเกียรติบัตรนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวอุษรดา พุฒเขตดีตร

ชนะเลิศ การแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย

ในงานนิทรรศการ โลกวิชาการ สร้างปัญญา มุ่งสู่การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖

ขอให้ความสูงความเจริญไทย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

Onas W. Samsat

(อาจารย์รัตน์ ศิริวิริยะกุล วิชาตะกัณฑ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

มอบเกียรติบัตรนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายปิยะธวัช พุฒันท์

ชนะเลิศ การแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย

ในงานนิทรรศการ โลกวิชาการ สร้างปัญญา มุ่งสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖

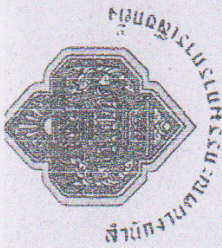
ขอให้ความสุขความเจริญจง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

Dr. N. S. S.

(อาจารย์ดำรงตน ศิริวิริยะกุล วิชาตะกอล์ฟ)

ประธานคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยนครสวรรค์

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครสวรรค์

ดูฉบับตามที่ไปรษณีย์

นายเจ็ดหงษ์ สุทธิพงษ์

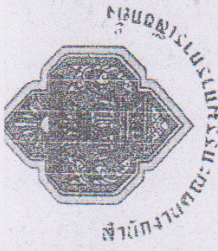
ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมระดับที่ ๑ การประกวดแข่งขันตอบปัญหาประวัติศาสตร์ โดยคณะกรรมการเลือกตั้งจังหวัดนครสวรรค์ ประจำปี ๒๕๕๖ จังหวัดนครสวรรค์

ขอให้ท่านประกอบด้วยความสุขสวัสดิภาพและความสำเร็จในอาชีพการงาน โดย
และมีศรัทธาในกิจการพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายเฉลิม ทรัพย์)

ประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครสวรรค์

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครสวรรค์

คุณบัตรนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายเทพฤทธิ์ ภาโวธ

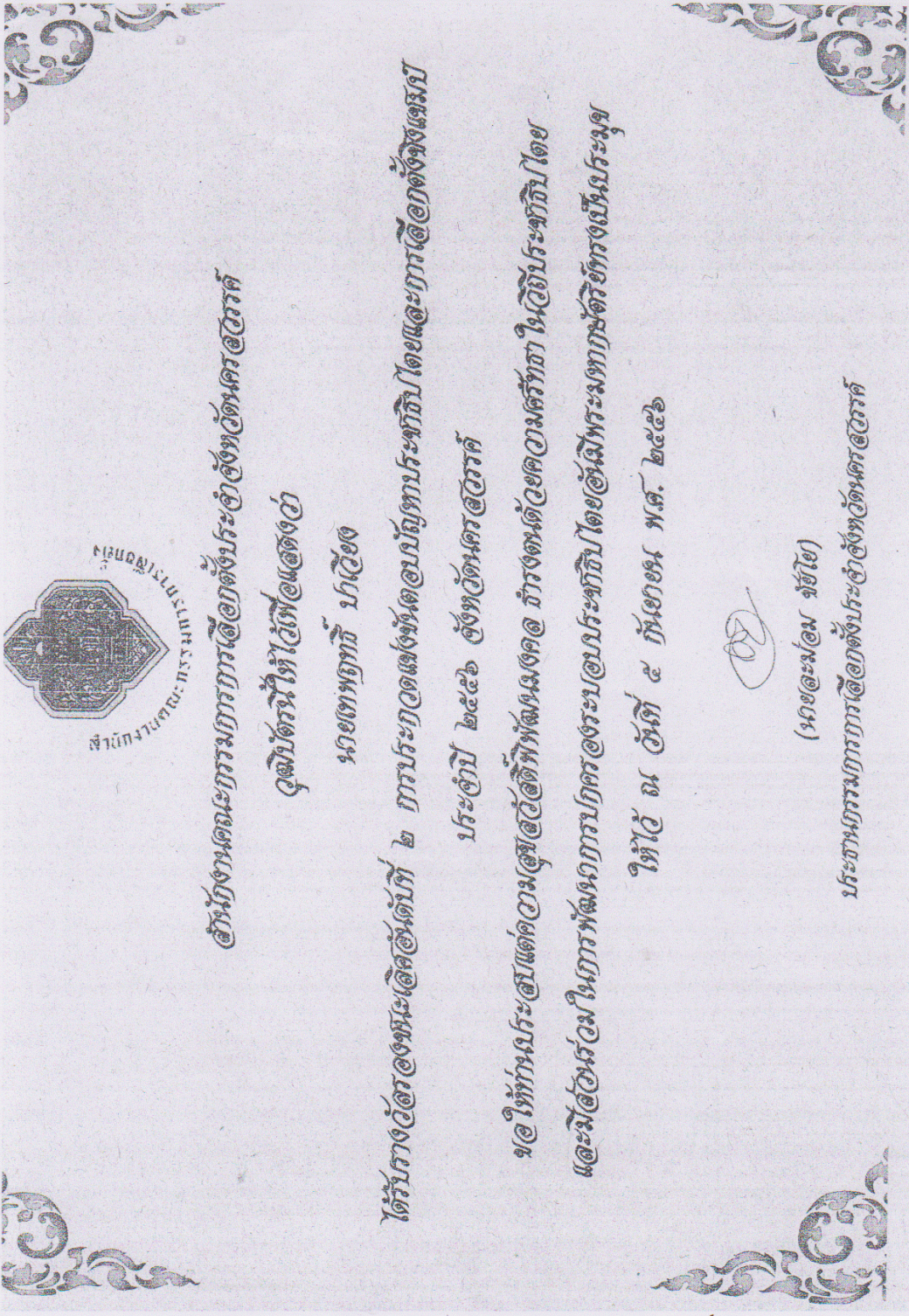
ได้รับรางวัลของพระโอษฐ์อันดับที่ ๒ การประกวดแข่งขันตอบปัญหาบวชพระภิกษุ โดยคณะกรรมการเลือกตั้งจังหวัดนครสวรรค์ ประจำปี ๒๕๕๖ จังหวัดนครสวรรค์

ขอให้นักเรียนและครอบครัวที่สนใจสมัคร รับรางวัลโดยคณะกรรมการ ในจังหวัดนครสวรรค์ โดย และมีชื่อรวมในการพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายเฉลิม ทรัพย์)

ประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครสวรรค์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครินทรวิโรฒ

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

นางนันทวันท์ นันทสิทธิ์สน

ได้เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันตอบปัญหากฎหมายในวาระที่ ปีการศึกษา ๒๕๕๖

ขอให้รึกษาเกียรติประวัติ และคุณงามความดีนี้ไว้ตลอดไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญญรัตน์ ไตรบัณฑิตชัย)

คณบดีคณะนิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

นางสาวสุวนันท์ กาบขุนชาติ

ได้รับรางวัลชนะเลิศ

การแข่งขันตอบปัญหาทางกฎหมายในวันรพี ปีการศึกษา ๒๕๕๖

ขอไต่กรักรักษาเกียรติประวัติ และคุณภาพตามความดีไว้ตลอดไป

ทำไว้ ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปญญ์รัตน์ ไชยพันธ์)

คณบดีคณะนิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยวไลยอลงกรณ์

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

นางสาวอรุณรัตน์ ติมทัยเมธีวิบูลย์

ได้รับรางวัลชนะเลิศ

การแข่งขันตอบปัญหาจากกฎหมายในวาระที่ ปีการศึกษา ๒๕๕๖

ขอได้ร้กษากเกียรติบัตรประวัติ และคุณงามความดีนี้ไว้ตลอดไป

ได้ไว้ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

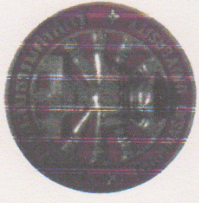
Prof. Aris

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญฤทธิ์ ใจทวีปตาลชัย)

คณบดีคณะนิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ขอมอบเกียรติบัตรนี้ไว้เพื่อแสดงว่า
นางสาวกมลรัตน์ อินทัฬ

ได้รับรางวัลชนะเลิศ

การแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย ครั้งที่ ๕ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
เนื่องในงาน “ วันรพี’๕๖ ” วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
ขอให้ประสบความสำเร็จตลอดไป

อาจารย์กิตติพงษ์ กมลธรรมวงศ์
รองคณบดีศูนย์ศึกษา คณะนิติศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ณรงค์ ใจหาญ
คณบดีคณะนิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ขอมอบเกียรติบัตรนี้ไว้เพื่อแสดงว่า
นางสาวกัญฉวี ศิลาคำ

ได้รับรางวัลชนะเลิศ

การแข่งขันตอบปัญหากฎหมาย ครั้งที่ ๕ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
เนื่องในงาน “ วันรพี’๕๖ ” วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
ขอให้ประสบความสำเร็จตลอดไป

อาจารย์กิตติพงษ์ กมลธรรมวงศ์
รองคณบดีศูนย์ล้าง คณะนิติศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ฌรงค์ ใจหาญ
คณบดีคณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทระเกษม

สาขาวิชานิติศาสตร์

เกียรติบัตรฉบับนี้ให้เพื่อแสดงว่า

นางสาวศันสนีย์ ตีลาคำ

ชนะเลิศการแข่งขันตอบปัญหากฎหมายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ซึ่งถ้วยรางวัล ๑ ทุน โดย ค่าดีตราจารย์พิเศษ อรรถกนิษฐ์ ดิษฐอำนาจ องคมนตรี
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๖

(นายเจนพท หองยี่น)

ประธานสาขาวิชานิติศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(ศ.ดร. สักการ ภารจรธวัชานันท์)

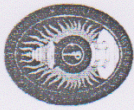
ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทระเกษม -- ชัยนาท

(นายราเชนทร์ เหมอินช่อ)

คณบดี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

สำนักข่าวניתส์ศาสตร์

เกียรติบัตรฉบับนี้ให้เพื่อแสดงว่า

นางสาวณัฏฐิษา นิ่มทอง

ชนะเลิศการแข่งขันตอบปัญหาทางภูมิศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ซึ่งจัดโดยรางวัลฯ ทฤษฎี ศาสตร์ดาราศาสตร์พิเศษ อรรถนิทัศน์ ดิษฐอำนาจ องคมนตรี
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๖

(นายเจนทล ทองเย็น)
ประธานสำนักข่าวניתส์ศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(ผศ.ดร. สดักพร ภารจธินานันท์)
ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม - ชัยนาท
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์